

Gård/Ort/Trakt/Område	Socken/Landskap/Land	Tingsdag	Sida
Marstrand		1683-10-22	30
Marstrand		1685-03-10	9
Marstrand		1685-07-29	12
Marstrand		1688-02-13	3
Marstrand		1692-10-27	15
Marstrand		1692-10-27	15
Marstrand		1695-03-04	4
Marstrand		1698-04-02	4
Marstrand		1698-10-13	11
Marstrand		1700-02-12	4
Marstrand		1703-09-30	44
Marstrand		1705-10-17	24
Marstrands fästning	Marstrand	1682-04-04	9
Massleberg	Skee	1662-10-29	11
Massleberg	Skee	1663-07-09	9
Massleberg	Skee	1664-01-15	5
Massleberg	Skee	1665-01-09	2
Massleberg	Skee	1665-10-03	10
Massleberg	Skee	1666-04-06	5
Massleberg	Skee	1667-04-19	5
Massleberg	Skee	1667-04-19	5
Massleberg	Skee	1667-11-25	13
Massleberg	Skee	1668-03-26	5
Massleberg	Skee	1669-06-16	5
Massleberg	Skee	1669-06-16	5
Massleberg	Skee	1670-09-30	11
Massleberg	Skee	1670-12-19	15
Massleberg	Skee	1672-07-01	6
Massleberg	Skee	1673-07-09	5
Massleberg	Skee	1674-02-20	1
Massleberg	Skee	1682-08-16	13
Massleberg	Skee	1682-12-01	21
Massleberg	Skee	1684-12-09	18
Massleberg	Skee	1686-06-14	8
Massleberg	Skee	1687-12-01	9
Massleberg	Skee	1699-03-04	11
Massleberg	Skee	1699-10-24	23
Massleberg	Skee	1701-05-02	8
Massleberg	Skee	1702-09-30	38
Massleberg	Skee	1703-05-28	15
Massleberg	Skee	1703-05-28	17
Massleberg	Skee	1703-06-15	27
Massleberg	Skee	1703-10-02	41
Massleberg	Skee	1704-05-02	14
Massleberg	Skee	1704-05-03	16
Massleberg	Skee	1705-05-12	18
Massleberg	Skee	1707-10-15	32
Massleberg	Skee	1708-10-20	26
Massleberg	Skee	1709-05-13	16
Massleberg	Skee	1709-05-13	17
Massleberg	Skee	1709-05-13	18
Massleberg	Skee	1709-10-18	28
Massleberg	Skee	1710-05-02	16
Massleberg	Skee	1710-10-03	30
Massleberg	Skee	1713-10-07	38
Massleberg	Skee	1714-10-01	43
Massleberg Lilla	Skee	1680-08-13	22
Massleberg Lilla	Skee	1708-05-07	17
Massleberg Lilla	Skee	1709-05-13	17

Gård/Ort/Trakt/Område	Socken/Landskap/Land	Tingsdag	Sida
Massleberg Lilla	Skee	1713-01-29	6
Medby	Hogdal	1669-01-15	3
Medby	Hogdal	1674-08-04	9
Medby	Hogdal	1692-09-15	11
Medby	Hogdal	1692-10-27	13
Medby	Hogdal	1697-06-09	13
Medby	Hogdal	1702-02-10	5
Medby	Hogdal	1704-01-26	5
Medby	Hogdal	1712-10-08	28
Medby	Hogdal	1713-10-07	37
Medby	Skee	1664-01-15	1
Medby	Skee	1666-12-17	18
Medby	Skee	1690-05-26	9
Medby	Skee	1710-05-02	16
Medvik	Skee	1682-08-16	15
Medvik	Skee	1686-02-22	2
Medvik	Skee	1687-03-03	1
Medvik	Skee	1694-06-08	18
Medvik	Skee	1706-01-23	6
Medvik	Skee	1707-05-13	18
Medvik	Skee	1707-10-15	32
Medvik	Skee	1710-05-02	16
Medvik	Skee trol.	1703-09-30	43
Mellangård	Vette hd	1663-01-16	1
Mellered	Norge	1683-07-14	19
Millstugan	Krokstad	1691-02-26	7
Mjöbacka sn	Marks hd	1704-10-13	33
Mjölkeröd	Tanum	1662-11-28	13
Mjölkeröd	Tanum	1666-05-25	8
Mjölkeröd	Tanum	1670-09-30	11
Mjölkeröd	Tanum	1674-02-20	3
Mjölkeröd	Tanum	1674-02-23	7
Mjölkeröd	Tanum	1674-10-12	13
Mjölkeröd	Tanum	1674-12-16	17
Mjölkeröd	Tanum	1675-01-29	2
Mjölkeröd	Tanum	1680-12-10	41
Mjölkeröd	Tanum	1681-06-07	17
Mjölkeröd	Tanum	1681-12-01	28
Mjölkeröd	Tanum	1682-03-21	3
Mjölkeröd	Tanum	1682-08-16	14
Mjölkeröd	Tanum	1682-12-18	27
Mjölkeröd	Tanum	1683-03-12	1
Mjölkeröd	Tanum	1686-01-26	3
Mjölkeröd	Tanum	1687-03-07	2
Mjölkeröd	Tanum	1696-05-25	11
Mjölkeröd	Tanum	1703-10-14	51
Mo härad	Jönköpings län	1704-10-13	33
Mo kyrka	Mo	1674-02-20	3
Mo kyrka	Mo	1708-04-28	13
Mo kyrka	Mo	1713-10-15	46
Mo sn		1707-01-14	1
Mon	Skee	1697-06-09	14
Mon	Skee	1702-05-07	15
Mon u. Kebal	Skee	1699-05-02	12
Morlanda	Orust	1684-09-09	11
Morlanda	Orust	1689-07-05	7
Morlanda	Orust	1706-10-10	22
Morlanda pastorat	Orust	1704-10-13	33
Moss	Norge	1682-12-14	25

**Mahldahl - se Mardal
Mardal, Skee**

1690 VT	200/8
1703V	187/8, 190/9, 219/12, 269/16
1708 V	150/4(Mahldal), 186/12(Mahldal)
1709 V	246/9, 248/9, 249/11
1710 V	57/17

Marstrand

1688 VT	95/2
1691 VT	211/1
1698 VT	380/3, 422/8

Massleberg, Skee

1682Vmfl	85/5
1687 VT	81/6
1699 V	506/3
1703V	222/20
1704 V	342/4, 348/5
1707 V	129/13
1709 V	242/7, 246/9, 249/11, 269/19
1710 V	35/10, 59/18
1714 V	521/13

Medby, Hogdal

1710V	36/10
-------	-------

Medby, Skee

1690 VT	194/7
1710 V	34/9

Medvik, Skee

1703V	277/17
1707 V	101/8, 129/13
1710 V	35/10

Mellangården, ?

1683VT	218/5("Mellomgården eller Bräcke")
1686TB	370/2
1688 VT	94/2
1689 VT	143/2
1703 V	155/2, 159/3, 203/11(trol.Lommeland)
1705 V	486/4
1706 V	548/1

Mellangården(Mällegården, Mällumgården), Näsinga

1681V	27/2, 55/3
1710 V	37/11, 65/21
1714 V	458/2

Mjölkeröd, Lur/Tanum

1687 VT	38/1
---------	------

Mon, Kebald, Skee

1699 V	511/4
--------	-------

Morlanda

1689 VT	149/4
---------	-------

Marstrand

1724 V 626/13
 1729 166/19 (ev. mord)

Massemark sn på Dahl

1720 V 290/11

Masseberg, Skee

1720 V 293/11
 1721 V 327/7
 1724 V 546/2, 605/10
 1725 V 55/6
 1726 V 245/3
 1729TB 64/7
 1735TB 181/6

Masseberg Lilla, Skee

1724 V 641/17
 1726V-separat utskrift- inventering av tjänstelösa 421-449/2-21

Masseberg Mellangården, Skee

1722 V 393/7

Masseberg Stora, Skee

1734TB 329/26

Masseberg Sörgården, Skee

1722 V 393/7
 1726V-separat utskrift- inventering av tjänstelösa 421-449/2-21

Medby, Skee

1722 V 397/8

Medvik, Skee

1720 V 257/4
 1722 V 404/10
 1724 V 639/16
 1726 V 341/9, 348/10
 1726V-separat utskrift- inventering av tjänstelösa 421-449/2-21
 1727 V 583/11, 639/14

Mickelskogen, Naverstad

1726V-separat utskrift- inventering av tjänstelösa 421-449/2-21

Mjölkeröd, Tanum

1725 T 83/12
 1726V-separat utskrift- inventering av tjänstelösa 421-449/2-21
 1727 T 378/12, 403/14
 1727 V 529/8
 1728 T 504/7

GÅRD el. dylikt

Sockenangivelserna osäkra
de flesta troligen i Tanum-
om ej annat anges

	År	Mån	§	Sid	Ant.
MJÖLKERÖD	1665	jan	§20	2	✓
	1667	apr	§18	3	✓
	1667	juni	§15	5	✓
	1670	sep	§3b	2	✓
	1672	apr	§3	1	✓
	1672	juni	§1	2	✓
	1672	okt	§1	2	✓
	1673	juli	§5	2	✓
	1681	mars	§17	2	
	1681	mars	§26	2	
	1681	juni	§6	4	
	1681	juni	§20	5	
	1687	mars	§9,10	1	
	1687	maj	§7	6	
	1689	feb	§14	2	
	1689	nov	§14	10	
	1690	feb	§23	4	
	1690	feb	§24	5	
	1693	feb	§10	2	
	1693	feb	§11	2	
	1704	feb	§15	6	
	1704	feb	§5	9	
	1704	maj	§14	14	
	1708	okt	§14	25	
	1711	okt	§9	14	✓
	1872	maj			
MJÖLKERÖD STRAND	1850	dec			
	1703	okt	§20	17	
	1708	okt	§1	19	
MO	1661	juni	§9	2	
MO KYRKA	1691	okt	§17	14	
MOSSTORP, Lommeland	1685	mars	§19	4	
MULLTORP	1699	okt	§6	6	
MUNKSERÖD	1666	apr	§14	6	
	1666	dec	§10	8	
	1668	sep	§17	4	
	1681	mars	§13	2	
	1685	mars	§18	4	
	1687	dec	§30	11	
	1711	maj	§9	8	
	1711	maj	§15	9	
MUSÖN	1669	sep	§4	3	
	1698	feb	§14	2	
	1702	maj	§2	1	
	1703	feb	§11	3	
	1707	maj	§3	11	
MÅNSEDAMMEN	1723	okt	§4	13	
	1689	feb	§21	3	
	1711	maj	§13	9	

Stöld av penningar-svde Alfred Andersson
Rannsagn.om dråp-svde Petter Jonasson Lantz

Bullarens dombok

Gård/Ort/Trakt/Område	Socken/Landskap/Land	Tingsdag	Sida
Massleberg Lilla	Skee	1709-05-13	17
Massleberg Lilla	Skee	1713-01-29	6
Medby	Hogdal	1669-01-15	3
Medby	Hogdal	1674-08-04	9
Medby	Hogdal	1692-09-15	11
Medby	Hogdal	1692-10-27	13
Medby	Hogdal	1697-06-10	13
Medby	Hogdal	1702-02-11	5
Medby	Hogdal	1704-01-27	5
Medby	Hogdal	1712-10-09	28
Medby	Hogdal	1713-10-07	37
Medby	Skee	1664-01-15	1
Medby	Skee	1666-12-17	18
Medby	Skee	1690-05-26	9
Medby	Skee	1710-05-02	16
Medvik	Skee	1682-08-16	15
Medvik	Skee	1686-02-22	2
Medvik	Skee	1687-03-03	1
Medvik	Skee	1694-06-08	18
Medvik	Skee	1706-01-24	7
Medvik	Skee	1707-05-13	18
Medvik	Skee	1707-10-15	32
Medvik	Skee	1710-05-02	16
Medvik	Skee trol.	1703-10-02	43
Mellangård	Vette hd	1663-01-16	1
Mellered	Norge	1683-07-14	19
Millstugan	Krokstad	1691-02-26	7
Mjöbacka sn	Marks hd	1704-10-13	34
Mjölkeröd	Tanum	1662-11-28	13 ✓
Mjölkeröd	Tanum	1666-05-25	8 ✓
Mjölkeröd	Tanum	1670-09-30	11 ✓
Mjölkeröd	Tanum	1674-02-20	3 ✓
Mjölkeröd	Tanum	1674-02-23	7 ✓
Mjölkeröd	Tanum	1674-10-12	13 ✓
Mjölkeröd	Tanum	1674-12-16	17 ✓
Mjölkeröd	Tanum	1675-01-29	2 ✓
Mjölkeröd	Tanum	1680-12-10	41 ✓
Mjölkeröd	Tanum	1681-06-07	17 ✓
Mjölkeröd	Tanum	1681-12-01	28 ✓
Mjölkeröd	Tanum	1682-03-21	3 ✓
Mjölkeröd	Tanum	1682-08-16	14 ✓
Mjölkeröd	Tanum	1682-12-18	27 ✓
Mjölkeröd	Tanum	1683-03-12	2 ✓
Mjölkeröd	Tanum	1686-02-26	4 ✓
Mjölkeröd	Tanum	1687-03-07	2 ✓
Mjölkeröd	Tanum	1696-05-26	11 ✓
Mjölkeröd	Tanum	1703-10-14	51 ✓
Mo härad	Jönköpings län	1704-10-13	34
Mo kyrka	Mo	1674-02-20	3
Mo kyrka	Mo	1708-04-28	13
Mo kyrka	Mo	1713-10-21	46
Mo sn		1707-01-15	1
Mon	Skee	1697-06-10	14
Mon	Skee	1702-05-07	15
Mon u. Kebal	Skee	1699-05-02	12
Morlanda	Orust	1684-09-09	12
Morlanda	Orust	1689-07-05	7
Morlanda	Orust	1706-10-10	22
Morlanda pastorat	Orust	1704-10-13	35

Från Ala:1

TANUM

Copia af dommen emellan Isack Laersson ifrå Akershuuss Lähn och hanss Landbönder ahngående resterande Landschylldh.

Anno 662 den 28 Novembr: Extraord: Tingh som hållet bleff å Gårdhen Mölkeröd medh Nämnden etc:

Mjölkeröd Fåraby	Tanum Tanum	Då för Rätten framstodh wäl:t <u>Jakob Nielsson</u>, Fullmechtigh på wäl:t Isack Laerssons wägnar kārande emoth någre bem:te Isack Laerssons Landbönder Spacin..? Suarander, Insinuerandhes hurussom desse närwarandes? bönder altsedhan förledne åhr 656 hafwa Innehållet medh sin Ny sida Landschylldh och Rättigheet, och dee icke sin hussbonde hafwa wehlat betahla, påstår Fördenschull Rätten wille dem tillhålla samma sin uthschylldh oafkortat, måge betahla, och för deress effterlåtenheet sampt motwilligheet schull dem Lijda Låtha huadh som lagh förmår. Ofwenschrefne bönder förneekade icke restera meereendeelss medh sin Landzschylldh och Rättigheet, Men exciperadhe at förweeckne krigzåhren hafwa hindrat och förtaget dem sin schyldigheet at giöra emoth sin hussbonde, Och nu sedan krigzåhren hafwer warit publiceradhe åthschillige förbudh på spannemåhls uthförssel, huarføre dee hafwa sigh befrijchtet? om dee något tillförssel, hade giordt sin hussbonde af slijcka (<i>Aé: Här är ett tomrum</i>) och der medh hafwa warit betrådada af Cronans betiente, schulle dem sådant blefwedt fråtaget, Men emedhan dee nu förnimma slijck Rättigheet uthføres må, enåhr dee af Cronans Befalningzmandh åhro förpassade, wehla dee gierna effter möjligest råd och Lägenheet tillföra och betahla huadh som deress schulldh wahra kan, doch förmoda der hooss ahnsees krigzåhren och Misswåxt, som derass uthsåde och grödha hafwer dem betaget och schada giordt, och altderføre någon förlindringh derupå schee måtte, helst för dy at och Cronan för krigzåhren sijne restantier hooss böndherne hafwa nådigst effterlåthet, på een tijdh och Termin, kunne dee så hastigdt icke förmöya honom. Uthan effter handhen. Fullmechtigen prætenderadhe der emoth, Efftersom derass hussbonde allerreda hafwer hooss Cronan Clarerat och afbetahlt all derass resterandhe rättigheet huarmedh han samme Gårdher hafwer hållet frelss. Dy kunde han derføre något dem icke efftergifwa uthan sådhan wåhlgiärningh till fast mehra tacknembligheet bordhe dee sielfwa mahna sigh och williga finnas sin Landschylldh medh första hafwa betahlt, der hooss begieret Tingzrätten sigh öfwer detta måhl resolvera wille. Swaranderne belofwa sigh wehla giöra sin hussbonde ett Tacknembligtt nöye för besårg? och omkostnadt. Foreby Måndh säger sigh och medh hoossbonden wehla föreenas om grundleijen. Af föregående desse Motiver Partherne emellan, sampt dee schiål som utaf Ransackningen och sielfwa saken Collipera? kunna. Pröfwar Tingzrätten å kārandens Landböndher uthan wijdare delation och uppehåldh borde sin hussbondhe förmöya medh hoossfogat böther och plicht som Lagh säger, särdeles och derføre at dee så obetenckte icke ehrachta sin hussbondes godha willja, som allareeda hafwer hooss Cronan aflagdt för dem den åhrlige schyldh, dee gifwa bordhe; Men såssom största dehlen af desse Landboer åhro swåhrt förarmade och medellössa, och derføre icke mechtiga åhro all denna restantz på een Tijdh at betahla, uthan dee i grundh förderfwas schulle och medh Rothen aldehles upryckias, wedh dess uthsöckiande, huaruthaff må schee hooss bondhen Ringe fördehl hafwa kunna: Afsades fördy at deraf sina innehåldne rättigheet ifrå 656: till Dato, schola halfpahrthen behålla till Nytåhr förstkommandes, och den andre halfpårt till Mickaelij förstkommandes, och det medh åhrlige Jule marcke uthan wijdare genseijlsse och försummelsse så framt det sedan hooss dem till yttersta deras förmågo icke uthsöckias och Exceqveras schall. Att såledess dömbdt och afsagdt åhr verificerar lagh underschrefwen medh mit och Nämndens wahnlige signeten här nedhan under. Actum ut supra.
---------------------	----------------	--

Påvel Nilsson besvärar sig, att hans bonde Joen Halfvardsson i Nästegård, resterar med 3 års rättighet och landskyld. Joen lovar betala. Avsades det Joen betalar innan fardag förstkommandes eller mista sitt gårdsbruk.

§18

Bönderna på Buar, Apelsäter, Kil, Björnäs, Torseröd, Resön och Anders i Tanam tillsades öda sin frälsegård i Kville med 4 s förstkommande mandag eller böta därför.

§19

Befallningsmannen giver tillkänna, att han till vidare exekution efter ny dom för Peder Andersson på Sannäs satt en lås för Halvar Sifverssons lada i Tanam ity Peder Andersson besvärar sig ej annat få, än onda ord, när han kräver Halvar. Denna befallningsmannen eccestament oakat uppbyter låsen. Halvar dömdes till 10 rd smt. Erlägga kronan medan han ej nekar gärningen.

§20

Väll. Jakob Nilsson i Mjölkeröd och Joen Pedersson på Sannäs, samt Eskil Clausson och Johan Dabeknell, förordnandes att likvidera någon räkenskap emellan Påvel Nilsson och Torgud i Grebbestad den 10 februari förstkommande.

§21

Jakob Nilsson betygar, att från Greby ödeshemman kördes 14 ½ lass hö, och uti Torp 6 vinterlass.

§22

Tolle på Kalvö bekänner att han och hans ? bröder, som är utrikes äga odelsjord 3 ½ sett. skyld på Resön, icke angiver någon år. Kändes under kronan.

§23

Thore Olsson i Torp för stefnefall, emot Gertrud Christensdotter, böta en rd silvermynt till kronan.

§24

Oluf Hansson i Berg, kräver Gude Gudesson för 2 tunnor korn, 2 ½ rdr: Gude säger Oluf har ett sängekläde i pant därför. Avsades att Gude betalar Oluf för kornet, och Oluf får Gude sitt sängekläde igen, så gott som det bekom.

§25

Carl skraddare, kräver Erik i Svandal 12 rsd. Erik nekar ej gälden. Parterna lades emellan att Erik betala Carl gälden, halvt i pengar, och halvt i annat värde till korsmäso i vår förstkommande.

§26

Erik i Torbal förentes med sina systerbarn Alvar i Buar och Joen i Lilla Ryland, för vilka han har varit underhållsman för, det han giver dem för all sin

pretention uti resterande värde en om löst och fast 7rd tillsammans räkna 2 tunnor landskyld korn. Förståendes den hos den odelsjord i Torbal och Backa, vilket Erik erlægga skall innan 14 dagar eller lagligen skall utsökas, och lades dem vite emellan som först klandrar ett uppmätt till kronan och ett rättens ensak, så gott som 20rd.

§27

Allmogen tillsades framköra timmer till gästgiverihuset, 14 dagar eller plikta därför.

§28

Hans i Utäng kräver Lars Persson i Söder Svandal 2 rd det Lars ej nekar. Betala innan halv månads dag.

§29

Oluf Olsson i Rungstung kärar det Torger i Tyft tog sin son ut ur tjänsten han hos Oluf var uti och gav pilten 6 rd smt, och en vadmals klänning. Torger säger pilten svalt där, dock icke det bevisat. Avsades det Torger betalar Oluf igen, så mycket som Oluf gav pilten på sin lön.

§30

Anders Jakobsson i Norr Trätteland, kräver Torger i Tyft, 6 rd. Torger föregiver något vara betalt, men icke bevisat. Torger förelades till nästa ting det avbevisa, eller betala Anders.

§31

Nils Olsson i Sparöd på Sotenäs äger 3 ½ sett. odelsjord i Sör. Svandal, icke angiven för 1662 och 1663. Kändes under kronan.

§32

Oluf och Anders Knutsöner, Anna, Sidsell, Dordi, och Börta Knutsdöttrar sälja och avhända från sig och sina arvingar, och till Torger Engelbrektsson i Tyft och Knut Hansson i Svandal ½ tunna skyld deras odelsjord i Söder Svandal för 30 rd. Däruti behålla Torger och Knut var sin halvpart.

§33

Torger Engelbrektsson pantsätter item 1 ½ tunna skyld i Söder Svandal till sin son Hans Torgersson för 100 rd till jorden igenlöses.

§34

Hans Engelbrektsson pantsätter brukeligen till sin son Knut Hansson 3 sett. skyld i Sör Svandal för 15 rd till dess Hans giver Knut sina pengar igen.

TANUMS SKIPERI 1665

Den 21 marti vart hållet ett extra ordinarie nämndting på Sannäs, över följande sak under nämnden av Tanums skiperi. Engelbert i Backa, Helge i Hogen, av Vätte härad: Engelbrekt i Nöddö och Jörgen

Från Ala:2	VETTE
------------	-------

Den 25 May: Wardt hållet markesyn medh Häradhz Nämndhen dersammestädes emellan Sättegården Blomesholm och skatte samt prästebollshemmanet Hee:

Hee Blomsholm Bojar	Skee Skee Skee	(1) Då wälb:e H:r Öfwerst Swendh Ranks Tienare och Gårdhzfoudhe Lars Joensson, förmente sigh medh witnen kunna bewijssa, at det styke mark, som ligger uthanför Hee Grindh wedh Kongzwägen, hörer till Blomesholm : Men hans witne betygadhe, at et styke mark leydhe Hee män af Böyens folk, men om det war det samme markestyke, wiste dhe icke till wisso: Joen i Hee uthwiste skellnaden emellan Hee, Böyen och Blomesholm, nordhan på Konghwägen i een båk emellan Hee och Sättegårdhen: Item tedde dehlesteener som skulle wara dher emellan och wijste rättledhes nedh till bäken, ifrån een dehlesteen, som lågh på een högh Bergklintt Ost Nordost ifrån Hee, och Joen bewijste medh edhsworne wittnen, at för många åhr sedhan, Leydhe her böndher aff Böyens män mark till Mulebethe, Nordhan och Wästan Åhen:
Kollekind Stockholm Mjölkeröd	Skee Tanum	2: Lars Joensson i Kollekindh , som warit haffwer Herredaghzman på nästförledne Rieksdagh i Stokholm in Anno 1664: bepliktadhe sigh edheligen, at han på Allmogens wegner icke besuäradhe sigh, at dhe haffwa uthlagdt dubbelt Munstringhzippenningar, då Landhzfolkket och Båtmännen Munstradhes, men han sadhe medh fleere folk Närwarandes, at Befalinghzmannen wäll:t Raatke Sæth, haffwer afkortadt Munstringhzippenningarne medh Allmogen, emoth däkne, skohle och Bødellspenningar, strax han kom ifrån Munstringhen: Lars berättar wijdhare, at Herredaghzmännen ifrån Inlandh, wille i Stokholm besuära sigh dheröfwer: då swaradhe <u>Jakob Niellsson i Millkerödh</u> , här i Norwijkan haffwa dhe fått igen sine Munstringhzippenningar:
Bastekärr Kitteröd Stare Österöd	Skee Skee Skee Skee/ Strömstad	3: Befalingzmannen Raatke Sæth andrager, at Gudhe i Bastekiär är gången öfwer gräntzen, och håller sigh uthanrijkes ifrån hustru och barn: denne Gudes Qwinna Signa Gunnersdotter, hafwer uthwätkat en befallningh hooss hans Excel:s H:r gouverneuren, det Befalinghzmannen skulle tillåtha henne en 3:die parts bruk i Bastekiär, men Befalinghzmannen sadhe, at hon för armodh skull intet förmår bruka, ty hennes man Gudhe måste öfwer gifwa sitt bruk dersammestädhes, ty han derföre icke skatta kundhe, är ännu skyldigh på Cronans skat för någre åhr 24 dahl:r och 16/öre sillfwer Mt: När Gudhe öfwer gaff sitt bruk i Bastekier, förskaffadhe han honom likwäll een annan halff Cronogård Kitterödh och Lånte honom 4 Tunnor Korn, och Gudhe satte all sin egendomb i försäkringh, så frampt han icke skattadhe för gårdhen, blef lickwäll skyldigh för Kitterödh 13 dahl:r 24 öre S: My:tt dher till Laugmanstijondhen, och en orth Landhskyldhzippenningar till Skie Kyrkia: då Gudhe war bortrymbdher, flytte hans hustru Signa in på Bastekiär huilken gårdh Befalingzmannen sielf måtte upså, och skatta före, at han icke skulle komma i ödesmåhl: Signa sadhe at Befallningen Lyder, hon skall wara frij för resterande skatten, dher till Befalinghzmannen nekar: Item skulle Gouverneuren tillåtet henne höa ett styke angh i Bastekiär, och säger at hon icke hafwer sagdt det Befalingz-mannen är orsak till hennes mans bortgångh: Hon tillfrågadhes om hon förmår upså något i Bastekiär, hon sadhe dher till inge medell haffwa: Befal:n säger sigh hafwa handlat medh Gudhe effter Kongl: Commiss: Resolutions 12 punkt: Rassmus i Stare och Truells i Ysterödh Gudhes brödhher, berätta, at Signa för armodh skull intet bruk kan haffua och förestå, och måtte hennes man det Låtha, och bortgå till andre orther, at säkia sin förtienst medh sit arbethe: Tingzrätten pröfwadhe, det Signa sin resterande skatt icke förmår uttgiffwa, derföre hafwer hon höga öfrigheeten at sökia om tillgift, ey heller haffwer hon någre meddell till Korn, Creatur och annat, huar medh hon något gårdhebruk kan förestå p:

Aé: Ovanstående är det kompletta protokollet

§16

Kirstin Asbiörnsdotter, Erik i Torbals tjänstepiga, klagar att rytter Lars Arfvidsson kom in till henne, uti hennes husbondes hus, beskyllde henne hava slagit ett hans svin och i det samma slog henne i huvudet ett håll med ett gammalt yxeskaft, och flera slag på kroppen. Nämndemannen Helgie i Hogen berättar han såg hon vara illa medfaren. Lars svarar hon hade slagit svinet som Amunds kvinna såg. Amund säger han intet har hört sin hustru tala därom, mera hon såg svinet låg engång illa farit vid ladan. Lars tillkändes att böta 6 rsd silver till kronan.

§17

Skogvaktaren angiver, att han och nämndemannen Helge i Hogen hava besett en ek vara huggen i Klätta skog. Hans Nilsson ibm. berättar, att hans folk honom ovetandes hade hugget en ek som han beviste vara alldeles torr i toppen. Hans sakfölldes till bot 12 mark till 3 skiftes, och plantera 2 ekar i stället igen, eftersom denna ek befunes vara till intet virke nyttig.

§18

Jacob Nielsson i Mjölkeröd kräver Anders Abrahamsson 4 ½ rsd för en oxe han fick utav honom. Anders nekar icke där till. Anders förelades med Jacobs samtycke, betala ½ parten i år, och den andra ½ del nästkommande år.

§19

Jens i Surtung efter avlagd ed vittnade, att han hörde sal. Pedher i Fossum säga före sin död, det han förnöjde sina barn med 8 riksdaler tillsamman på sitt moderne arv. Anders Juelsson förvant? till arvingarna berättade, att sal. Pedher Eriksson, då han levde sade för honom, att min son Nils kräver mig arv efter sin moder, jag har givit honom och de andra var 2 riksdaler. Anders Tolfsson och Lars Hansson i St. Oppen betygade att i Hässje som och var en arvinge bekände sig hava fått sin del.

§20

Nils i Gerum för pockande med rätten, böta en ort.

§21

Oluf Börjesson arvingarnes styvfader, blev tillåtet att taga det korn igen, som befallningsman hos honom arresterat haver, för dess barns moderns arv, eftersom skiftesbrevet så väl som vittnen utvisa, dem gaver fått sitt moderne arv. Ryttern Hans Jonas tillsades, att leverera från sig det arve korn, som han tagit haver till arv.

§22

Oluf Andersson kärar, att Oluf Hansson i Hud haver fått och bekommet 44 sletters av honom, på det han skulle besitta en del i gården med. Nu haver korporal Mårthen Mårthensson som samma hemman är på sin tjänst

assignerat. Taget samma gårdsbruk från honom. Förmenar, att Oluf Hansson antingen bör giva honom sine penningar igen, eller han med honom av hans bruk en del njuta må, in till Oluf Hansson betalar honom penningarna, som han nyligen uppburit haver. Oluf Hansson säger sig icke hava drivit Oluf Andersson därifrån, lovar vela giva Oluf sina penningar igen. Rätten prövar skäligheten och rättvist vara att Oluf Hansson förnöjer och betalar Oluf Andersson de 44 sletters innan 14 dagar, eller må Oluf Andersson bruka 1/4 del i den pant Oluf Hansson haver, till dess Oluf får sina penningar igen.

§23

Påfvel Nilsson kräver av Oluf Andersson i Rörvik resterande landskyld på 3 års tid. Oluf lovar skola betala. Oluf tillsades betala landskylden, med ett års julemärke.

§24

Oluf och Torgier i Lilla Arendal, samt Lars i Säm, förelades desslikes att betala Påfvel Nilsson sin resterande rättighet innan 14 dagar.

§25

Efter Påfvel Nilssons begäran, tillsades Grebbestad strandsittare, icke så här efter, som här till få olovandes skola hugga där i Påfvel Nilssons marker.

§26

Gunnar i Hala pantsätter bruket till Bryngel Andersson i Sätorp 4 ½ setting skyld för 20 rsd. Sten ibm säger att han närmare är, att panta samma jord.

###TANUMS SKIPERI 1667

Den 12 och 13 juni blev hållet hemting med allmogen av Tanum Skiperi å gården Hede. Under sittande häradsnämnd, och hans excellens hr. riksrådet och guvernören övervarandes.

§1

Oluf Andersson, klagade, att Oluf Hansson i Hud haver varit orsak till, att hans omyndige barns jord är kommen under kronan. Oluf Hansson begärde dag att svara till denna sak, till nästa ting.

§2

Efterskrevne bönder, androg befallningsmannen vara så förarmade, att han ingen skatt av dem bekomma kan. Item gav tillkänna vilka hemman öde ligga i detta Skiperi. Olof Amundsson i Hoghem, samt Anders Eriksson ibm. innestå för 1665 med 17 daler 19 öre silvermynt var. Anders och Olof Joenssöneri Greby resterar för 1665 av ½ kronohemman 19 ½ daler. Jacob i Anrås för samma år 17 daler 9 ½ öre. Sven i Greby innestår för 1662 13 daler 2 öre silvermynt, för 1663 19 daler 6 öre. Lars Roempke av 1 hemman i St. Oppen,

§15

Anders Hansson, båtsman, med sin hustru, angiver att Anders för någon tid sedan blev sakfällt för det lägersmål han i de danskes tider begånget haver, någon kort tid förrän landet kom under kronan Sverige, men då han dömdes till böter, känner han av obetänkande icke utreda saken, eller det annorledes bevisa, framförde för den skull Olof i Hala och Jacob i Mjölkeröd ärliga dannemän till vittnen vilka betyga, att det skedde i den danska tiden. Böterna blev Anders efterlåtna.

§16

Dragon bönderna besvära sig, att de måste giva var dragon 1 tunna korn och 2 får årligen.

###TANUMS SKIPERI 1667

Den 14 och 15 november var hållet laga ting med allmogen av Tanums skiperi å gården Hede. Under sittande häradsnämnd darsammastädes och kronans fogde hosvarande.

§1

Joen i Lilla Ryland, kräver Knut i Klätta 3 rsd för en ök. Knut säger öken var en odugling. Parterna lades emellan att Knut giver Joen 2 mark, som de därom sedan hava varit förlikta.

§2

Väll. Påvel Nilsson andrager, att Nils Larsson båtsman, vill bruka den odel som han i Säm av hans föräldrar pantat haver, det Påvel ej vill, men nekar sina pantepenningar. begär att gode män ville bese hemmanet, huruledes han det flytt och byggt haver, vilket honom beviljades med det första skola ske.

§3

Gunner Vettlesdotters samtliga efterlåtna barn och barnbarn ifrån Lilla Arendal samt Peder Erikssons arvingar i Svandal, sälja och sköta till hans excellens hr. riksrådet och guvernören 9 settingar skyld i Solbräcke för 47 riksdaler.

§4

De odelsjordar som förmedelst (Heerens??) innehåll skull, är blivna kronan tilldömda, uppbjudes nu odelsmannen att inlösa.

§5

Fänriken Gabriel Utter, samt mönsterskrivaren Daniel Kiällberg, andrager att en dragon Johan Lennartsson, skall hava stulit från en Borås man uti Mark 16 alnar bolstervar 4 sletters alnen. Förstå av lilla värde, med mera som samma man „Anders Andersson benämnd, beklagande sig mist haver, och skall Lars Olsson dragon varit med honom i råd och följe. Johan säger han fann detta liggande strax vid herrestallen, tog det och grov det ned i en myrtuva. Lars undskyller sig icke varit med,

och sanningen vela de icke bekänna. Officerarna berätta, att tjuvnaden är funnen hos Johan, och Lars var då med i Mark samma gång. Johan bekänner sig ock stulit ett får i Backa och giver till rustmästarens hustru. Fänriken anklagar, att en dragon Anders Hansson benämnd överfallit honom på sista Vettelands marknad, med onda ord och velat slagit honom. Anders säger han var drucken och avbeder. Fänriken begär han straffas må, eftersom han under kommando sådant gjorde.

Johan Lennartsson avsades skola löpa gatlopp 6 gånger 3 gånger fram och 3 tillbaka, ty han för tjuveri tillförne siktat är. Lars Olsson ehuru väl han icke bekänna vill och befinnes dock varit med Johan i Mark och uti husen då stölden blev, löper en gång fram och en gång tillbaka. Lika således Anders Hansson, om fänriken honom för sin sjukdoms skull icke tillgiva vill.

§6

Fogden Ratke Seth andrager, att förre häradsskrivaren Bertel Fromb, haver i räkningen avfört den gård Greby, som Sven påbodde ej mera är för ½ öde för år 1664 och bevisade nu fogden, att samma gård det året låg alldeles öde.

§7

Giver desslikes tillkänna, att han nu i höst kom resande ifrån Bullaren och under väg vid Tormoseröd beträdde han några folk, vilka drev 32 st. stora och små bockar, samt 26 unga och gamla får, vilka en utrikes man Christopher Jurdsson emot förbud och privilegier här på orten köpt haver, samma man mötte honom, och litet tillförne på vägen vid Vassbotten, förmenar kronan sådant tillhöra bör. Jurd i Gurseröd och hans dotter, änkan Kirstin i Häskje, föregiver, att de hade fört några bockar med, att först förtullas och sedan säljas i Norge. Fogden svarade, att Erik i Kålstad och Jurds dräng drevo kreaturen, de sade, att Christopher hade köpt dem. Item bevisar med den supplikation som Christopher till hr. guvernören, krävt haver, att han där uti bekänner det vara hans kreatur, blev ock Jurd tillbjuden att göra sin ed, att där ibland voro några kreatur han egna som icke voro försålda till hans son. det ville Jurd icke.

Resolverades : Alldenstund befinnes emot förbud och privilegierna dessa kreatur vara uppköpta här på orten. Ty skola de till kronan vara förfallna, som av fogden säges allenast vara tillsammans värderade för 27 daler 2 öre silvermynt.

§8

Hans Torgersson i Långeby, tillstår sig hava besovit Sigrin Asbjörnsdotter, nekade först icke vela äkta henne, sedan betänkte han, och lovade för rätten vela taga henne till hustru, och därpå gett henne sin hand.

§9

Ett halvt kronohemman Hästum, befinnes hava öde legat 1664. Allenast ängen varit höad.

§10

SEP 1670

Oppen förbjöd dem således taga veden, det svaranderna icke kunna emotsäga. Avsades att Anders och Lars, och både Nils Larssöner skola böta 3 mark tagebot var, men emedan de voro fattiga, och orkade ej bot, straffades de med handklövars upphängande på väggen, var 3 timmar.

TANUMS SKIPERI 1670

Den 26 september hölls laga ting i Hede med häradsnämnden och länsmanen hosvarande

§1

Uppbördsman Svend Thorsson, andrager att Torger och Olof i Lilla Arendal, äro skyldiga kronan ränta för 1668. Torger 4 sh 24 $\frac{3}{4}$ öre för 1669 och 1670 tillsammans 28 sh 15 $\frac{1}{2}$ öre, och lika så mycket Olof, för 1669 och 1670. Deras jorddrott Påvel Nilsson kräver resterande sin rättighet av Olof 24 $\frac{3}{4}$ rsd. Av Torger 26 $\frac{1}{4}$ riksdaler. Kronans länsman och uppbördsman med några av nämnden tillsades skola strax registrera och värdera böndernas förmåga, och sedan giva dem någon dag, det att förrätta till skattens avbetalning.

§2

Anna Andersdotter, klagar, att hennes gamla husbonde Joen i Lilla Ryland, är skyldig henne 3 års lön, som är 3 riksdaler. Item restrar hennne några kläder, och haver hon lånat honom 2 riksdaler. Det Joen icke förneka kan. Avsades, att Joen allt detta betala henne, utan vidare uppehåll.

§3

Påvel Nilsson, besvärar sig, nu som tillförne över Erik Olsson båtsman, som taga sig till en plats på Raftötången att bo förutan hans vilja, ej heller vill Erik möta honom till rätten. Avsades att kronans länsman skall honom utkasta låta.

§3b

Jacob Nilsson i Mjölkeröd, på Isak Larssons arvingars vägnar, kräver 5 tunnor landskyld av den gård Fåraby, han påbodde 1669. Olof svarar, att samma $\frac{1}{2}$ gård öde låg den tid han tog honom om hösten i samma år blev han igen utsagd. Avsades Olof betalar $\frac{1}{2}$ landskylden.

§4

Påvel Nilsson kräver (fournös??) half arbets och skjutspennningar, av sina leileidingar Olof och Mårten i Skärbo, som gården var av den beskaffenhet som ofri frälse. Olof och Mårten svarar, att desse

(fornöpenningar?) icke gå av gården, och full arbets och skjutspennningar giva de till kronan, denna sak uppsattes till besked framkommer av kronans jordebok, vad gården räntar till kronan.

§5

Skärbo män kära, att de giva sin jorddrott full skatt och rättighet årligen. Men han tager från deras legemål äng, fiske och annan lägenhet. Påvel svarar, att Mårtens fader Simon har pantat honom det för 20 riksdaler. Dock därför inga skäl framföra. Varför tillsades leileidingarna samma lägenhet skola behålla till dess Påvel om panterätten framter riktigt bevis.

§6

Jacob Svensson i Gissleröd, bekänner sig skyldig vara pantemannen Asgud på Rossö resterande landskyld 6 tunnor av den part Jacob brukt haver, nock tillstår han sig skyldig vara Asgud resterande fastighet 7 riksd. 11 öre.

§7

Sven i Sölgård, bekänner sig skyldig vara Thore i Sölgård och hans medarvingar efter Marin Eriksdotter 12 riksd.

§8

Signa på Hudemark för stevnefall, emot Erik i Sör Trätteland, böta 1 mark silver till kronan.

§9

Truls i Espelunden, kräver av Olle post i Övre Säm 9 riksd. med några års återstående ränta, där till Olof ej nekar. Avsades, Olof skola betala de 9 riksd. med räntan för 7 års tid.

§10

Gude i Svandal framkom för rätten, sade sig hava varit i Norge, och sökt efter det kvinnfolk, som han beskylltes avlat oäkta barn med, framlade byskrivarens skrift i Drammen, som förhört en kvinna, hos vilken samma piga tillhållit haver, av innehåll, att samma kvinna Marin Torgersdotter bekänt denna Kerstin Torgersdotter varit i hennes hus. Hans Torgersson i Sör Svandal avlade sin ed och vittnade, att han och nyligen varit i Drammen hos denna Marin Torgersdotter. Hon bekände för honom efter tillfrågan, att denna Kerstin som Gude är i tal för, var några dagar uppe i landet hos henne och sedan gick upp åt landet igen, och såg hon hennne intet barn hava, eller kunna förmimma henne haft något barn. Olof Hansson vid Hud framkom, sade sig ock varit i Drammen, hört sin son Jacob, som där tjänar, och den kvinnan Marins berätta lika, som vittnesskriften, och Hans Torgerssons ord, om Kirstin, Gudes förrige tjänstepiga, lita därpå, hon ville göra sin ed. Rätten

22 APRIL 1672

TANUMS SKIPERI 1672

Anno 1672 den 22 april vart hållet rätt laga ting med allmogen av Tanum skiperi å vanliga tingställe Hede. Närvarande kronans befallningsman Anders Jutterbock, länsmannen Clas Pålsson och nämnden. Olof i Hallind, Lasse i Kalleby, Thore i Svandal, Helge och Rear i Hogen, Peder i Gurseröd.

§1

Rear, Olof Tron i Övre Säm tvista med sina grannar Olof Post och Anders ibidem om en kronopart i gården den de till var av ena? gårdar brukat haver, men den siste danske fogden fäste den bort till Olof Post. för 12 riksd. Saken uppsättes på 14 dagar då denna kronopart på stället beses, och därom rättas skall.

§2

Kyrkovärden till Svarteborgs kyrka Gude? Månsson besvärar sig icke kunna utfå hos Sten Siverssens änka i Rungstung Tanum kyrka landskyld för år 1666 som hon med sin man skyldig blev. Ty de äro utfattiga, och i boet finnes det ringaste till dess betalning. Rätten befann att Sten något år före sin död låg i sjukdom och fattigdom. Och hans efterlätna änka för sin stora armod denna landskyld icke förmår betala

§3

Sal. Påvel Nilssons änka hustru Vivika bliver, låter genom Jacob i Mjölkeröd uppbjuda någon pantejord i Backa till nästa odels folk Olle Siversson och Olof Olsson i Kyrkoryk första gången.

§4

Item uppbjuder någon pantejord i Åseröd till Anders i Nedre Säm och flera odelsfolk.

§5

Lars Nilsson i Ulseröd säljer 1 setting 1 skrull skyld i Utäng till Anders och Olof Jönssoner, samt Hans Hansson i Utäng för 5 riksdaler.

§6

Olle för nedre Trätteland änkeman, begått lönskaläger med ogift kvinnfolk Gunill Joensdotter, som de båda bekänna. Olof böta 12 riksdaler efter recessen och kvinnfolket straffades på sin kropp för tingshuset ty hon ingen bot förmår.

§7

Hans i Björneröd säger sig ej längre förmå bruka den odelsjord i Björneröd, han hittills besuttit och in anno 1657 fäste av Erik i Vistesätter?, och eftersom han gav den bonden som satt för honom på samma part, av minnelse och avtråde 30 riksdaler, förmenar han att jorddrotten dem honom bör igen vederlägga. Erik

Vistesätter svarade sig inga minningspenningar av Hans upptagit har. Rätten kunna inga skäl finna att Erik, Hans dessa penningar betala skulle. Men Hans tillsades skola till kronan erlægga sin resterande skatt för 1671.

§8

Hans i Utby, Torger i Hede, Göran i Lilla Ryland, Gunnar på Berget, pantsätter på sina sina egna och sina syskons vägnar, 4 settingar skyld i Utby, till deras broder Torger Eriksson var för 1 ½ riksdaler sin anpart broderlott och var syster för 3 ort, är 6 bröder och 3 systerparter.

§9

Göran i Vistesätter pantsätter brukelig till Thore i Svandal, 1 tunna skyld i Kustorp för 10 riksdaler.

§10

Befallningsmannen Anders Jutterbock föredrager att han har bekommit hr. guvernörens brev och befallning att skola göra en sak anhängig, nämligen huru länsmannen Clas Pålsson skolat i handklovar låtit på väggen upphänga en gammal kvinna på Sannäs utan befallning och laga dom, därefter hon är död bliven.

Clas Pålsson innehade 2^{ne} skrifter i den ena begär veta vem honom angivit i den andra begär icke härads hövdingen till domare, utan en annan oväld. Befallningsmannen begärde att saken till en annan tid måtte uppsättas. Och vittnen till saken måtte komma tillstädes. Frågades honom av rätten varför de nu icke voro tillstädes, han svarade de skulle väl komma en annan gång.

§11

Anders i Lilla Hoghem, som på förra tinget skola värja sig för något tjuveri, någon mat och kost förmenades stulit, som sparat var till hans hus, därom tillförne i tingsboken finnes infört. Kunna nu icke lagligen med ed befria sig, ej heller förmådde han därför böta de fyra mark silver efter Tjuvbalkens 7 kap., ty pålades honom skola i handklovar hänga på väggen 2 timmars tid.

§12

Anna Olsdotter, Hans Engelbrektssons kvinna i Södra Svandal, pantsätter brukelig till Olof Olsson 1 setting skyld, sin odel i Tyft för 3 riksdaler.

TANUMS SKIPERI 1672

Den 25 juni hölls ordinarie ting uti Hede hosvarande härads skrivaren Hans Ref, länsmannen Clas Pålsson, och nämnden, Olof i Hallind, Lasse i Kalleby, Thore i Svandal, Helge och Rear i Hogen, Peder i Gurseröd.

25 juni

1672

TANUMS SKIPERI 1672

§1

Jacob Nilsson i Mjölkeröd på sal. Pål Nilssons arvingars vägnar, uppbjuder till Anders i Säm Åseröd andra gången. Item uppbjuder han andra gången någon panteskyld i Backa.

Den 30 oktober hölls laga ting i Tanum skiperi å gården Hede. Närvarande befallningsmannen väl. Anders Jutterbock, länsmannen Sven Thoresson, och häradsnämnden Olof i Hallind, Lasse i Kalleby, Thore i Svandal, Helge och Rear i Hogen, Peder Gurseröd

§2

Efter noga rannsaking, blev nu befunnet att de 5 ½ setting skyld uti Bräcke gård, Olof Hanssons arvingar tillhörigt icke varit kronan underskriven eller tilldömd som förra häradsskrivaren här i Norrviken i jordeboken annoterat och infört haver, men odels arvingarna som sitt rätta odel däri njutit och fräseligen till dato possiderat haver

§1

Befallningsmannen Anders Juterbock haver låtit incitera förre länsmannen Clas Pålsson för det han låtit på väggen upphänga en gammal gumma på Sannäs Börta Olsdr. benämnd med handklovar. Clas Pålsson svarade att denna kvinnan var angiven av hennes styvdotter Anna i Räfsnäs skolat gjort henne något ont, och han var något drucken då han detta göra lät. Beropade sig på vittnen som där hos voro, när detta skedde.

§3

Gude i Gusgård slagit sin grannes Engelbrekts hustru blånad, det han ej nekar, böta 1 mark silver till kronan och förliktes med vederparten.

Jacob Nilsson i Mjölkeröd Clas faderbroder avlade sin ed, berättade att han samma tid var på Sannäs uti Olof Böckers hus, där också denna kvinnan Börta innevar. Clas kom gåendes, talade denna kvinnan till för något hon skulle hava gjort, och kunna trolldom, därför hon var beskyllder, lade handklovar på henne, förde henne ut, men Jacob gick icke ut med. Ty han ville inte där med hava att beställa.

§4

Thore i Kalleby stämder för det han någon excess gjort i kyrkan. Mötte icke, böta en mark silver till kronan.

Olof Halvardsson i Klätta gjorde sin ed med hand å bok, betygade att Clas Pålsson sände bud efter honom. När han kom dit till honom, såg han Clas hängde henne på väggen. Där hängde hon en stund, blev så av Per i Björnäs nedtagen. Per och han höll vakt över henne den natten. Han hörde Börta således klaga sig, jag vet inte vad de vela med mig och vad jag hava gjort som är en sjuklig gumma och länge varit sjuk. Handklovarna gingo inte annorledes av utan då Peder i Björnäs tog ned henne och slog på doberten som satt i väggen, gick den av. Svend Andersson på Sannäs lade en klamp under fötterna på dem som slog upp henne.

§5

Kyrkoherden hr. Peder i Naverstad sade sig hava instämt skogvaktaren Olof Jurdsson för det han skall honom hava angivit, brukat med sin husman skjutit i prästgårdsskogen där bästa fågelleken är. Men Olof var nu ej tillstädes, och remitterades saken till hr. guvernörens eget förhör.

Sergeant Lars Arvidsson vittnade edeligen att Clas sände bud efter honom. Han kom till Clas hos Olof Böckers, då sporde Clas denna kvinnan att om hon kunna trolldom, så skulle hon bekänna. Kvinnan sade sig intet kunna den konsten. Clas lade handklovarna på henne, förde henne ut hängde henne upp på väggen. Kvinnan klagade sig sägandes vad vela de med mig, som är en gammal sjuklig människa.

§6

Gunnar i Lilla Oppen för stefnefall emot Nils Larsson i Stora Oppen, böta 1 mark silver till kronan.

Peder i Björnäs avlade sin ed, vittnade, han kom in till Olof Böckers. Clas Pålsson befälde honom vakta detta kvinnfolk, slog henne i handklovar befälde honom hjälpa sig att hänga henne upp på vägen, en klamp hade hon under sina och kvinnan hängde ej högre upp än som hon med fötterna kunde räcka jorden. Kvinnan hade också en stabbe under fötterna. Vem dem lade under henne gav han inte akt på.

§7

Mönsterskrivaren Daniel Källberg andrager att närstående bonde Harald Björnsson vill upptaga på Resö en fjärdings ödepart dragonen tillslagne, därpå han något frihet bekommer kunna. Nämndemännen Helge och Rear i Hogen betyga att samma ¼ part några år öde legat och husen alldeles förfallna. Prövades bonden böra åtnjuta 3 års frihet.

§8

Lars Nilsson på Grebbestad på sin hustru Marin Aslagsdotters vägnar, pantsätter brukelig till Peder Jacobsson i Fågelkärr 3 setting skyld i Fågelkärr, sin hustrus arvejord för 8 riksdaler 1 ort.

30 oct. 1672

§1

Jacob Nilsson i Mjölkeröd på sal. Pål Nilssons arvingars vägnar, uppbyder till Anders i Säm Åseröd andra gången. Item uppbyder han andra gången någon panteskyld i Backa.

§2

Efter noga rannsaking, blev nu befunnet att de 5 ½ setting skyld uti Bräcke gård, Olof Hanssons arvingar tillhörigt icke varit kronan underskriven eller tilldömd som förra häradsskrivaren här i Norrviken i jordeboken annoterat och infört haver, men odels arvingarna som sitt rätta odel däri njutit och frälseligen till dato possiderat haver

§3

Gude i Gusgård slagit sin grannes Engelbrekts hustru blånad, det han ej nekar, böta 1 mark silver till kronan och förliktes med vederparten.

§4

Thore i Kalleby stämder för det han någon excess gjort i kyrkan. Mötte icke, böta en mark silver till kronan.

§5

Kyrkoherden hr. Peder i Naverstad sade sig hava instämt skogvaktaren Olof Jurdsson för det han skall honom hava angivit, brukat med sin husman skjutit i prästgårdsskogen där bästa fågelleken är. Men Olof var nu ej tillstädes, och remitterades saken till hr. guvernörens eget förhör.

§6

Gunnar i Lilla Oppen för stefnefall emot Nils Larsson i Stora Oppen, böta 1 mark silver till kronan.

§7

Mönsterskrivaren Daniel Källberg andrager att närstående bonde Harald Björnsson vill upptaga på Resö en fjärdings ödepart dragonen tillslagne, därpå han något frihet bekommer kunna. Nämndemännen Helge och Rear i Hogen betyga att samma ¼ part några år öde legat och husen alldeles förfallna. Prövades bonden böra åtnjuta 3 års frihet.

§8

Lars Nilsson på Grebbestad på sin hustru Marin Aslagsdotters vägnar, pantsätter brukelig till Peder Jacobsson i Fågelkärr 3 setting skyld i Fågelkärr, sin hustrus arvejord för 8 riksdaler 1 ort.

TANUMS SKIPERI 1672

Den 30 oktober hölls laga ting i Tanum skiperi å gården Hede. Närvarande befallningsmannen väl. Anders Jutterbock, länsmannen Sven Thoresson, och häradsnämnden Olof i Hallind, Lasse i Kalleby, Thore i Svandal, Helge och Rear i Hogen, Peder Gurseröd

§1

Befallningsmannen Anders Juterbock haver låtit incitera förre länsmannen Clas Pålsson för det han låtit på väggen upphänga en gammal gumma på Sannäs Börta Olsdr. benämnd med handklovar. Clas Pålsson svarade att denna kvinnan var angiven av hennes styvdotter Anna i Räfsnäs skolat gjort henne något ont, och han var något drucken då han detta göra lät. Beropade sig på vittnen som där hos voro, när detta skedde.

Jacob Nilsson i Mjölkeröd Clas faderbroder avlade sin ed, berättade att han samma tid var på Sannäs uti Olof Böckers hus, där också denna kvinnan Börta innevar. Clas kom gåendes, talade denna kvinnan till för något hon skulle hava gjort, och kunna trolldom, därför hon var beskyllid, lade handklovar på henne, förde henne ut, men Jacob gick icke ut med. Ty han ville inte där med hava att beställa.

Olof Halvardsson i Klätta gjorde sin ed med hand å bok, betygade att Clas Pålsson sände bud efter honom. När han kom dit till honom, såg han Clas hängde henne på väggen. Där hängde hon en stund, blev så av Per i Björnäs nedtagen. Per och han höll vakt över henne den natten. Han hörde Börta således klaga sig, jag vet inte vad de vela med mig och vad jag hava gjort som är en sjuklig gumma och länge varit sjuk. Handklovarna gingo inte annorledes av utan då Peder i Björnäs tog ned henne och slog på dobberten som satt i väggen, gick den av. Svend Andersson på Sannäs lade en klamp under fötterna på dem som slog upp henne.

Sergeant Lars Arvidsson vittnade edeligen att Clas sände bud efter honom. Han kom till Clas hos Olof Böckers, då sporde Clas denna kvinnan att om hon kunna trolldom, så skulle hon bekänna. Kvinnan sade sig intet kunna den konsten. Clas lade handklovarna på henne, förde henne ut hängde henne upp på väggen. Kvinnan klagade sig sägandes vad vela de med mig, som är en gammal sjuklig människa.

Peder i Björnäs avlade sin ed, vittnade, han kom in till Olof Böckers. Clas Pålsson befälde honom vakta detta kvinnfolk, slog henne i handklovar befälde honom hjälpa sig att hänga henne upp på vägen, en klamp hade hon under sina och kvinnan hängde ej högre upp än som hon med fötterna kunde räcka jorden. Kvinnan hade också en stabbe under fötterna. Vem dem lade under henne gav han inte akt på.

framlade 2^{ne} lagmansdomar den ena var dat. 1598 den 19 mars som förmåler var skilnat (delat?) är emellan Klockargården Prästesäm och båda Övre Säms gårdarna nämligen :Söder för detta kronostycke, den andra lagmansdom dat. 1628 den 6 oktob. vilken utförer att Övre Säms gårdarna skola vara lika goda i åker och äng. Avsades att gårdarna för den ränta och avgift till kronan som jordeboken utvisar intill dess bättre skälproduceras att samma kronostycke under Klockargården legat haver.

§3

Kommna för rätten Anders i Hede och Nils samt Anders Perssöner i Grimslätt, vilka nu som sist hållna Kville ting bekände sig hava infört tobak från Norge. Sakfåltes envar att böta åtta daler silvermynt efter tobaksordningena 12 punkt.

§4

Sven i Rungstung bekänner sig slagit Karin Halvardsdotter. Böta en daler silver till kronan.

§5

Jacob Nilsson i Mjölkeröd kärar på hustru Vivika Pål Nilssons vägnar hon haver nu på några år måst betala till kronan så väl för de 5½ setting skyld so'm Olof Olsson i Kyrkoryk med flera hans medarvingar tillkommer i gården Backa. Item för de tunna skyld som kyrkan där uti äger som får de 19½ setting skyld, vilket haver uti samma gård, och därför att hon något litet mer äger bygseln över all gården henne påfört är och och hemmanet nu några års tid öde legat. Fordrar att odelsfolken böra sin anpart för de 5½ settingar vederlägga henne och hon skadan icke allena draga. Olof svarar att han samma jord årlig frälst med odelskatt. Avsades det skäligt synas att Olof med sine odels medarvingar till de 5½ setting skyld vederlägga hustru Vivika så mycket som på de 5½ setting skyld sig belöpa kan som hon årligt till kronan måst betala.

§6

Åseröd gård uppbjöds nu 3 gången nästarvingar att inlösa.

§7

Thore Olsson pantsätter till Knut Eriksson i Torp all den jord som han med odel och lösan äger i Ryrs Ödegård för 32 riksdaler 6 mark.

§8

Knut Eriksson i Torp pantsätter på ? ochsina syskons vägnar till faderbrodern Rennik Odsson en skäppa skyld i Norra Ek för 12 riksdaler.

§9

Skogvaktaren Olof Julsson gav tillkänna att han nu efter sin faders död vill hava åsäter och bruk på Gurseröd gård sin faders odelsjord begär ej mer änsom den halva gården. Per Julsson, som näst honom är förmenar kunna njuta den andra halva gården. Olof Julsson den yngre brodern sade sig hava suttit på 1/3 part i gården en tid. medan fadern levde vilken han förmodar odreven må behålla och hans älsste Olof Julsson sitter på en halv odels gård som han pantat haver, och tränger icke till bruk och sätter i Gurseröd. Skogvaktaren svarar att han icke vet vilken tid odelsfolken till Siverbo som han åbor, vela den igenlösa, som de låta sig förmärka, så är han dag husvill, förmenar sig njuta Norges lag tillgodo och med sin broder Per Julsson föregiver vidare att deras sal. fader Jul i Gurseröd var en utgammal sjuklig man och förmådde icke vidare bruka än som 3^e part i gården, därför tog han in till sig 2^{ne} sina söner sig till hjälp men längre att bo 3 på gården, är för ett ringa bruk.

Rätten resolverade att de 2^{ne} äldre bröderna skogvaktaren Olof Julsson och nämndemannen Peder Julsson, måge behålla sätteret allena, på gården Gurseröd, dock så att hjälp till och förskaffa den yngre brodern Olof nöjaktigt bruk på en annan gård, att han alldeles icke husvill bliver.

TANUMS SKIPERI 1673

Den 19 och 20 november hölls ting med allmogen uti Tanums skiperi å vanliga tingställe Hede, hosvarande kronans befallningsman väl. Anders Jutterbock, läns mannen Sven Thorsson, häradsnämnden Olof i Hala, Lasse i Kalleby, Thore i Svandal, Helge och Reor i Hogen, Peder i Gurseröd.

§1

Halvard i Ryk klagar att hans granne Bryngel tagt honom i håret, med det samma kom hans måg Olof Christoffersson, och tager honom desslikes i håret, sticker och skär honom och hans kvinna, med en kniv i armen som framvistes. Bryngel sade att Halvar skulle tagit honom först i håret. Halvar övertygade Bryngel, att han då först yppade trätta och oenighet dem emellan. Olle svarade att han icke vet om han stack eller skar dem, med kniven. Olofs broder Anders Christoffersson klagar att Olof och skurit honom med en kniv, det Olof ej heller neka kunna. Avsades att Bryngel som gav orsak till trätta och detta verlement, böta till kronan 2 mark silver. Och Olof för det stunget haver och skurit hans hustru. Anders ej gjord lärmstersår böta till kronan 8 örtugar och 13 mark och för det han Olof skurit sin broder, böta till kronan 2 mark silver och giver Halvard

Mj. 111111

472 h (forts. Tanum)

Gårdens namn	Personens namn	Man	Hustru	Sohn	Dotter	Dräng	Piga	Huufolck	Uthfättige	Anmärkning
(forts-Kalföön)	Rangnilla								1	
Söögård	Swenn Andersson									Aé: Ingen markering
	Peer Erichsson					1				
	Anders Tårelsson		1							Mannen Krympling
	Ingohr?	1							1	
Tanum	Gissle Anderss.	1	1							Aé: Avser Tannam enl. I Lantz
Biörnäs	Peer Äskellsson	1							1	
	Rassmus	1	1							Aé: Trol. =1673 Rassmus Andersson
Buuar	Erich Simmonss.		1							Man:n utfattig
	Anders Knutsson	1	1							
Kustorp	Assmun Peersson	1	1							
	Oluf Larsson	1							1	
Brunsrudh	Nills Olufsson	1	1							Aé: Avser Bramseröd enl. IL
	Tårgier Olufss.	1							1	
	Båtolf Olufsson	1							1	
Wrangzholm	Enckian Rangnil		1	1						
Ulfzrud	Nills Joensson	1	1							Aé: Ulseröd enl. IL
Skafwerud	Anders Nillsson	1			1					
Edhzwijk	Jacob Stenerss.	1		1	1					
Wätzöön	Peer Engelbretss.	1			1					H:n Blind Aé: Veddö enl IL
	Oluf Persson	1							1	
L: Ulfweskie										Obesutet
Arndahl	Anders Tiälsson	1							1	
	Oluf Tiälsson	1	1							
ibidem										Öde
EdhzWijk	Påfwel Påfwelss.	1	1	1						
Håfztorp	H (Aé: Det står ej mer)									Öde Aé: Avser Hogstorp enl. IL
Kier	Äskel Classon									Under Barnnen Aé: Kärä
	Swen Toorsson	1	1							
Sör Kierra	Anders Manss.	1	1							
	Oluf Andersson	1	1							
Öf:re Säm	Oluf Olufsson	1							1	
	Anders Amonss.	1	1							
Hådhe	Biörn	1	1							Aé: Bör avse Hede trol. =1673 Biörn Sifwerssonn
Håkeby	Knudt Tålless.								2	
Öf:re Knäm	Peer Olufsson	1			1					Uthgaml. och utfatig
Mjälckerud	Jacob Nillss.	1	1			2	1			

Ting den 20-21 februari 1674 i Wätte härad: Hooss Gästgifwuren i Wijk- Fortsättning

Brehult Hälle	Hogdal Hogdal	15 Pedher Mikelsson begärer at må odrefuen besitia 1 Tunna skyldh Cronejordh, som är een tredieparth i gården Breholt ; Efftersom hans fadher Jens Bengdtsson Ridher och Rustar för samme gårdh och låfuat honom Bruka samme 3e parth: Torgier i Helle fulmächtig på sin Mågh Pedher Nielssons vägner som besitter och brukar sampt äger i Odell och Lössen dhe 2 T:r skyldh i gården, förmener at Pedher Mickelsson icke må giöra hans Mågh intrångh; Och Odelsmannen lätt besitia all gårdhen; Medhan Rytaren sielf icke tränger dher till: Resolueredhes, at Odelsmannen Pedher Nielsson må behålla all gårdhen,, och Pedher Mikelsson wijka ther ifrån:
Tegen Rörane Stockholm Mo kyrka Backen Krokstads Prästgård Mjölkeröd Fressland Säm Flötemarken Marstrand	Naverstad Naverstad Mo Naverstad Krokstad Tanum Mo Naverstad Mo	16 Inkommo för Rätten, Hans i Teijens arfuinger af Bollären, Nembl. Hans och Jakob Hanssöner på sine egna och sin sahl: broders Pedher Hanssons effterlätne barns vägnar; Gunner Andersson i Rörene , på sin hustru Ingebor Hansdotters vägner, Pedher Björnsson medh sin hustru Börtha Hansdotter, gåfuo tillkänna, så Nu som tilförendhe på siste afkortningztingh i Rabalsshee, uthj hans Excel:tz Her RikzRådetz och Gouverneurs Närwärelsse at Närståendhe förrige Befalningzmannen här i Noorwijken väl:tt Raatke Sāth krāfuer af dhem betalningh för någre Tiende dāhler på Några åhrs tidh tilbakes, dhem dhe förmena vara betallte, och? om någet dher på resteradhe, hadhe han det kunnat uthsōkia på skiffet effter theas sahl: fadher, som han sielf Regeredhe, Och dhe af föruthan et Pahr Oxer han så godhe som 10 Rixd:r togh för sit Omak; utthog han af Hans Hansson een sōlfbegere godh för 6 Rixd:r från Jakob Hansson 3 st Sōlfskedher för 4 Rixd:r ifrån Ingebor Hanssdotter et sāngeklādher wārdt 4 Rixd:r från Bōrtha Hansdotter een Sōlf: begerer 4 Rixdr dher till wārdredh Befalningzmannen sielf een Brennewijnspanna för 2 Rixd:r huilcken han betalte och behōlt, likasā een koppergrytta någet stor: Rātke Sāth suaradhe at dhe honom som inge ārlige folck detta tillāggia; dher till māge dhe sāya huadh wāderleek det war enār han Reste dijt op till dhem, dhe begāradhe igen at Rātke mā förklara, huem som sāndhe budh effter honom ty dhe giordhe honom intet budh, och kom han dā hāradzhōfdingen war bortrester till Stockholm eller huar han war: Rātke sadhe at ānckian begāradhe skiffet; frāgadhes arfuingerne, om han på skiffet icke krāfde någre Tiondhebrādher; dhe suaradhe Ney; intet widhare Ån som dhem han lāt kōra uth medh det samma, Befalningzmannen Exciperade at han först 2 āhr dher effter lāt hāmpta dhem till sāltwārkhet, arfuingerne sadhe at Befalningzmannen togh 10 tōlffter ifrā sāgen af Tiondhebrāderna, och gaf till Moe Kyrkia som dhe ey annat vetha, han suaradhe dhe 10 tōlffter voro honom gifne af theas fadher på registereringen som hōltz effter dheras Modher in Anno 1664 huar upā han ville giōra sin edh; Arfuingerne ingāfuo een zedell effter Lenssmannens förteknelsse; at dhe bordhe gifua 662: 14 Tōlffter, 663: 17 tōlffter: 664: 15 tōlffter: 665: 9 Tōlffter; therpā Befalningzmannen bekommet 22 tōlfter som Knudt i Backe uthfōrdhe; Noch 3 tōlfter som Rōrene bōnder uthkiōrdhe och 10 tōlffter som gafz till Moo Kyrkia. Befalningzmannen fōredrogh at Anund i Backen uthfōrdhe allenest 21 tōlffter in Anno 1667: dhe brādher som Rōrane bōnder uthkiōrt hafua, veeth han intet uthaf, och till dhe 10 tōlffter har han suarat tilfōrendhe, Medh desse dāhlers aflikningh opsattes till Tingh blefuer i Bollären at Befal:n mā ingifua huru vijdha han krāfuer af resten på tiondhe dehlerne: Kāranderne tilsporde Befal:nen om han icke hadhe fāt sōlfueret, och det andre som dhe fōredraget hafua, fōruthan det pahr Oxar som han fick för sit omak: Hār till Befal:n suaradhe, at det war intet sant, at han togh det ifrā them; som war omyndige barn samme tidh, emedhan dhe dā alle icke voro Myndige begāradhe dher hos efftersom dhenne Action skall angā hedher och āhra, det een allenast af kārandherne mā sārdeless och i sāndher stā medh honom för Rätten och afhōrres: Kārandherne inladhe een skreffth som dhe fāt hadhe af Kyrkieherdhen H:r Didrick i Krogsta , huilken och på skiffet var Øfwerwarendhe och sālundha dheruthj vitnar sigh på skiffet hōrdt hafua, det dhe barn af sin fōrsta kull tillika medh stifmodhren sadhe at Befalningzmannen till sigh taget dheras

FORTSÄTTNING på mål nr 16 vid ting den 20-21 februari 1674 i Wätte häradt: Hooss Gästgifwuaren i Wijk

faddergåfuor som theras sahl: fadher dhem till bästa förunnet? hadhe; Men han hördhe icke et enaste ordh af Befal:nen det han omtalte at fadhren skyldigh var till honom på Cronens vägner; Befal:nen Exciperede säyandes sigh icke vetha? sådan Prästens skriff; uthan för een bänckesedell, Actores beropadhe sigh på. Jackob Nielsson i Milckerös, Hans Joenssons i Fresslandz och Knudt i Sembss medh fleres vitnesmähl: Befal:en föredrogh at Jackob Nielsson war i suågerskap medh Vederpartherne: Ther emot Jackob förklaradhe sigh såledhes, at hans quinna är beslächtat till dhem uthj 3:ie Ledh; eller till dhēras sahl: Modher: Framträdde giordhe sin edh, at han huarken för Vänskap, suågerskap eller skylskap skull etc: annat vitna skulle uthan det han veet sant wara; och ther på giorde föliandhe berättningh, at Befal:nen fick för sit omak, et Pahr Oxar, och dessuthen 2:ne sölfbegere, 1 sölfskåhl, 3 sölfskedher, 1 Täper, 1 Brennevijnspanna och 1 grytta som? arfuingerne honom det förähradhe eller icke veet han intet uthaf:

Nämbdemannen Hans Joensson i Fresslandh betygadhe på sin förre giordhe Nämbdemannsedh, det han icke sågh När Befalningzmannen fick eller togh dette sölff, sängeklädhe? och Kopparen på skiffet, uthan han hördhe at arfuingerne beklagadhe sigh, det han behölt det som var dheres faddergåfuor: Laugrätzmannen Knudt i Semb vitnadhe lika så på sin förrige edh, at han kom till Teyen, emoth skiffet war slutet och hadhe ändhe, då hördhe han arfuingerne klagadhe sigh at Befalningzmannen hadhe taget theras faddergåfuor: Jorn i

Flödemarken berättar effter aflagdh edh at han intet sågh när Befal:nen fick eller togh Sölffueret medh det andre, doch hördhe han arfuingerne beklagadhe sigh hafua Mist theras faddergåfuor, Brennewijnspannnan medh grytan skulle Befal:nen Lössa till sigh, och Tienstdrängen i husset kom in sadhe at Befal:nen will hafua sölffstopet, så welle han hielpa honom Hans Hansson ifrån Båtzmansstiensten, Och alle desse witnen gåfuo till suars på Rättens tilfrågan, at dhe icke hördhe det Befal:nen kräfdde på skiffet någet på Cronens wägner:

Åkäranderne blefuo upå suarandens begäran åthskildhe; och Hans Hansson sedhan först inkallet, Reus: tilspordhe honom, på hwad sätt han togh eller fick sölfbegerne af honom, therpå Hans gaf sådant beskedh, at han ingen sölfbegere hadhe i sin handh. eller dhen Befal:nen Lefuereradhe, Men stifmodhren hadhe sölffueret i sit förwahr, och satte det på bordet, andre dagen på skiffet; Ropte? Befal:nen honom uth till sigh i suallen, begäradhe af honom dhenne sölffstopp, så skulle han hielpa honom ifrån Båtzmanstiensten, Hans suaradhe han kan icke wetha, Befal:nen sadhe du veet wäll; Hans föregaf om han aldelles kunne slippa Båtzmans tiensten, och ther medh togh och behölt Befal:nen begeren, han kundhe intet wara honom emoth Men likwäll slap Hans intet dherföre Båtzmanstiensten: Befal:nen gaf

tillkänna at han weet wäll Hans förährade honom någet, Men icke weet han huadh som det war, Och intet anammedhe han någet, uthan medh Hansses godhe wilie; ther på wille han giöra sin salligheetz edh, Pedher Andersson som nu är i **Marstrandh**, war wällandhe at han fick det. Och efftersom Hans säger sigh wehla suara på sin broder Pedher Hanssons barns wägner, ty spordhe Befal:n om han togh sölfskåhlen ifrån Pedher; Hans frågadhe honom igen om han icke fick skåhlen och må Befal:nen sielf förklara huarföre han den fick. Befal:n suaradhe han fick skåhlen medh Pedhers gode wilia. Dhernäst inkom Gunner Andersson på sin hustru wägnar, föredrogh at Befal:nen och Pedher Andersson ginge uth på Marken, och Befal:nen kom gåendes ifrån Pedher till honom; begäradhe sängeklädhet som hans hustru war tildelt, han suaradhe hustrun wille ey mista det, ty hennes Modher hadhe sydt det sielf; Befal:nen sadhe, han wille hafua klädet och hielpa honom till gården Norder Semb: Då bödh Gunner honom så många Peninger som klädet war wärderet för; Men Befalningzmanen påstodh at han änteligh vill hafua det till bordtecke, togh så klädett, Men huarken han eller hans hustru fick honom det i händher:

Och samma gångh kom Knudt i Semb till Tegen, på det han wille hafua Nordre Semb och fick tilsägelssse på gården. Hans hustru hadhe fåt i faddergåfuo een sölfskåhl som icke war på skiftet, i stället för dhen samma uthladhe Befal:en detta klädet: Befal:en sadhe klädet blef uthlagt i arf och icke dher till, ty

		FORTSÄTTNING på mål nr 16 vid ting den 20-21 februari 1674 i Wätte häradt: Hooss Gästgifwuren i Wijk han kunne icke lägga det uth, för det som han hadhe i beholdh: Neker och at han icke låfuadhe Guner Norsemb gården: Gunner berättadhe desslikest orsaken war dhenne, huarföre han mente Befal:nen wille uthquitta dhe 2 tunner Korn dher uthj som han Lante af honom huilcket Korn han nu måtte betahla till Swendh Thoresson: Börtha Hansdotter framträdde, sadhe sigh ey hafua gifuet Befal:nen sit sölfstopp å skiftet, Sölfueret stodh på bordet och hon hadhe det icke i sine händer, hon gick op till Befal:nen på Låfftet och frågadhe honom gråtande, om hon skulle Mista stopet; då togh han een sölfskedh och fick henne, (<i>Aé: Det står så</i>) Huartill Befal:nen Nu suaradhe, at han intet weet dheruthaf, han fick det medh een godh wilie i dheras förmyndares Nährwerelsse: Jakob Hansson berättadhe at han war omyndigh dhen tidh skiftet skedde, och han icke gaf Befal:nen sine 3 sölfskedher: desse 3 sölfskedher bekänner nu Befal:nen sigh hafua bekommet, Men begärer at Rätten Considerera wille, at arfuingerne tillägga honom hafua taget dette, som dhe likwäll icke kunne öfuertyga honom: Laugrätzmannen Knudt i Semb tilstår at Befal:nen på skiftet Låfuadhe honom Norder Sembz gårdh: Rätten förehölt suarandhen Rätke Sæth at skohle godwilleligen Låtha arfuingerne få det sölfuer igen, som the besuära sigh öfuer, huar till han aldelles Nekadhe, doch omsidher sadhe, at han wille låtha dhem som wore omyndige samma tidh få sit igen, Men icke dhem som Myndige woro, ty dhe gåfuo honom det: Actores framwijste et bref frå Pedher Andersson i Marstrandh, ther uthj han skrifuer sigh icke kunna påminna, huadh som på skiftet passerade: Reus begärade saken måtte opsättias till Pedher Anderssons ankompt eller giordhe förklaringh, Men åkerandherne begäradhe ändteligh domb: Resolutio: Effter Nämndhens enhellelige Röst och Meningh; afsades at Befalningzmannen Rätke Sæth skall tilställa arfuingerne een huar bådhe sölfueret och sängetäcket, aldenstundh han dessuthen för skiftet och omaket medh Oxerne betalter blef; Och dher som någet af sölfueret icke är tilstādhes lika så gådt medh täcket igen at Lefurera, må Befalningzmanen them effter dess Wårhde betahla medh Penninger: Befal;n sadhe sigh dhenna sak wille Appellera undher LaugmansRätten:
Ön Rörane Hessland	Lur Naverstad Lur	17 Albrecht i Øhne på sin hustru Karin Nielsdotters wågner, Joen i Rörene på sin hustru Ingebor Nielsdotters wågner Pantsättia till brodren Jakob Nielsson theas hustrurs andehl Odell i Hesslandh huar för 20 Rixdr på 16 åhrs tidh
Spoltorp Skee kyrka	Skee Skee	18 Olof Nielsson i Spoltorp , som är Odelsägandhe till een odelsgreen? till samme gårdh som? han will Lössa medh honom dhe 2 markeboell jordh, som för många åhr sedhan Pantsatte wore till Skee kyrkia för 32 marker?, Erick suaradhe det må Lössa huem som will han begärer icke at lössa; saken opsattes till någon möther at suara på kyrkians wågnar:
Hälle Häskje	Hogdal Tanum	19 Torgier i Heller Pantsätter till Olof Torbensson 7 settinger skyldh i Hessie , sin Odell för 28 Rixdr
Björneröd	Skee	20 Lennsmannen Lars Persson begäradhe Tingzbewijss om sin armodh, at han icke förmå betahla Cronan Någon resterande Ränta som honom påföres:

Aé: Ovanstående är det kompletta protokollet

Ting den 23 –24 februari 1674 å gården Hee – Fortsättning

Gurseröd	Tanum	8 Ifuer Jacobsson på sin hustru Kirstin Jurdzdotters vägnar bekänner at hans hustru medh hans samtöcke, har såldt till hennes brodher sin systerlådt och Odell i Gusserö till 1½ kanna skyldh för 1½ Rixdr:
Hessland	Lur	9 Jacob i Hesslandh på sin hustru Ingebor Trullzdotters vägnar, Pantsätter till hennes halfbroder Halfuor Ericksson hennes Odell i Torbaldh för 7 Rixdr
Mjölkeröd Långekärrs- strand Marstrand	Tanum Tanum	10 Inspectoren Rätke Sæth hafuer instempdt Jacob Nielsson i Milckerödh , gaf tilkänna, at han in Anno 1662 ombedet Jacob Nielsson, at skohla Notera upå een tiondhe Längdh han honom lefueradhe, då tiondhen af almogen inlefueradhes samma åhr i Hans Joenssons skutha på Långekiärstrandh , Men Jacob Nielsson hafuer Miss skrefuet och Missräknet sigh, så at på Summan af tiondhen feltes till 16 tunnor Nähr dhen kom till Marstrandh , och beräknas till 60 dr Sölfr mynt: förmener at Jacob dhenna rest betahla böra. Jacob suaradhe at han effter Rätkes begäran allenast Notheradhe i Längdhen, Men Rätkes tienare Bengdt war ther hos och medh skeparen togh emoth tiendhen, och dhen igen uthlefueredhe i Marstrandh, Om något hadhe warit Missräknadt kunnat det warit Corrigerat innan Längden och tiondhen lefweradhes i Marstrandh: Noteradhe effter theas ansäyelsse som togo emoth tiendhen. Men han stodh huarken för in eller uthmålet eller någon Leverantie: Rätten kunne icke effter desse Actores skiähl, medh fogh och Rätta tilbiudha Jacob Nielsson at suara till dhenne rest: ty åkårenden skohlet bättre inseendhe haft i tidhe på Räkningen eller Längden med måhlet
Backa	Lur	11 Joen i Backa af Luur soken, säger sigh nu effter hans Excell:tz H:r gouverneurens Nådige tillåttelsse på siste afkortningz tingh hafua inlöst sin och sine syskons Odelsjordh i Backa ifrå Cronen 18 Setting:r skyldh för 30 Specie Rixdr: huilcket Befalningzmannen Anders Juterbock i Rätten berättadhe sant wara:
Backa Strömstad Långekärrs- strand	Lur Tanum	12 Joen Amundsson i Backa och hans brodhers Andersses efterlåtne änckia Gunnill medh hennes stiftotter Gunbor Andersdotter på sine och theas Medarfuingers vägnar, sättia i underpant till Anders Nielsson Borger i Strömstadh theas Odell i Backa 2 Tunner och 8? Setting:r skyldh, för Länte Penninger tilsamman 90 Rixdr å 6 mark Rizd:n huar medh dhe hafua inlöst een dehl Odell ifrå Cronen och een dehl ifrå Hans Joensson på Långekiärstrandh .

Aé: Ovanstående är det kompletta protokollet

Från Göta Hovrätt Volymbeteckning hos SVAR EVIIAAAH:9 kort 8/9 Protokollet tycks endast finnas som renoverat exemplar. <i>En del av texten som står i kanten är inte synlig. Texten är dessutom något svår att tyda. Skriften från baksidan lyser igenom.</i> <i>När det är självklart vad som fattas, skriver jag ut det saknade.</i> Målen ej numrerade. Jag sätter dit nummer.	TANUM
---	-------

Dhen 12 Octobris höltz Tingh medh Almogen af Thanum skeberie å gården Hee: Hosswarandes
 Lenssmannen och häradz Nämnden:

Hogen Sunnerviken Nygård	Lur Lur	1 Nämndemännen Helgie och Reer i Hogen witna at Suendh Andersson, Boell Guttormsdotters son ifrå Sörböigdhen , bekändhe för dhem at hanss Modher Pantsätter till Olof Olsson i Nygårdh hennes Odell ibidem för 32 Rixd:r som är 4 Setting:r skyldh:
Kleva Härröd	Tanum Lur	2 Lenssmannen Swendh Thoresson, kräfuer af Class Pålsson resterande skat af Herre gårdh för åhr 671: 672: 673: 674: medh annor Rättigheet och Mantahlspeninger inräknadt till 103 dr 18 öre S:r M:t huar till Clas suarer at Befalningzmannen Anders Juterbock fick af honom een sölfkanna på skiffte som stodh i Klefue effter hans fadher, godh för 90 Rixdr, Och som Befalningzmanen eliest någon privat giäldh hafuer at kräfua, af honom, så har han Räckningh ther emoth, så at det dhem emellom Liqvideres kan: Men Befalningzmannen war Nu icke tilstādhes: H:r Øfwersten Swendh Ranckz tiennare Christoffer Stenman tilskrifuer häradzhöfdingen och Rätten at dhe welle tillhålla Clas Pålsson at betahla H:r Øfuersten dhe 9 Rixdr som han af Øfuersten effter sin Obligation lånt och skyldigh är: Clas Pålsson Nekar ey till giäldhen och handskriften, Men föregifuer at Hr Øfuersten skohlat låfua hans Modher gifua honom desse Penningar effter. Rätten förehölt Clas skohla betahla H:r Øfuersten desse 9 Rixdr uthan widhare oppehåldh, så frampt dhe icke Lagligen uthsökias skohle:
Marstrand Apelsäter Sannäs Mjölkeröd	Lur Tanum Tanum	3 Hustru Elin Jurdh Nissessons effterlefuerska i Marstrandh , framwijsser et Contract eller Obligation som hennes Mans stifmodher Marin Persdotter i Abelsätter uthgifuet till hennes sahl: Mandh Jurdh Nissesson på Länte Penningar 80 Rixdr; Huarföre stifmodhren satte i underpant till honom 2 Tunnor skyldh i Abelsätter som hon arfft effter sin sahl. Mandh: Handskrifften Dat: dhen 1 Augustij 1667: och sedhan Werificerat till tinget dhen 15 Novemb:r eodem Anno: och är handskrifften till Vitterligheet underskrefuen af Marins egen son Jakob Nielsson; Item Joen Jensson på Sannäs och Jakob Nielsson i Milekerö , huilken Jakob i Milekerö som nu tilstādhes war bekände sanfärdigt och Richtig wara; Ty föredrager Elin Andersdotter at Marin Perssdotter för 4 åhr sedhan är död blefuen och hennes sahl: Man eller hon icke fåt någon Ränta af desse penning:r huarken medhan Marin lefdhe af henne eller sedhan af hennes arfuinger; Förmenar at Skiull Matzon Marins dotter man, som besitter och brukar Jorden må betahla henne landskylden dhe 2 Tunner: Skiull Matzon suarer at Marins arfuinger skifft Lössöre godzet effter henne, men icke Jordhen. Rântan begärer Elin och landskyldh af dhen öfrige Odels jordhen Marins i Abelsätter: Uthj dette måhl resolverades, at Skiul betahler Landskyldhen till Jurdh Nissessons arfuinger af dhe 2 Tunner sedhan Marin dödhe; och niuther dhe Landskylden på 6 åhr här effter, af dhen öfrige Jordhen till dess Rântan betalt blifuer.

1675

Ting den 29 januari 1675 å rätte Tingstället Wijk- Fortsättning

Brevik	?	4 Befal:en begäredhe noteress måtte en Nembdens betigendhe för något ödesshemman: Och berättadhe Nembden therom således; dhen 3e part i heele Cronogårdhen Brevjk legat ödhe 67..? och båtzmannen taget af ödesshöet sin lön:
Hjälmsstad Slön Mjölkeröd Kleva	Skee Skee Tanum Tanum	5 Et hemman, Hjelmstadh legat ödhe 673 och icke höat, men 674 varit ödhe och höat: Langöe? 1/4dingh ödhe 674 och höat: Gudhe i Slöen , som förnekar dhe 10 rikzda: r Jakob Nielsson uthj Milkerö kräfuert af honom på Änkien Vivike i Klefues vägnar och bewijser? vara infördt uthj hennes sal: Manss Pål Nielses räkenskapsbook: tilsadhes på näste tingh skohla bevijsa eller väria sigh det hafua betalt.
Österöd Giltorp Kampetorp Köpenhamn	Skee/Ström- stad Skee Skee Danmark	6 Truelss i Ysterö medh sin son Anderss Truelsson witnar, at dhe på Matthies i Giltorpss wägnar lefvereredhe otta rikzda: r i Kiöpenhafn til Matthieses hustrus systersson Truelss Bergesson huarföre Truelss Bergeson pantsat till Matthies sin odel Een skäppa skyldh i Kampetorpss gårdh, det och Matthies medh Truelsses eget bref bevijsste:
Vadalen Vadahlkiel Vadalen Norr	Skee Skee Skee	7 Assbiörn i Vadahl , pantsäter till sin son i Vadahlkiel ? 9 set: r skyldh i gårdhen Nordre Vardahl för 15 slete dal: r:
Skånim Nöddö	Skee Tjämnö	8 Olof Joensson i Skånem , bekänner at han af sin sal: broder Engelbret i Nöddön , lånt och optaget 40 rikzda: r in specie. therföre han satte till honom i brukel: pant 4 set: r skjldh i Nöddöen.
Torgonö Söby	Tjämnö Lur	9 Jörgen i Torgundöe kräfuert af Anderss båtzman i Söböen 1½ rikzda: r för en Ök Anderss förleden åhr feck af honom: Anderss säger öken dugde icke: doch bekänner sigh brukt öken vinteren öfuer: Afsadhes at Anderss betahler Jören dhe 1½ rikzda: r:
Tågeröd	Lur	10 Anderss i Tågerö bekänner, at hans granne Jurdh? Biörson försträkt honom 40 rikzda: r til 6 Mek sölf: r M: t huar rikzda: r och sat honom therföre i pant dhen 3e part i dhen halfue gården uthj Tågerö, som Anderss Andersson sielf bruket och besitter; och det till Jurdh får sin uthlånte penningar igen:

Aé: Ovanstående är det kompletta protokollet

Extra ordinarie ting den 10 december 1680 på gården Näs- fortsättning

1. Crono Hem:n **Miölkerödh**, $\frac{1}{4}$ ödhe, ängen ähr på Nådige Öfwerheetens behagh belåfft bondhen förmedelst han j tillkommandhe ähr, skall optaga hella gårdhen i bruk.
- $\frac{1}{4}$ C:o H: **Herssrödh**?, allt ödhe, ängen höet till helfften 5 Lass a 12 för Lasset ähr 1,28,-
 1.C:o H:n **Wijk**, $\frac{1}{8}$ ödhe, ängen höet till helfften, 1 Lass -.12,-
 $\frac{1}{2}$ C:o H:n **Rör**, $\frac{1}{4}$ ödhe, ängien höet till helfften a 4 Lass a 12/ör 1,16,-
 1.C:o H:n Anders i **Neder Semb**, $\frac{1}{2}$ ödhe $\frac{1}{2}$ bebrukat, och nu igen den half..? ödhe p..z? igen, doch bl:fr gårdhen optagen på Frijheet j tillkommandhe ähr, ängen höet till helfften, 8 Lass a 12 ör 3,-,-
 1.C:o H:n **Hean** $\frac{1}{2}$ ödhe, 3 ähr, ängen i ähr på Nådige Öfwerhetens behagh förundt Bondhen, höet, och deremoot skall Torgier Olufsson i tillkommandhe ähr optaga all gårdhen på 2 åhrs Frijheet på halfdeelen --
 1.C:o H:n Oluf i **Nedersämb** alt ödhe, ängen på halfua gårdhen, ähr på Nådige Öfuerhetens behagh, förundt bondhen, som i tillkommandhe ähr optager all gårdhen, och $\frac{1}{2}$ ängen höet af allmogen, 8 Lass a 12 ör 3,-,-
 1.C:o H:n **Gierum** Oluf Hansson förmed:t till $\frac{1}{2}$ i Ext:ordin:e R:n $\frac{1}{2}$ bebruket, $\frac{1}{2}$ ödhe, Ängen i ähr på Nådige Öfuerhetens behagh förundt bönderne förmedelst at dhe optager all gårdhen i tillkommandhe ähr, och niute på $\frac{1}{2}$ frit 1681.
 1.C:o H:n Ibidem. Swen Persson, förmed:t $\frac{1}{2}$ i Ex:a R:n $\frac{1}{4}$ bebruket, $\frac{3}{4}$ ödhe, $\frac{1}{4}$ höö förundt boendhen som tillkommandhe ähr den optager, och $\frac{1}{2}$ dellen af Engen höet till helfften 4 Lass a 12 ör 1,16,-
 1.C:o H:n Nillss Ibidem förmed:t $\frac{1}{2}$ i Ext: ord: Rän:r $\frac{1}{4}$ bebruket, $\frac{3}{4}$ ödhe, $\frac{1}{4}$ af ängen förundt bondhen som i tillkommandhe ähr den optager, och $\frac{1}{2}$ ängen höet till helfften, 4 Lass a 12 ör 1,16,-
 1.C:o H:n Änkian Ibidem förmed:t $\frac{1}{2}$, Ext:ord:R:n $\frac{1}{4}$ bebrukat, $\frac{3}{4}$ ödhe, $\frac{1}{4}$ af ängen förundt bondhen som i tillkommandhe ähr den optager, och $\frac{1}{2}$ va ängen höet till helfften 4 Lass a 12 öre 1,16,-
 1.C:o H:n Oluf Ibidem förmed:t $\frac{1}{2}$ Ext:R:n $\frac{1}{4}$ bebrukat, $\frac{1}{4}$ af ängen bondhen förundt j dhet han dhet i tillkommande ähr optager, och half ängen höet till helfften 4 Lass a 12 ör 1,16,-
 1.C:o H:n Oluf Tordsson, Ibidem, förmed:t $\frac{1}{2}$ Ext: R:n $\frac{1}{4}$ bebrukat, $\frac{1}{4}$ af ängen ähr förundt Lijka som dhe andre och ängen på $\frac{1}{2}$ hem:t till helfften a 4 Lass a 12 ör 1,16,-
 1.C:o H:n **Skougztorp** $\frac{1}{3}$ part ödhe, ängen höet till helfften a 6 Lass a 12 ör 2,8,-
 $\frac{1}{2}$ C:o H: **Lilla Hogen**, alt ödhe, ängen höet till helf:n a 4 Lass a 12 ör 1,16,-
 $\frac{1}{2}$ C:o H: **Quisserödh** i Bullern $\frac{1}{4}$ ödhe, ängen höet till helfften 2 Lass a 12 öre -.24,-
 1.C:o H:n **Kyrkieryk**, Sören, $\frac{1}{2}$ ödhe ängen höet till helfften a 8 Lass a 12 ör 3,-,-
 1.C:o H:n **Siön i Ögztorp** förmed:t till $\frac{3}{4}$: Ext:Ord:e Rän:r $\frac{1}{2}$ bebruket, $\frac{1}{2}$ ödhe, ängen höet till helfften, 5 Lass 1,28,-
 1.C:o H:n **Toore** Ibidem, $\frac{1}{2}$ bebruket, $\frac{1}{2}$ ödhe, ängen höet till helfften --
 1.C:o H:n Toore Ibidem $\frac{1}{2}$ ödhe, ängen i ähr förundt på Nådige Öfwerhetens behagh, förmedelst bondhen skall i tillkommandhe ähr optaga $\frac{1}{4}$ till --
 1.C:o H:n Per Olufsson i **Åhnråss**? $\frac{1}{4}$ warit altijdh bebruket, och i ähr $\frac{3}{4}$ ödhe optaget, huar emoot bondhen på Nådige Öfwerhetens Behag, ansäker att måthe $\frac{1}{4}$ s skatt frj
 1.C:o H:n Anders Olufsson Ibidem $\frac{1}{2}$ bebruket $\frac{1}{2}$ ödhe, $\frac{1}{4}$ ängen på Nådige Öfwerhetens behagh förundt bondhen, förmedelst han den, tillkommandhe ähr skall optaga --
 1.C:o H:n Larss Ibidem $\frac{3}{4}$ bruket $\frac{1}{4}$ ödhe, ängen höet till helfften, 4 Lass a 12 ör 1,16,-
 1.C:o H:n **Tegneby** Jakob, $\frac{1}{2}$ ödhe, ängen höet till helfften a 6 Lass a ... 2,8,-
 1.C:o Hem: Per Ibidem $\frac{1}{2}$ ödhe, ängen höet till helfften 6 Lass a 12 ör 2,8,-
 1.C:o H:n Erick Ibidem $\frac{1}{2}$ ödhe medh Lijka Condition 2,8,-
 1.C:o H:n **Stoora Oppen** förmed:t till $\frac{3}{4}$ Ex: Ord:e $\frac{1}{2}$ ödhe af dhe $\frac{3}{4}$ Ml: ödhe $\frac{3}{8}$, behållet $\frac{3}{8}$, ängen höet till helfften, 4 Lass 1,16,-
 1.C:o H:n **Långäcker**, förmed:t till halfwa? Ex:Ord:R:n huar af $\frac{1}{2}$ ödhe, ängen höet till helfften a 8 Lass 3,-,-
 1.C:o H:n Andhers i **Ryk**, $\frac{1}{3}$ ödhe, ängen förundt bondhen på Nådige Öfwerhetens behagh, förmedelst han i tillkommandhe ähr, skall optaga all gårdhen --
 1.C:o H:n Oluf Ibidem medh Lijka beskaffenheet --
 1.C:o H:n **Hueskie**, $\frac{1}{2}$ ödhe, allmogen höet 8 Lass --
 1.C:o H:n **Lilla Anråhss**, allt ödhe, ängen höet af allmogen 20 Lass a 12 /ör 7,16,-
 $\frac{1}{4}$ C:o H: **Åhlewijk**, formed:t till $\frac{3}{4}$ M:l $\frac{1}{2}$ ödhe, bondhen haf:r höet ängen i ähr, på Nådige Öfwerhetens behagh, förmedelst han optager gårdhen af ödhe det som bruket är i ähr.
 1.C:o H:n **Skickerödh**, förmed:t till halfft: Ex:ord:R:n af samma beskaffenhet som alle Wjk medh höet och $\frac{1}{2}$ ödhe

nekar. Alltså dömdes Anders samma galt att betala efter Norges lag och köpebalkens 3 kapitel. Och som Anders säger att Ulf var honom skyldig före kriget ett lass hö. Därpå skall Anders föra bevis, och då han att få sitt gods igen.

§11

Gunill Jonsdotter kärar till sin husbonde Tore i Kalleby för sin resterande lön som är 3 riksdaler 12 öre silvermynt till tvenne vallmarkskört för 2 riksdaler , tre tröjor för 1 riksdaler. Alltså dömdes Tore att betala henne efter Norges lag köpebalkens 3 kapitel innan ½ månads dag.

§12

Hans värdighet prosten mag. Laurenti Bagger, lät rätten uppläsa en längd om vad ödesmål, som finnes i Tanums gäld, vilken längd innehåller 63¼ mantal , som bevistes en del öde och avhyst, och en del av vådeld förbränd, vistest ock fram kongl. resolution given samtliga prästerskapet anno 1662 varuti förmäles att prästerskapet bliver fri för ödesmål i dess ? smörs betalande.

§13

Anders i Ryland(Rallend) kärar till Efven i Munkseröd för alla årens resterande landskyld uti kriget och ett år före. Parterna blevo förlikte att Efven skall betala Anders de pennignar, han haver för gården utlagt i skatt 1679 och 1680 för ¼ part som öde var löper till 9½ riksdaler. Och sedan skall Efven svara om någon ödes uppbördsel på ?.

§14

Torgier i Backa i Tanums socken, bekänner hava fått och uppburit av sin broder Bodolph Olofsson i Bramseröd 8 riksdaler varför Torgier till brukelig underpant sätter sin bror Olof 1¼ setting skyld i Bramseröd av hans fasta odel.

§15

Olof Julsson kärar till Anders Tolleson i Tågeröd som hade tagit det hemmanet Underlös i kriget av kommendanten Hvitfelt till att höa som öde låg, och emellertid i kriget blev där huggne 35 ekar , där av hans värdighet prosten fått ett stycke av en kubbe, och som härmed inga andra bevis på , ty remitteras detta mål till hr landshövdingens goda beslutande och utslag, om detta skall upptagas eller ej, helst emedan detta allt under kriget är passerat.

§16

Länsmannen lät åter framföra Anders Joensson som å förra ting var framme, för de tvenne betsel och bänkdynor han beskylles för, som nu och inga mera vittnen haver än förr är fört, och ej kan föra, och ej heller får dem som vill gå ed med honom. Anders undkommer

till bekännelse han detta i dryckesmål gjorthaver, såsom högeligen förtryter sina synder, och säger att han tog den dynan och lade under sadeln, efter hans sadelbossa var bortkommen, men betseln nekar han för. Dynan kan inte högre vara värd än 2 mark silvermynt. Nämnden med samtliga allmogen betyga och att de aldrig hava hört något ont lovord om honom.

Resolutio: Och eftersom Anders faller till avbedelse, såsom tillstår sina synders bekännelse, alltså vill rätten hava med honom översett, och förskonat för vidare bot, och Anders flyr dynans lösen Gude igen, efter ty saken av ringa värde vara kan.

§17

Jacob Nilsson i Mjölkeröd stämt Hans i Gramsås för 2 års resterande landskyld i kriget och ett år sedan, till Vivika Pålsdotter, då tillkännas Hans i Gramsås att betala fulla 3 års landskyld, efter ty han själv läde gården öde och hade råd att bruka och det innan ½ månads dag.

§18

Olof Andersson på Långekärrens Strand lät första gången uppbjuda den odelsjord honom arveligen är tillfallen i Sögård efter sin hustrus broder Sven Andersson, och där de ej ville frälsa den, då han av rätten givs tillstånd den till oskyld folk förpanta.

§19

Änkan hustru Börta Börjesdotter, lät i rätten uppläsa ett köpebrev av Jören Larsson utgivet nu i kriget anno 1679 utgivet, var i förmäles att hon med sin sal. man haver sig tillköpt av sin sal. mans syskon all dess odelsjord af så många boägare som brevet innehåller.

§20

Sifvell i Kil med sin hustru Kirstin Nilsdotter , såsom på sine samtliga syskons vägnar, som är utrikes låta för kronans resterande räntor för 1675 halva 1679 och 1680 års inestående skatter underskriva till kronan halv-räntan i odelshemmanet Bro i Tanums socken som de ägandes är.

§21

Lars Persson i Svandal nu för rätten tillstår , att hava pantsatt Christen Larsson i Ledum 3 settingar skyld i gården Södra Svandal, var på han haver uppburit 17 riksdaler och brev därpå upprättat den 13 oktober anno 1658, och begärandes här över ett nytt pantebrev upprättas som i kriget förkommit.

§22

Skogvaktaren Olof Julsson androg i rätten ,huru såsom han nu i kriget först de begynte anno 1675, då kom de norske med ett parti , och togo honom och förde fången till Fredrikshald julaften , och satt han där i 20 veckor, med det samma togo de bort all hans förmåga och egendom i husgeråd, och de fattige kreaturen löste hans hustru ifrån fienden, igenom andra folks tillhjälp, som henne med penningar försträckte, och måste så lägga gårdsbruket i Siverbo skattegård öde i 2 år.

§23

Olof Julsson androg att hava skjutit en varg nu i vinter, vilket vargskinn han haver levererat till hans höga excellens hr. fältmarskalken och generalguvernören och förlidne sommar haver han levererat 3 st. levande ungar, varför han i underdånighet söker att åtnjuta vad skogsordningen härom förmåletillgodo, 6 riksdaler silvermynt och för var unge 1 riksdaler, vilket allt remitteras till hr. landshövdingen på det andra må bli va härigenom animerade, att till ett slut sådant ordna.

§24

Tore i Kalleby ,erbjuder i dag till odelsfolken den ½ tunna skyld han äger i Kalleby, och pantat för 63 riksdaler å 6 mark på dalern till odelsfolken eller vem det behagar att infrälsa.

§25

Välborne ryttmästaren Jes Reuterhielm kärar till Olof Andersson i Kålstad, för det han först haver upptagit hela hemmanet Kålstad , och för det han skall upptaga skall han åtnjuta 3 riksdaler silvermynts frihet efter hr ryttmästarens slutna ackord med Olof Andersson , vilket Olof ej kan neka. Välborne ryttmästaren viste och detta sant vara med sin bok , såsom och länsmannen det attesterat och sedan på tinget kommer Olof igenom ett sken i välborne hr. ryttmästarens närvaro och beljuser sig till tingsrättens tingsattest på ½ års frihet, vilket välborne hr ryttmästaren inte kunna erakta eller minnas .Välb. hr ryttmästaren angiver och hava samma längd tagit lagrättsförsegling och levererat till hans excellens hr fältmarskalken och generalguvernören , begär alltså välb. hr. ryttmästaren dom över bemälte Olof Andersson. Först blev tingsvittnet honom ifråntaget , Olof att skatta tillfyllest, och njuta de 3 riksdaler till godo, för det övriga föll han till avbedelse inför rätten, som dock blev för dess brott eftergivet.

§26

Hr borgmästaren Jutterbock lät i rätten uppläsa åtskilliga obligationer på en och annan , som här i häradet skyldiga äro.

Claes Pålssons hanskraft på 100 riksdaler silvermynt daterat den 17 april anno 1672.

En hanskraft av Jöns Persson i Kråkeröd på Elsa Joen Mats vägnar i Kråkeröd på 24 riksdaler.

Dito Nils Olofsson i Grebbestad skyldig 7 riksdaler därpå i pant 11 lod silver, obl. av den 13 mars 1675.

Dito en av Jacob Nilsson i Mjölkeröd på 20 riksdaler av dato 1672 och i rätten blev uppläsen av sal. Farter.

Än lät borgmästaren i rätten uppläsa en kvittens av sekreteraren Aurool, vari han tillstår att hava för Norrviken uppburit för 1674 ,1675 fjorton tunnor spannmål för trycka? rotiman?, och där med tänker borgmästaren till att söka sin regress av vederbörande kyrkvärd.

§27

Hr. borgmästaren Jutterbock begärde och sitt skattemål av allmogen, om sitt förhållande, emedan han befallningsmantjänsten förvaltade, så gävo de honom ett gott lovord, och betackade honom för var dag där hava sammanvarit.

§28

Länsmannen väl. Sven Toresson androg i rätten huru såsom han i kriget haver måst taga flykten ,för fienden anno 1676 och sista året 1677,då till Marstrand hade tagit sitt refugium, blev så med flera svenskar där i fiendens händer komne. Under tid han tog flykten, blev hans hus och hem av fienden ganska illa ruinerat och spolierat största delen hans egendom ifrånrövad. Han såväl som hemmanet här igenom är ganska kommen i lägervall. Allför den skull prövade nämnden till dess uppkomst tvenne års frihet, dock detta till hans nåde hr. generalmajoren och landshövdingens höggunstige ratification hemställas.

§29

Framkom för rätten Tore Grellsson i Åseröd med Olof Persson i Tegneby, och begära att få upptaga det hela hemmanet Lilla Anrås , vilket haver öde legat ½ anno 1675 , som en ryttare ödelade , och nu anno 1676 blev bonden för förenat. Husen är alldeles nederruttna och förfallna, åkern är skälig men någon skog finnes inte. Nämnden prövar 3 års frihet.

§30

Olug Em'ngelbrektsdotter med sin man Helge Christophersson i Ek tillstå och bekänna hava lånt av sin bror Joen Engelbrektsson i Backa 5½ riksdaler på den setting skyld Olug ärft haver efter sin bror Mats Engelbrektsson.

TANUM 1681

Anno 1681 den 7 juni är hållet ordinarie ting å rätta tingställe med Tanums härad uti gården Hede, hos-

varandes kronans befallningsman välbetrodde Anders Börjesson, länsmannen väl. Sven Torsson, nämnden

Olof i Hala	Tore i Svandal
Lars i Kalleby	Reor i Hogen
Per i Gurseröd	Nils i Hogen

§1

Kom nu åter hustru Elsa i Utängen med sin förre mans brorson fram, om de penningar i kriget blev av Erik och Marta gömde, då blev saken nu som förr vid sin bekännelse, och bägge parterna Erik och Marit förelagde eden, så kunna de ej nu mera än som förr sådant efterkomma. Men parterna trädde i sådan förlikelse mål, efter given sin syster till och Erik giver Elsa 4 riksdaler, eller en ko till nu nästkommande lördag.

§2

Hr kvartermästaren Hans Eeck, under väl. ryttmästare Reuterhielms kompani, andrager huru såsom honom resterar på hemmanet Övre Säm i Tanums socken för 1679 $\frac{1}{4}$ ding skatt, då befinnes konungen råder bygseln, och bondejorden 1 tunna setting halva hemmanet det året bebrukat, och kungen äger 2 tunnor som består av en ödegård, vilken låg alldeles öde, och de norska trupper lät uppäta ängen, här emot berättar befallningsmannen sig hava fått order av hans excellens fältmarskalken att var något ödesmål finnes, skall för det året förskonas, var så kvartermästaren begärandes här om rättens attest, vilket rätten nu beakta ville.

§3

Daniel Steen lät i dag första gången uppbjuda sin hustrus odel i gården Kil för 36 riksdaler och några öre, som skall vara $4\frac{1}{2}$ setting skyld.

§4

Anders i Espelunden kärar till Anders i Tågeröd för 3 riksdaler silvermynt och dess ränta i 10 år, där på haver Anders fått $\frac{1}{2}$ riksdaler och de resterande bekänner att Anders i Tågeröd med första att betala, eller lida värdering av hans bo efter lag.

§5

Ryttaren Sven Stålberg under välb. Apelberg med hans åbo Halvar Joensson i Tanam, kärar till Sven Eriksson i Tanum som åbor ett ofri frälsehemman i Tanam om en egendom, som ryttaren förmenar sig skulle komma under hans gård, och förde tvenne vittne Nils i Långeskär en man om 70 år, säger aldrig annat veta än samma tvistiga egendom haver följt under frälsegården. Halvar Nilsson i Tanam en om 66 år vittnar det samma, och deras föräldrar likaså. Ryttaren beklagar att där hans gård ej får den egendom, så bliver gården öde.

Resolutio: Och emedan hävd är åkommen, kan rätten i detta mål ej vidare göra.

§6

Länsmannen anklagar i rätten en dräng Claes Jacobsson i Mjölkeröd, för ett lönskaläge begånget med konan Marta Hansdotter, emellan pingstid och påsk haver hon ägt barn. Fadern Jacob Nilsson mötte och svarar för sin son, och begär honom måtte kunna Sveriges lag. Alltså dömdes han efter Sveriges lag, giftermålsbalken 3 kapitel att plikta 40 mark silvermynt. Dömdes och konan att plikta 20 mark och barnet ligga å bägge deras vårdnad.

§7

Kom för rätten Amund Larsson i Torbal av Lurs socken tillkännagav, huruledes han före kriget haver satt ett köpebrev i pant till nämndemannen sal. Helge i Hogen, lydandes på 10 riksdaler vilket brev i kriget är förkommet. Brevet lydde på 4 settingar skyld i Torbal, som Amund Larsson haver sig tillköpt, av Olug, Kierstin Olofsdotter Lisslegärde för $17\frac{1}{2}$ riksdaler förutan annat samma brev kostar.

§8

Halvar Eriksson i Torbal i Lur socken, tillkännagiver huru såsom han före kriget haver satt tvenne brev till nämndemannen Helge i Hogen, vilka brev i kriget äro förkomne, begär alltså rätten ville honom nya brev meddela, samma brev lydde på 6 settingar skyld i gården Torbal och Backa, som hans sal. fader sig tillhandlat haver av sina syskon Mari, Kirstin, Gunila och Guri Sifvertsdöttrar för 33 riksdaler, förutan annat som brevet kostar.

§9

Jacob, Biörn och Udd Renniksöner på Norra Ek, i Lur socken, tillkännagiva, huruledes de före kriget i pant satte till sal. Helge i Hogen, ett brev som i kriget är förkommet, lydandes på $1\frac{1}{2}$ setting skyld i Norra Ek begärde och att rätten dem med nytt brev i stället ville förse, vilken jord de de ärvt hava efter deras fader i Ek och sedan haver samma jord sig tillpantat av sin syster Dordi Uddsdotter i Amdal för 7 riksdaler och sedan haver sal Renniks söner givit 2 riksdaler på räntan till förlösning.

§10

Halvar i Torbal av Lur socken, framviste ett pantebrev utgivet av Jöran Larsson den 16 decemb. 1625, vari förmåles Sigull Sifversson sig haver tillpantat av Hans Olsson i Tanam 5 setting jord, i de tvenne gårdar Backa och Torbal för 6 riksdaler och sen till förlösning 10 riksdaler, vilka brev och i kriget äro förkomne, begärande och att förse med nytt brev.

§11

Anders Håkansson begär att få upptaga halvparten i det hela kronohemmanet Knäm i Tanum socken, som för militian är ograverat, samma hemman haver öde legat i 10 år, husen är alldeles av fienden ruinerat och uppbrände i kriget så där inte mer är än ett nedruttet fähus alldeles odugligt utan tak. Skog finnes till gårdsle, men hustimmer skall för penningar köpas. Åkern haver så länge i leje legat som är helt ringa, så den i många år ej kommer i bruk. Ängen är skälig. Nämnden prövade 5 års frihet.

§12

Rasmus Herman, begär att upptaga den $\frac{1}{2}$ parten i det hela hemmanet Sotorp som är bespart, var över kungen är bygselman, och bonden äger själv den $\frac{1}{2}$ parten till. Den andra $\frac{1}{2}$ delen haver öde legat i 12 år. Husen är alldeles förruttnade, fienden haver uppbränt ladan. Finns en gammal stuga och en liten stall, men de andra hus skall ånyo uppbyggas. Skog finnes alldeles ingen, varken till bränne eller annat. Åkern haver så länge i leja legat så han däröver är alldeles fördärvat. Ängen är snöd och ringa. Nämnden prövade 4 års frihet.

§13

Länsmannen kärar till Johan och Sifver i Siverbo, och Olof samt Anund i Nygård, förmedelst de inte framkom och skjutsa generalmajor Ranck, och länsmannen måste för sina egna penningar leja. Svarandena nu som förr inte mötte utan av tredska utebliva, ty dömdes först att plikta 3 mark för de inte framkom av var man.

§14

Olof Gråbeen på Ulmekärr andrager huru såsom i det hela kronohemmanet Ulmekärr öde ligger $\frac{1}{4}$, och anno 1680 låg och öde $\frac{1}{4}$. Begär för den skull bliva befriad för dess $\frac{1}{4}$ skatt, och ej skatta högre än han brukar, och som hans höga excellens hr fältmarskalkens order till befallningsmannen i så mål likmätig är, att för sådana ödesmål förskonas. Alltså bliva åbo där så i sanning befinner förskonte för samma fjärding. Åboen belova och sig att vilja den fjärdingen, om den därför få åtnjuta någon frihet.

§15

Anders Knutsson i Buar, kärar till Anders Eriksson på Sögård Ödegård för 4 riksdaler lente penningar. Anders i Sögård pliktar för oljud för rätten 3 mark silvermynt. Anders Eriksson nekar för dessa penningar, och säger betalt till sal. häradshövdingen Farter 2 riksdaler, och 2 riksdaler säger han betalt till Anders i Buar, vilket han inte kan lagligen bevisa, ej heller föra vittne, de voro betalda. Och som Anders Eriksson är Anders Knutssons man, och bör honom fullgöra. Anders i Buar säger sig än lent Anders Eriksson 2 riksdaler, och haft en rock i pant.

Den haver han i kriget igenlöst och vill kvitta dessa 4 riksdaler.

Resolutio: Kan Anders Eriksson till nästa ting föra bevis, då skall de honom i de 4 riksdaler gottgöras, och där det ej sker, då han att betala de 4 riksdaler tillfullo.

§16

Halvard Ingemarsson i Stora Ryland, kärar till Anders Helgesson i Val för en kvarnsten som han och Anders Ingemarssons dräng i Ryland, vid dess hackande hava sönderslagit. Parterna hava i detta förlikat sig själva, att Anders och drängen skola betala stenen.

§17

Olof Bengtsson i Fjällbacka androg för rätten, huru såsom han haver några norskas gods i förvaltning nämligen: Presid. Bertel Skeving och ibland samma gods finnes ett hemman Ertseröd benämnd vilket öde ligger som befinner i många år öde legatallt sedan kriget angick, och Olof Bengtsson haver mest betala all skatten för 1680, varpå framvistes dess kvittens på 19 riksdaler silvermynt. Begär alltså rättens attest till hans principal.

§18

Item haver Olof Bengtsson på lika sätt betalt för det andra hemmanet Skäggeröd, som kvittensboken utvisar på 129 riksdaler 10 öre silvermynt. Bägge dessa hemman hava lika beskaffenhet och öde legat. Begär få dem tillsamman i en attest.

§19

Knut Hansson i Sör Svandal, kåranden, Hans Torhiersson ibidem, svaranden, kära sig emellan om något gårdsle och stockar Knut haver gullet i fellesmark. Då kom Hans och mötte Knut, talte härför honom till, tog så i det samma och välte stockarna av, där med kom de samman, och Hans på och Knut under. Då slog Hans Knuts näsa och mun i blod och Knut rev Hans i ansiktet igen. Nu är dem vite satt emellan i sal. Farters tid, och som Hans haver brutet skall han plikta som det finnes i Farters protokoll för vite, han haver brutit.

Resolutio: Hans skall ock pliktaefter manhelgebalkens 19 kapitel $\frac{1}{2}$ mark silver, och Knut $\frac{1}{2}$ mark silver, vitet skall och stå härefter lika högt.

§20

Jacob Nilsson i Mjölkeröd fullmäktig på Vivika Påvelsdotters vägnar uppjuder första gången gården Siverbo till nästa odelsfolken, och såsom åboen Johan och Sifver resta med några års landskyld. Blev så av sagt att medan kriget varade skall betalas hälften.

§21

Ting den 7 juni 1681 i Hede – fortsättning

Siverbo Nygård	Lur Lur	13. Lendzmannen Kierer till Johan och Sifwar i Silfwelboo , Och Oluf sampt Anund i Nygård , förmedelst dee intet framkommo och skiutsa General Maior Ranck, och Ländzmannen moste för sine egne penningar Leggia, Swaranderne nu som för intet mötte uthan af tresko utheblifwa, dy dömbdes först at plickta 3 mark för dee intet framkom af hwar Man.
Buar Sögård	Lur Lur	15. Anders Knuutsson i Bufwer , Kierer till Anders Erichsson på Söögårdz Ödegårdh för 4 rdr lente penningar Anders j Sögård plichta, plicktar för Oliud för retten 3 mark S:r M:t. Anders Erichsson neckter för desse penningar, och säger betallt till Sahl: Heradzhöfdingen Farter 2 rdr och 2 Rdr säger han betallt till Anders i Bufwar, hwilket han intet kan Lagligen bewijsa, ey heller föra witne, dee woro betallte, Och som Anders Ersson är Anders Knutssons Man, och böör honom fullgiöra, Anders i Bufwar säger sigh ähn lent Anders Ersson 2 rdr, och haft een Rååk i pant den hafwer han i Kriget igenlööst och will qwitta i desse 4 rdr.R:tio Kan Anders Ersson till neste tingh föra bewijs, då skall dee honom i dee 4 rdr gott giöras, och der det ey skier, då han at betala de 4 rd til fullo.
Mjölkeröd Siverbo	Tanum Lur	20. Jacob Nillsson i Miöllkeredh fullmechtigh på Viwick Påfwellsdotters wägnar opbiuder förste gången gården Sifwerssboo till neste Odellsfollken, och såsom åboen Johan och Sifwer resta medh någre åhrs Landskiöldh, blef så afsagdt at medan Kriget warade skall betalas helften.
Sannäs	Tanum	21. Jacob Nillsson låt opläasa och påskrifwa et Kiöpebreef uthgifwet af förrige Befallningzmannen Per Christensson på hans stall och Laada i Sandnääs han till Jacob Nillsson hafwer försållt brefwet Dat: den 30 Aprill 1658,
Långkärrs- strand Sörgård	Tanum Tanum	22. Oluf Andersson på Långekierrstrand igönom des skriftelige inlaaga Kierer till Ingor i Siögård för 6 rdr han till hans hustrus bror skyldigh skall wara, då befinnes det at Ingors Swärfaader Oluf ägde 6 settinger skyld i Sörgård , hwilket han bortpantade till sin bror Swän för 30 rdr, och sedan satte Swen Jorden i pant till Per Andersson för 30 rdr och Swen at gifwa een Settingh Korn i legia hwart åhr. Nu kommer Ingor och fåår Olufz dotter, inlööser så samma sin swärfaders Jord, war så Swen 6 rdr i renta skyldigh till Per Andersson som Oluf will Ingor skall betala, R:tio Och som retten finner efter Lagh at ingen bör någon pant förhööga, Altså Kienner retten Ingor frij för de 6 rdr han på Jorden med hans återstående renta för högdt hafwer och hellst efter Swen hade förmågo Jorden sielf at infrij.

Från Ala:5 Två mål har båda fått nummer 2, varför jag numrerat om det ena till 2 A	TANUM o. VETTE
---	----------------

Anno 1682 Den 21 Martij är hollet ordin: Tingh medh Wätte och Tanumbz Schibberiers menige allmogo, å gården Wyyk, nerwarande Cronones Befalldningzman welbetrodde Andhers Börgiesson, Lendzmännen Swen Torsson och Tommas Kiegp, Nembden

Reor i Hougen
Nills i Hougen
Oluf i Haala
Jacob i Råland
Lytter i Ystby

Per i Juhlssredh
Tore i Swandahl
Lasse i Kalleby
Anund i Eigst
Joen i Åmoedt

-----30 målnummer i Göta Hovrätts ex.-----

UTDRAG

Bojar Mällby	Skee Skee	1. Welborne Herr General Maioren och Landzhöfdingen Swen Ranck Låt i retten igönom sin fullmechtige opläsa et köpebreef af hustru Vivick Pålssdotter uthgifwet opå 2 Tunner skyld General Maioren af henne sigh tillhandlat hafwer, den eena Tunnan i gården Boyar , och den andre i Melby begge i Skie giellid belägne, hwilket köp fullmechtigen Jacob Nillsson nu tillstår på Vivick wegner,
Näsing Prästgård Lomme- lands sn Berg Strömstad Vik Sundby Össby	Näsing ? Skee Näsing Näsing	2. Kyrckioherden till Näsing Christen Kloot andrager i retten at år 1675, hafwer han Arenderat kyrckio tijonden af Näsing och Lommeländz Sochner, hwar på han framlade i retten dåwarande Befalldningzmans Gieterboohz egen Längdh, hwilken handh Osse Ollsson igenkiener, wara Gieterboohz på eena sijdan, och å andre sijdan sin egen hand, Och som Gieterbooh neckter, som sees af Commissarien Hardewigz breek, af Berg den 8 Feb: till hans wyrdigheet Probstens, då befinnes Gieterbooh hafwer sielf optaget Tijenden på Strömstadh , och resten warit förd till Wijk , Essbiörn i Sundby bekiener taget een dehl rest i Östby Trettonde dagh Juhl, och fört till Wyyk så pass som 2 Tunner, Nembdemannen Lytter i Ystby bekiener och detsamma, her öfwer H:r Christen begierade Tingz Attest
Hökebo Kalseröd	Näsing Näsing	2 A (2). Kyrckioherden H:r Christen Kloot, kierer till Erland i Hökeboo , för olaga hugge på Kallssrödz ägor och ägendomb, Erland kan ey neeka, uthan hafwer hugget een dehl biällker till Salu, då förmener han det honom tillhör, Bleef afsagdt at skougen skall besichtigas, och biällkanne i Sequestro in till Saksens uthdraagh,
Mjölkeröd Apelsäter	Tanum Lur	3. Jacob Nillsson i Miöllkeredh fullmechtigh på Per Juhlssons wägnar och hans syskones, kierer till Gunde i Abesetter för hans halfwa bruk han i Långligh tijdh hafwer bruuckat, och intet betallt der af Landskyllen för Anno 1675 och till Inclusive 1679, som är hwart år 3½ T:a och för 1681 resterer ½ Tunna, Tredie åhrs Tagan rester 10½ dr, Alltså påstår Jacob Nillsson, at Gunde efter Lagh skall wijjka bruket, her emot Gunde inlaade i rätten sin skriftelige Inlaga, hwar i han tillkienna gifwer at besuutit gården i 12 åhrs tijdh, som och gifwet 12 rdr i förste åhrs Taaga, föregifwer och sigh skattat för gården och hållet den wedh hefd och bruuck, desslikest skattat för det Öde låagh i Kriget, och nu sedermehra kommer Proubsten och är med Per Juhlsson förlickt, at köpa gården, då med den Condition at Per Juhlsson skall göra gården Rödigh, Alltså hafwer Per Juhlsson före Juhl afsagdt Gunde med bruuket, hans wyrdighet bekiener och hafwa betallt för A:o 1679 för det öde lågh 7 dr S:r M:t och nu sedan Båtzmanspenningerne till Båtzmannen, Resolutio Blef för retten afsagdt at Gunde skall betala Tredie åhrs Taagan för 1680 och 1681, som rester, sampt den ½we tunna Landskyld för A:o 1681, och den öfrige Landskiölden kiennes Gunde frij före och fly bruuket och som befinnes Gunde intet bygd som sigh böör, dy hafwer han förwerckat sin Taaga som den 17 puncten förmåler i huusesynsordningen,

Ting den 16-23 augusti 1682 i Hede – fortsättning

Baggeröd	Skee	4. Joen j Baggeröd i Skiee sochn, hafwer idagh låtet opbiuda, all den Jord, han af sine slechtinger kiöpt hafwer i Baggered den 2 Decemb. A:o 1681
Tretteland	Tanum	5. Corneten Jöns Skoogh tillstår at hafwa haft lönskeläage med konan Kirstin Anderssdotter, som tiene Bonden Anders i Tretteland i Tanumb Sochn, och sigh tilldragit i förledet år 1681, hon hafwer och föedt barn 8 dager för Missommer, och hafwa haft samläage wedh Michellssmesse förledet år, Dömbdes så begge efter giftermåhlebalkens 3 Capitel han till 40 dr och hon till 20 dr S:r M:t at plichta till Treeskiftes
Mjölkeröd Uddevalla Berga	Tanum Lur	6. Jacob Nillsson i Miöllerkeredh , låt i retten Exhibera och opläsa et gåfwebreef af Dato Oddewalla den 15 Julij 1680 på een Tunna Lanskiöld i Bergia i Lur sochn, hwilken Tunna Lanskyld är skiänkt af Sahl: Paull Nillssons arfwinger som är Claes Pålsson, Karin Pålssdotter, Anders Larsson på sin och sine barns wägnar, Swen Andersson på sin och sine barns wägnar, Paull Nöringh på sine egne wegner
Svinesund Bohus slott	Hogdal Kungälv	7. Opläästes grentze tullskrifwarens Anders Anderssons wedh Swijnsundhz fullmacht, af hans Nåde Herr Gen: Maior och Landzhöfdingen af Dato Båhuus den 16 Majj Anno 1682, Iempte Ordningh för Kroogen och Fergemans tiensten der sammastedes, som Tullskrifwaren förwalltrar,
Siverbo	Lur	8. Skogwachtaren Oluf Juhlsson låt i retten opbiuda till odellsfollken at igenlösa dess pant i Sifwellboo , som twenne gånger förr år opbuudit af Dato den 14 Octob: Anno 1656.
Hedängen	Skee	9. Oluf Erichsson begierer at optaga dee 2/3 parter i det Cronohemmanet Hedängian , och opwiser H:r Ryttemester Apellbergz sedell, af Dato den 11 Aprill Anno 1682, hwar i förmåles bemellte bonde då Accorderat med Ryttemestaren om et åhrs frijheet för ödhesmåhlet skulld, då befinnes Anno 1680 war hemmanet bruukt och kort för i ofreden lågh hela gården Öde huusen äre skiälige, Skogh finnes till giertzle och bränne retten pröfwadhe et åhrs frijheet.
Rellen Eigst Kollekinds saltverk	Skee Skee Skee	10. Effter Hans Höge Nåde Herr General Maior och Landzhöfdingens ordre hafwer Lendzmannen Tommas Kiegp, medh Nembdemännen Jacob i Räland och Anund i Eigst , warit åstadh och werderat, sampt besichtat huusen som ståå wed Kollekindz saltwerck , då berättade dee at wäggarne woro alldeles bortrotne, på det eena huuset, hwilket huus war bygd af gamble Biellkar och störste parten Näfren war borto, och fördärfwat, på det andhra huuset war intet taack, och wäggerne mest oprotne, fijendhen hafwer desse huusen i Kriget Spolierat, ener Pannorne bortröfwadhes, blef och någre huus då opbrende, Nembden werderadhe ofwanbemelte huus för 12 dahler silfwermynt,

Ting den 18 december 1682 med Tanum o Vettes härader – fortsättning.

Nedanberg Älgö Skee präst- gård	Skee Tjärnö Skee	10. För rätten framstogh Jacob Joensson i Neanbergh på sin och sin syster Ingiell Jönssdotters wägnar, tillståå at hafwa såållt een Tunna skylld i Neanbergh till Hans Ollsson och Oluf Hallfworsson på Elghöen , hwar på framlades et kiöpebref som till witne war underskrefwet af H:r Per i Skiee , Dat: den 15 Octob: 1681, begiärandhes fördenskulldh Jacob Jönsson at retten her å wille gifwa sitt fäste och skiötebreef, ner hemmanet Lagståndet är,
Mörk	?	11. Heijderijdaren Anders Guttormsson instempdt Hellgie och Hans i Mörk för 11 st:n Eekar dee hafwa skohlat hugget, som wådelld hafwer öfwergådt, detta bleef remitterat till een ny ransakningh, huru många Eekar kan finnas färska och duchtige, och den så gilltigh som retten kan aprobera,
Båleröd Norge Mällegården	Skee Näsinge	12. Hans Ersson i Båhlröd instempdt Hans Ollsson Ibidem, för 3 Tunner skylld han pantat i Mellomgården för 60 rdr, och nu will Hans Erichsson samma 3 Tunner igenlöösa, hwar emot mötte Hans Ollssons dotter Anna Hanssdotter, och gör sin faders Lagliga förfall, at han är för åhn stembningen skiedde förrester åt Norgie , Hans Ersson hafwer och igänom twenne Män honom låtet afsagdt ifrån gården.
Mjölkeröd Rörvik	Tanum Tanum	13.(i Göta Hovrätts ex nr 12) Jacob Nillsson i Miöllkeredh , fullmechtige på Paull Nöringz wägnar, och kierer till Hans i Rörwijek för 8 åhrs Landskylld som Hans skyldigh är, Hans motte och kan ey neka skullden, då ehrkiände rätten honom för ofredz åhren at wara frij och betala för dee 4 åhr som äre 16 sättinger och sielfwa Capitalet sedan till Kynnerssmesse, at betala som är 4 rdr.
Ek Torp Hogen Tova	Lur Lur Lur Tanum	14. Biörn Ränichsson i Eek , tillståår på sin Moders Karin Uddzdotters wägnar at Udd och Knuut i Torp , hafwer inlööst deras Sahl: Faders Jord i Eek 3 settinger för 12 rd, som stogh hoos Karin Ollssdotter i pant, Item bekienner Biörn at Sifwell i Eek af Knuut hafwer opbuurit 6 rdr på sin faders Jord i bemelte Eek 3 settinger skylld, Nembdemannen Reor i Hougen bekienner at Knuut i Tofwa hafwer opbuurit 9 rdr för 1½ settingh skylld för 18 rdr å 6 mark på daleren.
Tågeröd Ek	Lur Lur	15. Juhls arfwinger i Tågeröd tillståå för rätten, at deras Sahl: Fader hafwer pantsatt hoos Biörn Ränichsson i Eek 1½ setting skylldn för 18 rdr å 6 mark på daleren,
Hogen Gissleröd Hålt	Lur Lur Lur	16. Nembdemannen Nills i Hougen , på sin hustru Ingeboor Nillssdotters son Hallfwor Hellgiesson, kierer om bruuk och besittellse på Gissleröd , då opwistes een Man wed namn Mauritz Ifwersson ägdt ½ gård, och han hafwer haft efter sigh 4 söner och 1 dotter, wed namn Hans, Ifwer, Nills, Oluf och Ingeboor, alla Magritz barn, befinnes så nu af den Broderen Oluf sittia för tijden, hans son och twenne döttrar inne på gården, Karin och Barbara Ollssdöttrar, och sielf sitter han på een Platz Huult under gården som är skattlagdt för ¼ mantahl, Och som Hallfwor befinnes at efterföllgia, dotteren Ingeboors Odell, som arfwer halfdelen emot een broder hwarföre är detta rättens afsagde domb, at Halfwor wara så när om bruuket som een af Olufz twenne döttrar för Lega och Landskyll, hwilka iche meer efter föllgia alle tree uthan een Broderlått
Svandal	Tanum	17. Opläästes Erich Persson i Swandahls bref på 36 rdr för hans Jord, som war efter een Lagmans domb kiendt, Enkian Börta Bryngellssdotter at inlöösa effter Mätismanna ordom,

		FORTSÄTTNING på mål nr 4 vid ting den 12 mars 1683 10 Capitel huru wijda det efter Lagh bör wårdas, föruthan desse 300 daler Silfwermynt hafwer Hr Hans med sin kiäre hustru lofwat at willia med kost och kläder frij underholla sitt barn, in till sitt 12 åhr, men hwadh till Barnetz Scolægångh, med des böcker och præseptorem at underholla, kan hans wyrdigheet med dess kiere Moder sikh ey till något förbinda, uthan hwad Gudh will gifwa och förläna dem nååd och förmåågo till
	Om kyrkornas landskyld mm	5. Bleef efter hans wyrdighet Proustens begiäran Examinerat om kyrckones Landskiölld, som antingen är Öde eller på frijheet optagne efter ingifne Längdh
Granneröd	Lur	6. Skogewachtaren Oluf Juhlsson war instembdt, af Anna Rassmusdotter i Granneröd, Anders, Joen, Kirstin, Anna och Jörn, hwillka nu för rätten klandra med Moderen och ophäfwa det Contract hon med Oluf Juhlsson slutet hafwer, Item at Oluf Juhlsson skall uthsittia sitt åhre måhl, och sedan skall fortfaras efter Lagh med Lagh biudningen, så framt de då iche gården inbyrda,
Ranebo	Lur	7. Skougewachtaren Oluf Juhlsson instempdt Tolle, Udd och Östen i Randeboo, för twenne Eecker, de i sitt swedieland Anno 1681 hafwa brent, då berättar Nembden at dee hafwa besichtigat Eckerne, så finnes een så stoor och tiock som $\frac{1}{2}$ aln öfwer, och een stäär igen, som förmeenes skall komma sikh före igen efter nembdens berättelse, Hwarföre är opsatt med den till för åhret, och der den då intet kommer för sikh, då dee plichte för den efter Lagh, Alltså dömbdes dee sampteligen at plichta för den eena 9 rdr S:r M:t och 6 mark till heradet och 6 mark till kiäranden efter 4:de puncten i skoghordningen Emädan desse äre helt utharmadhe, sampt så åldrige att de ey förmå arbete giöra hafwer Generall Major och Landzhöfdingen på revisionstinget d. 22 Oct. efftergifwet dem böterne.
Saltö	Tjärnö	8. Lendzmannen instempdt Anders på Sälttöhn i Kiernöö sochn, för Lägerssmåhl med konan Elij Christopherssdotter, hwillken för 7 wecker sedan hafwer födt barn, begge tillståå gierningen, och at det skedde i marken om wåren wed Korssmessetijd, hwarföre dömbdes Anders effter hennes May:t drotningh Christine straffordningh at plichta 80 rdr S:r M:t och konan 40 rdr s:r M:t Och som dee å begge sijdor intet hafwa at plichta med, dy löp Anders 6 gånger gatulop på TinghPlatzen, och konan Elin slet Ryys för Tinghdöören,
Mjölkeröd Havstens-sund	Tanum Tanum	9. Befalldningzman welbetrodde Anders Börgess. fullmechtigh på sin Tiänarinna och Amma Marta Hanssdotters wägnar, hafwer låtet instemma dräng Claes Jacobsson i Miöllkeröd, för han hafwer nu sedan besofwet Anna Assmundzdotter af Hafsteensund, och alle desse skyllde i 3die och för den första Anna Hanssdotter, hafwer han warit för retta och afdömbder wed ord: tingh på Heede A:o 1681 då Fadren Jacob Nillsson för dem bäge swarat för retta, Och som Befalldningzmannen igänom sin Inlaaga föregifwer drängens fader Jacob Nillsson hafwer förledt rätten i det han sagt at i Måållsägande saaken är förlijckt med meera som dess Inlaga inneholler, begierer fördenskulld Befalldningzmannen at Mållsägande retten må blifwa till fredz ställt, och om han må Eckenskap bygga med den senare, för den slächtskap dem emillan är, Resolutio, Af dee skiähl In Actis finnes i det Claes Jacobsson ingalunda kan beqwämma sikh at med Eckenskap omreesa Merta Hanssdotter, hwarföre rätten funnit skiälligt, at Claes Jacobsson, der det ey är skedt, skall förlijcka sikh, och till fredzställa Mållsäganden så wijda som efter Lagh förmåår, Hwad sikh anbelanger med Eckenskapz byggande med denna seenare Anna Assmundzdotter, så remitteras det till det höghwördige Consistorium först at afgiöras, och der det ey winnes, då plichte han efter som Lagen förmåår, För hwillken sak Fadren Jacob Nillsson stäär god för sin son, at han skall Comparera till saacksens uthförande

Anno 1687 den 7 marti ordinarie ting hölls med Vette och Tanums menige allmoge å gästgivargården Vik. Närvarande befallningsmannen välbetrodde Andreas Börgeßon, länsmannen Sven Tordsson och Tomas Kiep med nämnden.

Jacob i Rellen
Anund i Eigst
Lytter i Östby
Hans på Rundön
Hans i Sälten

Reor i Hogen
Lasse i Kalleby
Per i Gurseröd
Nils i Hogen
Rasmus i Gissleröd
Anders i Hud

§1
Först är gudstjänsten förrättat och hållen i Skee kyrka av hr Per Tolleson.

§2
Upplästes hans kungl. majt. vår allernådigste konung och herres påbud, angående barna mord.

§3
I lika måtto upplästes andra gången riksdagsbeslutet för samtliga allmogen, som ej vore första gången tillstäde.

§4
Item upplästes kungl. majt. aller nådigste plakat angående huru många tjänstefolk var och en böra förunnas samt huru den sig i sina tjänster förhålla skola.

§5
Upplästes kungl. majt. plakat om carta sigillata.

§6
Upplästes odelsskattlängden för Vette och Tanums socknar.

§7
Upplästes kungl. majts. allernådigste utgångne bönedagsplakat.

§8
Samtliga allmogen samtycka och bevilja med lika summa och bevillning till båtsmans klädernas förskaffande som i Kville och Bullaren med daler silvermynt och där det ej utgår vilja den innan där anmana kläderna fylla var som bristen, och ändå veta hr befallningsmannen en desektion?? För hans möda och omak.

§9
Välborne major Falkengren låtit inciterat Sven Svensson och Hendrick Eskilsson på Kärra för de huggit mot förbud i Mjölkeröd skog, samt och visandes en kopia av förbudsbrevet, som är skett på ordinarie ting i Hede den 16 februari anno 1686, här emot Hindrick och Sven Svensson kan ej neka, men berätta att deras moder hustru Karin i Kärra haft lov därtill av välborne majoren, och till den ända hava de kommit dit, och

hämtat var sitt lass. Sven Svensson bekänner där huggit en gran var barkslagen, som i sommar är bliven torr, haver och Hendrik haft lov av Christen i Mjölkeröd, och bekänner huggit små furor och en gran, och blev därav som kördes i blötan 3 eller 4 små lass.

Resolutio. Och efter de beropa sig på hava välb. majorens förlov, varför här med uppsattes till nästa ting emedan majoren är bortrester.

§10
I lika måtto är Kiöstel i Säm instämd, som och emot förbud huggit olovligen i Mjölkeröd skog. Kiöstel mötte kan ej neka huggit där 4 små gran krokor av roten och så några små gamla grankrokor av roten och några små granstubbar och toppar, och lade på ett lass och körde hem.

Resolutio. Kiöstel som rusthållare, beropar sig på välborne fru majorskan, vill förmoda avbedja målsäganden, helst han sitter för ett stort rusthåll.

§11
Löjtnanten adle och manhaftige Daniel Kiählberg andrager för rätten, huru såsom han vara angiven för hans excellens kungl. rådet, fältmarskalken och generalguvernören på indelningen av åborna på Holma, Hans och Anders, som skulle han uppburit av demanno 1675 14 daler 8 öre smt, som då vid indelningen blivit anslaget till kavalleriet och Hendrik Edberg, och borde dessa 14 daler 8 öre smt, intet komma till dragonerna, eftersom dragonerna för uppburit sina 14 daler förrän ryttaren kom, finnes så samma deras supplik av kungl. rådet fältmarskalken och general guvernören resolverat, nupå samma indelning i Kville, att löjtnanten skall sig på åbornas supplik förklara, eller och bifalla till supplikanten dess fordran, vad annorlunda sker och angivet är, riktigt i sig själv, skall denna fordring icke allenast uppbäras av löjtnantens anslagna hemman och lön, utan och hava sig hårt tilltal förveta vid generalmunderingen, än finnes av hans nåd hr generalmajor och landshövdingen ävenväl resolverat på samma supplik på revisionstinget i Vik den 11 september anno 1686. I det supplikanten beklagar sig intet njutit hans excellens fältmarskalken och generalguvernörens resolution till godo, ty förmenas löjtnanten sådant genast att efterkomma, eller man nödgas bonden genom exekution där till förhjälp. Kunnandes hr löjtnanten intet i konsideration, att han ville säga major Munk på samma sätt av dragon kvarteren uppburit, efter var har söka sin man, och major Munk lär betala till dem det han uppburit. Här emot föregives av hr löjtnanten, att i ödmjukhet genom sin skrivelse föredragit generalmajor och landshövdingen här av sammanhanget, att Erik Eek uppburit av Kroken, och det samma överskickat till kornett Eek, som med sin skrivelse inkommit till löjtnant Kiählberg, och föredrager där i, att fått sitt hemman i stället för Kroken på Inland, som hans ränta blev honom där sekvestrerat och beropar, om något vara uppburit, är det av löjtnant Trohnberg skett, där emot finnes

till förberörde Oluf Larsson eller dess arvingar får sina penningar i en samlad summa igen.

§12

Inkom för rätten Anders Torgersson i Hälle i Hogdal socken, samt dess svåger Per Nilsson i Brehult, som tillstå att den förras fader och den senare svärfader sal. Torger i Hälle haver bortpantat till Oluf Torbiörnsson i Hässje i Tanums socken 15 sättningar skyld i Hässje för 26rsd courant a 6? på riksd beräknat som belöper för var sättning 1 riksd 35 ½ öre silver var på Torger i Hälle före dess död själv uppburit 18 riksd och resten nämligen 8 riksd hava dess son förberörde Anders Torgersson i Hälle tillika med Per Nilsson i Brehult, efter Torger Nilssons död upptagit, och då den tiden han sig gården tillpantade, var avskedat att den uti 20 år skall vara oinlöst, och efter nu 4 år föflutne äro, skall jorden stå uti 16 år, och sedan man till bemålde Oluf i Hässje eller dess arvingar får sina utlagda penningar i en samlad summa igen.

§13

Amund i Hustyft framträdde för rätten och tillkänna gav, huru såsom han är förmyndare för sina styvbarn, och likväl på senaste ting är i dess frånvaro tillsatt vara förmyndare för sal. Oluf Jöransson i Torgenös dess dotter Olug, vilket nämnden sig då ej påminte. Fördenskull blev nu förordnat Erich i Kampetorp att vara detta barns förmyndare.

§14

Kronones befallningsman välbetrodde Bengt Månsson låtit instämma Jacob Nilsson på Mjölkeröd, vilken för ålderdoms svaghet ej kunde komma utan framträdde i dess ställe son Christen Jacobsson den befallningsmannen tilltalade skola bevisa dess åtkomst till en tunna odel eller landskyld uti Långön i Tjärnö socken, uti vilken gård kronan äger 4 tunnor med byxell eller städsla, vilka 4 tun. i danska regements tiden hört till Loerö kloster, men nu kronan hemfallen, varandes denna tunna skyld icke i jordebokens annotationer införd, förmenandes befallningsmannen där ingen rätt för den skull därtill hava, där till med har kronan mist allt sedan landet kom till Sverige och uti 30 år 16 öre smt tredje års taga av denna tunna landskyld årligen. Christen Jacobsson här emot beviste med gamla och nästan oläsliga pergament brev över 200 år gamla, att de i Långön varit odel, där till med för det andra, framförde tvenne gamla män Truls Torgersson i Lilla Arendal och Anders Jonsson i Tanum, som någon del av denna tunna skyld med deras syskon och släkt, efter deras förfäder var efter annan arvfallen, vilka bekände sig av fordom befallningsm. sal Paul Nilsson därför varder betalt. 3^{tio} tillstodo åborna på Långön att de uti deras tid som där de bott, samt deras förfäder och förmän continue oemotsägeligen alltid utlagt denna tunna landskyld, hava och dessa sig där över ej heller besvärat. 4^{tio}: Bevisade svaranden med giltiga kvittenser att hava betalt därför årligen till kongl. majt. och kronan dess odelskatt eller 24 öre smt allt sedan Jacob Nilsson den

fick i anno 1674, förmenar alltså det befallningsman nogsamt lärer förmärka det vara deras riktiga odel, och där deras skyldighet därav utgjort. Befallningsmannen förmente att sal. Paul Nilsson som var både i danska tiden som några år ungefär på 3de året sedan landet blev svenskt fogde, skall ha förtigit denna kongl. majt inkomst a 16 öre årlig taga. Christen Jacobsson säger att den skall finnas i de danska jordeböcker införd, som med landet äro levererade, förmenandes förseelsen av uteslutningen vara hos lansbetjänerna, som anotationerna ej bättre observerat. Befallningsmannen begärde uppskott i denna sak till nästa ting. Emellertid uti landskontoret av de gamla jordeböcker göra sig om denna beskaffenhet till sakens utförande bättre underrättad.

§15

Jon Andersson på Herrebroen från Norge i Akershus län och Rärke socken, vilken är född här i landet, som för 19 år sedan utflytte, och då betalt före sin avresa, sjättepenningen, som nämnden vet bevittna. men huru mycket kan ingen sig påminna, framträdde för rätten och bekände hava pantsatt 3 ½ settingskyld uti Stegård i Näsing socken till sin broders Tarald Anderssons dotters man Biörn Pehrsson boendes på samma hemman Stegård, vilka 3 ½ settingar förberörde Jon Andersson sig själv tillpantat av Jon Hansson i Medvik anno 1654 d. 25 oktober som själva pantebrevet å tinget utgivit klarligen dikterar för 10 ½ riksd i specie, för vilka 10 ½ riksd specie eller 21 Cr smt förberörde Biörn Pehrsson nu under lika panterättighet är uppdragen av Jon Andersson på Herrebroen, vilket begärdes måtte protokollera, och Biörn Pehrsson pantebrev meddelas. Rätten fann skäligt att Jon Andersson skall och bör efter lag och laga stadgar betala härav till kongl. majt. sjättepenningen som är 3 ½ cr smt, om vilken sjättepenning befallningsmannen har att göra sig försäkrad och i kronans räkningar upptaga.

§16

Nämndemannen Jacob Olsson i Sälten framlade i rätten ett välförseglat pantebrev utgivit av dess broder Anders Olsson anno 1656 d. 28 februari: på en ofri frälsegård Medby i Hogdals socken och detta härad beläget, lydandes på ett hundrade femtio riksdaler in specie, bekännandes Jacob Olsson i rätten att nu hava fått sina utlagda panttepenningar igen av sin broders Ivar Olsson i Norbys dotters man Erich Olsson, boendes nu för tiden på Medby gård, uppdragandes fördenskull Jacob Olsson i så måtto under samma rätt och villkor denna pantegård till Erich Olsson som Jacob Olsson den undfått och innehaft haver.

§17

Erich Olsson låter uppbjuda denna ofri frälsegård Medby.

§18

§ 12

Ivar Olsson i Florängen pantsätter och uppdrager sin broder Jurd Olsson i Nöddön all dess arvrätt i odels och pantejorden, som efter skiftebrevet upprättat och författat d. 22 febru. anno 1689 honom tillkommer av 60 sdr 26 2/3 öre smt av vilka efter delning på elva systerlotter belöper på en broderlott elva daler silver vilka 11 sdr smt som ovan förmäls är Ivar Jonsson i Floängen riktigt undfått och således dess arvlott pantsätter till Jurd får sina elva daler utlagda pantpenningar igen.

§ 13

Oluf och Amund Olssöner i Hustyft, Biörn Olufsson i Blåskog, Maret Olsdotteri Folkestad, Börta Olsdotter i Grålös, alla desse äro sal. Oluf Larsson i Hustyfts barn, än denna sal. Olufs syster Torbor Larsdotter i Torgenö, som tillsamman ägde i Edsäm i Naverstad socken en tunna och 1 skrull odelsjord. Broderbarnen broderns lott och systeren 1/3 part systerlott, här för rätten tillstå och bekänna, att hava till deras fränder Truls Knutsson och Tolle Olsson på Edsäm beviljat odels och köpebrev på denna förberörde jord, som deras sal. fader Knut Hansson från sal. Oluf Larsson och TorborLarsdotter sig tillpantat haver, som ett välförseglat pantebrev utgivit, anno 1655d. 13 decemb. tydel. utvisar för 76 riksd och nu här på tinget betalt och levererat för odelslön 45 sdr smt, vilka förr skrivne bekänna sig fått den första penning med den sist, och alltså avhända från sig och sine arvingar all odelsrätt och till Truls Knutsson och Tolle Olsson till en välfångnen evärdelig egendom.

§ 14

Christen Jacobsson i Mjölkeröd instämt Jon Olsson i Berga för återstående 3 års landskyllid en tunna årligen. Jon mötte och tillstår skulden, men beklagar sin oförmögenhet den betala, erbjuder sig vilja en tunna erlägga i höst. Christen var därmed förnöjd allenast det betalas till Kyndermässo i persedlar eller 9 mark smt. för tunnan.

§ 15

Anders Andersson i Rällen framträdde för rätten och bekände hava sålt till sin broder Erik Andersson i Kampetorp, fem settingar dess arve och odelsjord uti Kampetorp i Skee socken för tjugofem riksd courant a 48 öre smt på daler beräknat, avhänder samma 5 settingar, från sig och sine, till Erich i Kampetorp och dess efterkommande.

Den 27 continuerade tinget.

§ 16

Engelbrekt i Kalleby och Anders i Ön plikta stemmefall emot Rasmus i Utängen vardera 3 mark.

§ 17

Änkan hustru Runnön Pehrdsdotter i Vässby instämt Halvar i Halsängen, för det han medelst dess ansökande till äktenskap för sin styvson Asbiörn Torbiörnsson

henne uti dess timmeliga välfärd besvikit, varför änkan av sagt 2^{ne} män begäran, som dess husbonde som är en änka Dordi Nilsdotter på Fredrikshalld utsänt, vilket allt vållandes denna Halfvor, för det andra hade hennes son varit sinnad /: som han tänkte samtycka:/antaga 1/3 bruk i gården. 3^{tio} har Halfvar varit vållande, att hon uppsagt sin tjänstedräng, som sedan städjat sig till en annan husbonde. Men när allt detta varit beställt, och åkern skulle plöjas, var hon lägervall med sitt bruk, begärandes att Halfvar hennes skadestånd i dess gårdsbruk uppräta skulle. Halfvar i Hallsängen kunde allt detta ej neka hade sin styvson med sig, som tillstod bett sin styvfader i detta ärende. Parterna förliktes för rätten, att Assbiörn vill och skall fullborda äktenskapet, styvfadern bett änkan om förlåtelse, och sonen Assbiörn Torbiörnsson med hustru Runnö Pehrdsdotter, handräckte varandra inför rätten att fullborda äktenskapet.

§ 18

Medby i Hogdals socken uppbjudit nästa arvingar till lön 3 gången.

§ 19

Truls Andersson i Folkestad å sina, och dess ännu i livet varande broders Rasmus Andersson i Stares vägnar, item å dess avlidne sal. bröders Hans, Nils, Oluf och Gude Anderssöners vägnar, bevittnade och bekände här inför rätten, att deras sjunde broder sal. Anders Andersson i Tågeröd av Lurs socken, hade dem för många år sedan nämligen anno 1640 givit pantpenningar på deras arveligen tillfallne odelsjord uti Tågeröd, som var 9 1/2 setting skyllid, och därför var broder uppburit 22 sdr smt., samma brev beklagar sal. Anders Anderssons dotters man Hans Christophersson i Tågeröd, nu i förlidne krig medelst fiendens vållande vara förkommit, varför begärt medan desse gamla män leva deras bekännelse här över måtte inprotokolleras och honom framdeles till rättelse och bevis en avskrift meddelas.

§ 20

Hans Christophersson i Tågeröd bekände här för rätten, att förmyndaren Engelbrekt Haraldsson i Torgenö, har av dess styvdotters Runnö Olsdotters fädernes arlott, utlagt på Tågeröd i Lurs socken femtio sex riksd a 6 mark på riksd. beräknat, var emot lämnas av Hans Christophersson förbenämnde Tågeröd gård i underpant nu tills pigan Runnö Olsdotter bliver fullmyndig att taga sina 56 riksd a 6 mark smt på riksd igen., och har Christopher förbundet sig till årlig ränta här av 4 1/2 sd smt här för betala, varandes här tillstådes morfadern i Truls Andersson i Folkestad hos vilken pigan Runnö är, och tillstod sålunda vara betalt.

§ 21

Bryngel Svensson i Holkedalen framlade i rätten ett brev, där uti han bevisar hava köpt av dess avlidne sal. mosters Karin Olsdotters barn och Bryngels i Holkedalens syskonbarn, som voro Trohn Svensson,

17 FEBR 1689

haft bud både till hans hem, där han ej fanns vara, förspordes vara gången ett ärende till Fredrikshald, för den skull begärde tillåta att denna Anders Sunassons egendom måtte sekvestrerad till nästa ting, och att när han hem kommer ställa personal caution då att komparera, vilket rätten fann skäligt att samtycka och remitterade detta verkställande till kronans befallningsman väbetrodde Bengt Månsson. Anders Sunasson plikta för stämningens försittande 3 mark.

§19

Jörgen Larsson i Kil inlade uti rätten en supplik som han till hans excellens hr baronen general löjtnant ochguvernör högvälborne hr Johan Benedict von Schönleben ingivit där uti, han tillkänna giver om dess ärfstliga tillfallna odelshemman Bro i Tanums socken, därest halvdelen i några år, för dess svaga och ringa villkor av egendom skulle legat öde, och han den anslagne rätten till hemmanets frälsande årligen måst likväl betala till hr kapten baron Kruise, men odelsrätten har han ej betalt varken för det brukta eller obrukta, varför kronans befallningsman för dess uteblivande vill hava gården under kungl. majts. Och kronan förverkat. Detta ärende har hans excellens förmedelst dess remiss av d. 13 nästförlidne januari hemställt till tingsrättens rannsaking och betänkande, där på hans excellens lovar där efter framdeles vilja resolvera. Detta bevittnade nämnden med kronans länsman och tingsökande allmogen, att gården är och varit i stort lägervall, och han Jören Larsson i några år måst, kosta för ödesmålet, och denna Jören Larsson icke fått sin landskyld som honom borde, ty synes rätten att slik händelse, Jören uti dess varande fattigdom straffat över sin förmåga, och sedan han haft i dessa år mer skada, än han med dess frukt på långlig tid läser kunna stoppa, forna skuld fast odelsskatten uppå höga överhetens nådiga gottfinnande pröva böra skäligen befrias, allenast han tädan efter gör sin rättighet där av.

§20

Kronans befallningsman välbetrodde Bengt Monsson androg uti rätten, huru andra gården som kallas Torbjörns gård i Bro, är av arvingarna och odelsägarna allt sedan fred blev, ingen odelsskatt betalt, förmenandes den jämväl vara förbruten, eftersom ingen av odelsägarna kunna bevisa över 20 års tid betalt kungl. majt och kronan dess odelsskatt och kostnad, dess utom framlade hr kronans befallningsman en 10 stycken gamla brev dels på pergament och dels på papper skrivna, bestående av odelsskifte, härads och lagmansting, samt kungl. hovrättens i Kristiania utgivna brev och domar som Siuhl Mattsson i Kil honom till ett tack? över levererat gården på sin hustrus vägnar ejvilja förvara, ty prövade tingsrätten i anledning av Norges lag som i detta mål med landsens bruk och sed, överens

kommer, denna gård som in anno 1685 är förment till $\frac{3}{4}$ under kungl. majt och kronan böra kännas.

§21

Åborna på Hen, Ulvesked och Gån voro här för rätten av välborna hr översten Weinholts instämnda, vilka hemmans åboer förmedelst ägornas magra och slätta tillstånd äro mycket utfattiga, dess sedan anno 1685 varit hr översten på honom klagat, begärandes att rätten ville dem examinera om han varit orsak till deras ruin och undergång, det och rätten gjorde, vilka hemmans åbor här frivilligt bekände, att hr översten ingalunda där till vara orsak, utan missväxt och deras svaga åboende hemman, vilka fattiga betarva för med, sådant förorsakat, bekände och att hr översten ej pressat, utan heller givit dem lång dag på skatten, och alls intet besvär av honom mer haft än betala den anslagna räntan. Gunnar i Gån och Tarald i Ulvesked, restera ännu med några daler, som de bekände och veta ingen utväg till dess betalning.

§22

För rätten framkom nämndemannen Lyster i Östby och inlade ett testamente dat. Långnäs strand d. 22 oktober anno 1689, som är gjort av sal. Nils Bengtsson på Långnäs, var uti han tillstår sig hava testamenterat, sin styvdotter Karin Andersdotter, att vad som finns efter honom, helst han själv inga barn haver, och såsom vittnen där till är, sådant underskrivet och betygat så i sanning vara av tullskrivaren Sven Tvilling.

§23

Såsom till senaste ting i Vik d. Novemberanno 1689 hr befallningsmannen låtit instämma sal. Jacob Nilssons barn och arvingar i Mjölkeröd angående 1 tunna skyld i Långön som de där rådandes äro, men befallningsmannen förmenat den samma böra hemfalla kungl. majt och kronan, så emedan odelsäganderna nogsamt bevisa med ett sina utkomst och köpebrev utgivit av sal. Påvel Nilssons efterleverska hustru Vivika Claesdotter dat. Kleva d. 15 septemb. Anno 1675. Hurulunda samma tunna skyld är dem igenom köp uppdragne, för vilkande och betalt odelsskatt, och så efter hr befallningsman ej kan fram te några skäl, var med denna sin odelsjord kunna framkänna ty blev av rätten resolverat, att de ifrån hr befallningsman, tilltal skola befriade vara, vad de 16 öre smt taga som årligen därav borde utgöras, och nu för många år innestår, synes ej vara åboernas utan betjänernas skull som försummat den att infordra och för den skull rätten velat nämna det till höga överhetens nådiga resolution, om icke de för deras armod fattigdom skulle kunna för den innestående taga och erläggande förskonas, allenast där här efter åt den i rätten tid utgöra, och betjänerna uti räkningarna upptager.

17 FEBR 1690

§24

Christen och Claes Jacobssöner på Mjölkeröd uti Tanums socken framstod för rätten och bekände att hava pantsatt till Sören Mattisson ,Asbjörn Sörensson Tolf Mattisson Långön en tunna skyld i bemålde Långö gård för 24 daler eller 36 daler smt, vilken dem till brukelig vederpantat är uppdragen med den konditionen, att jorden skall stå omlöst i 24 års tid, och sedan intill dess Sören Mattisson , Asbjörn Sörensson, och Tolf Mattisson eller dess arvingar bekommer att Christen och Claes Jacobssöner , eller dess samma arvingar sina utlagda penningar i en samlad summa igen.

Anno 1690 d. 26 maj hölls laga och ordinarie häradsting med Tanums och Vette härad, å rätten tingstad gästgivargården Vik, hosvarande kronans befallningsm. välbetrorde Bengt Månsson , länsmannen Sven Torsson och Tomas Kiepp, häradernas edsvurne nämnd som följer nämligen.

Vette härad

Amund Olsson i Eigst
Lytter Olofsson i Östby
Jon Hansson i Åmott
Hans Mickelsson på Rundö
Hans Simonsson i Sälten
Anders Andersson i Rellen

Tanums härad

Reor Torsson i Hogen
Nils Lassesson i Hogen sjuk
Per Julsson i Gurseröd
Anders Hansson i Hud
Rasmus Arvidsson död i april
Olof Tronsson i Ljungby

Efter hållen predikan och gudstjänst blev ting och tingsfreden i vanlig måtto lyst och förknnat.

§1

Länsmannen Tomas Kiep framhade för rätten ett kvinnfolk Anna Gudesdotter på Tången som var vid förra tinget uti Hede d.17 febru. , vilken kona avlat oäkta barn, och uppgivit en dräng Jacob Olsson i Buvar, som strax efter samläge död vorden, var före rätten då saken uppskjöt intill den av döda drängens broder som han tjänte tillika med matmodern, skulle nu på tinget möta. Bonden Nils i Buar med dess hustru Marta Eriksdotter, mötte, vilken Nils bekände, att den tiden var han så i 5 veckor sjuk att han ingen kände, och slätt förhoppning var, om dess uppkomst, varför denne dess av döda broder kom till honom var dess plogman, sjuknade och strax dödde vetandes han intet i denna sak, ej heller dess hustru, någondera här om något berätta. Länsmannen menade att någon annan måtte vara barnafader, men konan enständigt påstod, sig ingen annan haft i den måttan med att beställa. Hon födde ett dödfött drängbarn och kom en 4 eller 5 veckor förbittida.

Resolution. Ehuru väl rätten på all görligt sätt, bemödande sig, detta mål rannsaka, och man likväl ingen annan bekännelse av konan Anna Gudesdotter

kunde undfå, ty dömes hon för lönskaläge att böta 20 daler och stånda uppenbar skrift.

§2

Dito länsman framställde för rätten ett annat kvinnfolk Ragnilla i Överby, som jämväl avlat oäkta barn, med en gift kronobåtsman Jon Jacobsson Välle benämnd, denna båtsman har bekänt sig vara hennes barnafader för befallningsmannen , och strax där på rymd åt Norge.

Resolutio. Varför av en så uppenbar bekännelse, ty dömes Ragnilla Torsdotter efter hennes mt. Drottning Christinas straffordning , och plikta för enfalt hor40 daler smt, och uppenbar skrift stånda efter kyrkolagen, konan hade intet att böta med, ty slet hon ris vid tingsdörren.

§3

Halvard i Kil stämt dess grannhustru Marta Olssdotter för det Marta honom med slag och skällsord överfallit, Marta mötte, som säger och framvisar en lerklubba, som Halvard mötte henne med, och slog henne över fingrarna, och tog alltså Marta klubban från honom ochvärjde sig med, huskvinnan Ingebor, så och Nils i Kils hustru , hörde att Marta kallade Halvard en tjuv, Marta förklarade sådant i hastig vrede, vara från henne utkommit, rättar sina ord, vet intet ont eller oärligt, gjorde avbön, honom tillägga.

Resolution. Dessa stridande parter lade rätten vite emellan ,var de efter så återkomma, skall den brottslige erlægga till Lurs kyrka 3 mark smt.

§4

Truls i Flöghult instämt dess svåger Ivar i Grålös för innehavande landskyld i 3 års tid, av dess hustrus Sigrins och dess svägerskas Anna Andersdotters, som vardera där äga 1 sätting 3 1/3 skrull, som bevisas av ett skiftesbrev, gjort på tinget i Eigst d.14 juli 1683, belöper tillsammans 11 sättingar. Truls mötte och kunde med inga skäl ursäktas sig ju vara skyldig.

Resolutio. Alltså kunde rätten Ivar i Grålös skyldig betala nästkommande höst den återstående 11 sätting, tillika med för innevarande år bägge systrarnas landskyld som belöper 3 sätting 2 1/3 skrull.

§5

Sören Mattisson på Långön efter pastoren i Skee påminnelse och begäran, blev förordnad till kyrkovärd vid Tjärnö kyrka.

§6

Den avlidna husmannen sal. Olof Siverssons efterlätne änka på platsen Skådet, under Mörkebacka, Ingerd Andersdotter begärde av rätten måtte examineras, tvenne ärliga dannemäns vittne, om förberörde hennes sal.mans för dem bekända yttersta vilja och henne

6 FEBR. 1693

broder sal. Erik Olofsson på Fredrikshald för dess ägande 3 sättningar skyld därpå 5 riksd courant, vilken Erik har barn efter sig, att för den skull skall Halfvard som äger halva bruket i Hålt, återlägga och betala sin broder Per hälften, som är $2\frac{1}{2}$ riksd, och sedan när sal. Eriks barn framdeles skola vilja sälja deras jordi Hålt, då bägge bröderna vara lika delaktigaden att lösa, varav följer att desse båda bröder, besitter Hålt som är en tunna skyld. Befinnandes där ännu en syster, som äger Per Andersson som sitter på platsen under Hålt, Orredalen benämnd. vid namn Joranna Olofsdotter den bliver i avräkning för sin ägandel $\frac{1}{2}$ sättning i Bolbyen Hålt, på platsen Orredalen, som nu av lantmätaren är skattlagd för $\frac{1}{8}$ mantal. Halfvard skall betala till dragonen Johan Hansson dess tre riksd till nästkommande påsk, men till brodern Per Olofsson betalas de $2\frac{1}{2}$ riksd nästkommande höst när inbärgat är.

§10

Hr Ryttmästaren välb. Frderich Köhler vilken in anno 1680 var med dess anförtrodd kompani inlogerad här uti länet, och hade dess egen hemvist på Vettelanda uti Vette härad Skee socken, hade medelst dess då varande mönsterskrivare, som ännu vid samma kompani tjänar, ehuru väl förbenämnde ryttmästare därifrån changerat, låtit instämma några hemmans åboer, som den tiden och året varit dess kompani anslaget, med deras kvitenser, att bevisa till vem de denna 1680 års ränta havabeta, eftersom hr ryttmästaren medelst regementskrivarens räkningar för en del skall vara prelancerat, som voro efter skrivnedär inkallades nämligen.

1: Hans på Lunds Ödegård $\frac{1}{4}$ hemman framlade ett kvittens utgivet på Vettelanda d. 14 december anno 1680 däruti hr ryttmästaren själv kvitterar på samma års skyld sex riksd smt, denna Hans kom samma år från Sön till Lunden, och bevittnade länsmannen med nämnden att samma gård låg då mest öde.

2: Erik i Lilla Hjältsgård $\frac{1}{4}$ hemman framlade 2^{ne} hr ryttmästare saker, den ena utgiven till ryttare Anders Skarin d. 11 maj 1680 på 4 dal 19 öre, och den andra sedeln till ryttaren Anders Flygare, som vorden tillåtit av d. 13 juli anno 1680 av denna uppbära 4 dal. smt.

3: Hans Bonngart i Tjändalen $\frac{1}{8}$ hemman framlade en hr ryttmästarens utgivne sedel daterat Vettelanda d. 7 maj anno 1680 med den samma vorden tillåtit ryttaren Per Persson uppbära 3 dal 26 öre smt.

4: Håkeby uti Tanums socken 1 kronhemman förmedlat till $\frac{1}{2}$ låg anno 1680 alldeles öde och nästan avhyst, blev på 3 års frihet anno 1681 upptaget, var av ingen ränta varit betalt.

5: Raftötången skattehemman $\frac{1}{4}$ framlägger ryttmästarens sedel av d. 7 juni 1680, varmed tillåtes ryttaren Olof Dufva därav uppbära 6 dal. 21 öre silvermynt.

6: Solbräcke $\frac{1}{2}$ skattehemman framviste dessa hemman åbor 2^{ne} avl. ryttmästaren utgivne sedlar den första av d. 9 marti 1680, varmed tillåtes ryttaren Hans Berg uppbära fem dal smt. Den andra av d. 17 juli anno 1680 varmed tillåtes ryttaren Arfvid Joensson att taga av Solbräcke 5 dal 19 öre smt.

7: Yllfvar i Vitevall kronhemman 1, därpå bodde en gammal skröplig man, som redan för några år uti fattigdom dödde, detta vittnade nämnden att samma år, låg merendels gården öde, och några år därefter upptagen på frihet, där fanns intet kvittens.

8: Vivika Påvelsdotter för skattehemmanet Arendal framlade 4 st. sedlar, av hr. ryttmästaren skriven och underskriven, den första till Niclas Andrijs daterat d. 5 marti anno 1680 på 10 dal silvermynt, den andra daterat d. 13 juli anno 1680 tillåtit samma ryttare uppbära 4 dal smt. D. 4 september tillåtit Jacob Lindberg uppbära 6 dal., och den sista av d. 19 september tillåtit samma ryttare Lindberg 8 dal smt, som göra tillsammans 28 dal. smt. Denna Vivika Påvelsdotter, med nämndens bevitnande betygade att denna gård låg samma år alldeles öde och utan åbo, uti vilket ödesmål han och kom sistleden krig, men måste likväl skatta få för detta som pro anno 1679 dess halva års ränta betala, efter kvartermästarens Fredrick Cossacks kvittens, daterat Mjölkeröd d. 26 maj anno 1681., näml. 14 dal 8 öre silverm., så och båtsmanspenningar 1 dal. 8 öre, och för Neanberg i Skee socken som och då låg öde 6 dal. 13 öre båtsmanspenningar 20 öre silvermynt. Ännu bekände Vivika Påvelsdotter att 1680 års ränta, betalte hon till löjtnanten Arfvid Dahlberg, och hade därför hans kvittens, men in anno 1683 kom kvartermästaren Cossack och tog samma kvittens från henne samt gav henne sin revers igen, några år därefter kommer denna mönsterskrivaren Erik Norn, och levererar henne desse 4 föreskrivne av hr. ryttmästaren utgivne sedlar, och tog då kvartermästaren Cossack revers igen, det mönsterskrivaren allt ej neka kunde.

§11

Hr majoren välborne Christopher Falkengren, fullmäktiggjord rustmästaren Måns Ekeröth som instämt Joen och Truls i Arendal för olovligt skogshygge i Mjölkeröds skog, som är hr majorens rusthållshemman. Truls är död men Joen mötte och svarade, huru han efter sin husbondes Vivika Påvelsdotters begäran skulle med sin sal. gårdsbo köra till Mjölkeröd skog och efter hr. majorens henne giva lov hugga där 2 lass ved. Varpå de

foro åstad, och talte med trumslagaren Anders Falk, som är tillsyningsman darsammstädes, vilken här närvarandes bekändev att desse Arendalsbönder voro framme hos honom både när de drogo till och från skogen. Joen i Arendal sade och att samma gång svarade Falken, det han vade väl hört, det hr. majoren lovat Vivika 2 lass ved, och länsmannen i Kärra tre lass ved, varför han kunde dem intet hindra. Falken kunde sådana ord ej neka sagt hava, men likväl varken lovade eller förbud fara till skogen. Falken bekände och att de körde fram till gården Mjölkeröd med de 2^{ne} lass ved, och var intet emot än något smått av huru gaskar?

Resolutio: Varför av en så beskaffad sak efter Falkens egen bekännelseoch att bönderna intet hemligen sig i skogeninsmugit, kännas de fri för tilltal, men Falken som sådant ej hindrade må därför hos hr. majoren svara.

§12

Borgaren i Strömstad Per Andersson Hogdal instämde Joen Andersson i Mörk för undfångne 33 riksd 11 öre smt, och det på huggen last. Joen Andersson mötte som bekände att, han för 5 år sedan uppbar samma penningar och för den samma huggit last, och till stranden nedfört, som där allt allt sdean legat dels ännu tillstädes, men gammal och bortskämder, och dels kan vara bortstulen. Joen i Mörk bekände där hos att han lagt sin plog neder på åkern, följde med Per i Hogdal till stranden, där slöto köp om lasten, var sort om dess värde, varandes ingen däröver, Per Hogdal nekar ej han sett en del av lasten, men den var oduglig, men Joen i Mörk svarar, att där var andra som velat köpt lasten, men fick intet för Per Hogdal, och det var orsaken att Per Hogdal blev sviken av holländare som lovat komma att hämta denna last, och det för den skull att de holländska farten blev öppen på Norge. Nämnden med flera av tingsökande allmogen visste nog att beklaga, det deras stora arbete blev förgäves nedlagt i synnerhet nämndemannen Joen i Åmott som är morbroder åt Per Hogdal, vilken dock ej annat än sin sanning säga måste det denna Joen i Mörk huggit en hoper last och nedfört på stranden, som en part ännu där ligger. Denna Joen i Mörk är nu så av sig kommen och uti armod, så att han är av befallningsmannen från gården utsagd, en annan insatt, och återstår med en stor del kronans skatter, därtill med finnes en stor husröta på gården, så att man tvivlar dess ringa egendom lärer tillsträcka.

Resolutio av sådana skäl och att hos denna Joen i Mörk finns stor fattigdom och många flere skulder, och han hinner ej till betala, ty kännas Per Hogdal till den befintliga last som Joen i Mörk kan hava på stranden liggandes, att göra sig den så nyttig, som han bäst kan och gitter, och för dess övriga pretention vara nu och hädanefter fri.

§13

Befallningsmannen välbde Bengt Monsson androg för rätten, huru såsom vid senaste revisions tingi Rabbalshede, Halfvard i Hallsängen vart av tingsrätten tillkänd att plikta för utsläppt vådeld, 100 daler smt, och därtill med målsägande rätten konungens ensak för gjord skada i Hallsängens skog efter mästimanna ordom och värdering till 75 daler smt. Nu haver strax därpå befallningsmannen låtit genom länsmannen och nämndemännen Lytter i Östby och Joen i Åmått strax hemsöka dess bo, och all dess egendom litet eller mycket värdera som efter inlagd längd belöper 120 daler smt 26 öre. De 20 daler 26 öre smt avgår uti åtskilliga hemmanet skyldiga skatte och utlagorsom befallningsmannen här förklarar, de 100 daler silverm böter haver befallningsmannen dels fått dels med löfte försäkrat, så att de kunna fullgörandes men de 75 daler silvermynt för skogsskadan kan ej bekommas, begärandes för den skull befallningsmannen att till dess räkningar verification tingsrättens vittnesbörd, samt vidare resolution för skogsskadan, som ej kan gäldas, måtte honom meddelas.

Resolutio: Så emedan nu ingen mera tillgång finnes hos denna Halfvard i Hallesängen, ty kännas han för dess återstående 75 daler smt att arbeta på Bohus i avrening till 4 öre smt om dagen som belöper 600 arbetsdagar.

§14

Jacob Olofsson i Strömstad låter uppbjuda 1 tunna 9 settingar dess pantejord i Nibben 2 gången.

§15

Jacob Olofsson Rällen från Strömstad framlade i rätten en obligation som han låtit författa och skriva i Strömstad, att vara skyldig till Nils Julsson dess sväger 200 daler smt, som Jacob ville skulle protokolleras, och därför pantsatt dess arve odelsgård Solberg i Skee socken. Nämndemannen Joen Olofsson i Åmått protesterade häremot som är av samma börd eftersom Jacob Olofsson Rällen synes härmed oönskligen vilja undgå, dess släkt därmed att förfördela.

§16

Björn Olofsson i Blåskog låter uppbjuda 16 settingar skyld i Blåskog, som dess svärfader Anders Torbjörnsson sig tillpantat för 100 daler courant anno 1669 d. 16 juni första gången.

§17

Per och Jacob Taraldssöner på Röd med Helga på Otterön, och Joen Taraldsson på Grebbestad plikta för stemne för sittande mot strandriddaren Isack Jönsson, vardera 3 daler smt belöper 12 daler smt.

§18

Ting den 25-28 maj 1696 i Vik – fortsättning.

Klätta Raftötången Uddevalla Torbal Säm Nedre Mjölkeröd Bohus slott	Tanum Tanum Lur Tanum Tanum Kungälv	10. Bonden Rassmus Andersson i Kletta hade medellst sin Supplique till Hans Excell:z Hr General Lieutnanten och Gouverneuren förwerfwadt Een remissorial resolution till TingzRätten Daterat Bohuus d 10 Januarij A:o 1696, oppå dess annsöknig att mehna kunna winna under skattehemmanet Kletta, Een skattelagd Ödegård neml:n skattehemman ½ Rafftetången med dess underliggiande platzer, der Jempte insinuerat twenne af fordumb Tingskrifwaren Jörgen Anderssons affCopierade Bref in Anno 1636, som waritt af Laghrättzmänn för så Lång tijd sedan uthgifne att åhretalet ey kunde uthreedas, hwarföre Borgmestaren Anders Larsson i Uddewalla, som detta Rafftetången till gielldz afbetahlnig effter sin sahl. swerFader Paul Nillsson på skiftet Ao 1680 blef uthlagdt, är wordin innstembd att sächra till sin åthkömpst. Borgmestaren hade uthsändt sin Mågh Rådhdmmannen Well: Lars Silentz, som framblade een vidimerat Copia aff sahl. Paul Nillssons undfångne kiöpebref af fordumb Laghmannen sahl: Hans Frantsson uthgifwitt Ao 1639, som då skedt medh Tingskrifwaren Jörgen Anderssons underskrifft såssom till wittne öfwer afhandlingen och kiöpeContractt, som på Tingstefne i Torballd Anno 1639, Item på stefne i Nedre Semb Anno 1656 åhr oppläst och publicerat, utj hwilket bref förmähles ded Laghmannen Hans Fransson medellss Mageskifte eller byte, fädt denna Rafftetången som elliest kallas Miöllkeröd's haffn från Konungen i Dannemark, och att detta måtte ändtligen waritt een Cronones uthgiord. Framkom Rassmus i Kletta med een TageZedell uthgifwin af Slättzherren på Bohuus Åke Tott in Ao 1635, der utj bem:te Tott under särdeles Conditioner Lembnadt denne Cronans uthjord till bruukz aff den Bonde, som bodde på Kletta, hwarföre aff sådane framwijste breff och Documenter finner Rätten ded Rassmuss i Klätta intett wara befogadh, inqvietera denna Eigendomb, som Man effter Mann roligen och Lagligen possiderat och innehafft i så många åhr och Långlige Tijder. Effter dettas sluut androg Cronans BefalldningzMann, huru såssom för detta Rafftetången icke är betahlt till Kongl. May:tt och Cronan Odellss skatten eller Rosstiensten allt sedan Anno 1680, förmehnandes fördenskulld bööra Cronan underskrifwes, hwar om BefalldningzMannen effter Laga stämbning på Borgmästaren wid nästa höste Ting will saaken rationes officij uthföra.
Välle	Skee	11. För Rätten framträdde Anders Nillsson i Wälle som innstembdt sin granne Hans Nillsson Ibidem, een gammal ålderstijgin och swagh Man, för ded han brukar Een half Tunna skyld i Wälle under Panttemanne=Rättigheet, och Anders Nillsson är Odellssburin eller Byrdemann till. Hans Nillsson mötte och swarade, hursåssom, dhe sins emillan åhre wordne förlijkte, ded Anders Nillsson skall må fåå återlösa denna dess i bruuk hafde half Tunna skyld med 30 Rdr Courant eller Fyratijo Femb dahl. Smt äfwen för samma Prijss, som Anders Nillsson från Kongl. May:tt och Cronan återlöst den förbrutne half Tunna Landhskyld i samma Wälle gårdh, doch med ded förordh att såssom Hans Nillsson är een uthlefwdt Man skulle på een Tridiung i Wälle sittia Orubbadt och Odrifwin i sin Lijfz Tijdh. Anders Nillsson förmeente, ded Hans Nillsson sig med Een fierding behiellpa kunde, Omsijder medlade Rätten, Parterne Emellan som fölljer. Dedh Hans Nillsson skall i dess Lijfztijdh förblifwa widh sitt her till hafde Tridiungzbruuk, men effter dess dödh skall denna half Tunna skyld af Byrdemannen Anders Nillsson återlösas med 45 dr Sillf:r mt och af Hansses hustru och Barn wid nästa fardag strax innrymmas, warandes och här Jempte förordnat och aftahlt att hwar huusen ey finnas då swars gode och effter dess bruuk Laggilla skall effter Mätissmanna Ordomb Byggnadens feehl och brist afkorttas i dessa 45 dr Smt Panttepenningar.

FORTSÄTTNING på mål på sid.219 vid ting d. 12-16 okt. 1703 i Rabbalshede.
tilstådes: dok lijkwähl berättade Anders i Boxungerudh, att han dhett fått weta.
LöösKohnan Ingridh, sade att Halfword berättat för henne, att han warit Enklingh,
och dherigenom låkat henne til lägersmåhl. Samma berättelse merendehls hade
och Anders i Boxungerudh, nembl. att han hörddt, dhett Halfword Loobo sagt, dhett
hans hustru woro gammal och siuk, och när han kommo hem dödh: derföre wille
hon? hafwa denne igen om han än drog åth Christiania. TingsRätten befrågade, om
hon haft medh Halfword något att giöra, sedan hon födde barn. Hon swarade dher
til alldehles ney. Anders i Boxungerudh lofwade Cavera för dhenna LöösKonan, att
hon til nästa Tingh, sig infinna skall. Resolutio. TingsRätten pröfwar
billigt, dhenna saaksens ändteliga decision uppskiuta, til dhes Halfword Loobo i
Skiöthborudh? i Eedz socken på Dahl, som beskylles hafwa rådt Ingrid
Arfwedzdotter i MåsseKaasen medh barn, sig infinnes, då saaken om dheras
begångne hoor til slut skall upptagin warda; Imedler tijdh, blifwa dhe 15 dr Stt, som
Anders i Boxungerudh hade medh sigh, til att utläggia booten medh för Dragounen
Anders Korsslätt och Ingridh, til wijdare sluth utj saaken, deponerade utj
häradzKijstan.

d. 14 October

Norge Skramme- stad Mjölkeröd Kleva	Naverstad Tanum Tanum	Sid 234 S.d. fordrade Norrske Capit: sahl: Clavus Påfwelssons sohn Sergenten Christen Clavusson, aff Bryngel Wättleson i Skrammestadh, bewijs dheröfwer, att han betalt til Jacob Nillsson på Miölkerudh, som war sahl: Påfwel Nilssons på Klefwen broder, dhe 10 rdr, som komma skulle utj afräckningh på dhe 50 rdr, hwarföre Bryngels fader, Wättle 9 sättingar skyld utj Skrammestadh pantsatt hade, Ao 1648 d. 5 decembris. Och gaf Bryngel här på til swar, att han dhem ricktigt til förberörde Jacob Nilsson betahlat haffr: Men inga bewijs kunde han dherföre producera: -----osv Ty bliffr dhen saaken differerad til nästa Tingh, att Kyrkioheerdn wördige och wällärde Hr Peder utj Nafwerstadh, kan inkomma, och effter aflagd eedh, med hand å book, sin berättelse giöra: sedan will TingsRätten dherom wijdare yttra
---	---------------------------------	--

1200

d. 15 Octob.

Naverstad Norra Naverstad Buar Norra	Naverstad Naverstad Skee	Sid 243 S.d. pröfwade TingsRätten skiähligt, att Biörn Grimsson i Norre Nafwerstadh , bör af sin sahl. faders qwarlåtenskap, förrän någon dhelning dher uppå skiee kan, 5 dr 28 /: Stt åthniuta, som han på sin sahl. faders begrafningh och jordefärdh kostadt. Des uttan har och Biörn Grimsson underhållit sin sahl. fader ifrån dhen tijdh TingsRättens domb Ao 1701 d 9 October affsaades, utj 28 weckors tijdh in til dhes han dödde; hwarföre han bör åthniuta 8 dr 4 /: Stt, effter berörda dombs anledningh, af dhes qwarlåtenskap, förr än något arfskiffas kan. Hwilken Biörns præntention hans nu nerwahrande bröder, Hans och Assmund Grimssöner i Naffrstadh och swåger Ifwar Pährsson i Nordbuar i Skiee socken ickie kunde medh skiähl bestrijda, hwilket alt widh dhes effterlätne odelsjordz fördehlande och skiffande kommer att observeras.
Naverstad	Naverstad	Sid 244 S.d. kunde intet Assmund Grimsson i Naffrstadh beståås dhe 2 dr 4 /: Stt, dhem han såsom giäld fordrade effter sahl: Grim Nilzsen dhes fader; emädan sahl. Grim dhem widh arfskiffet som stodh effter dhes sahl: hustru Marta Andersdotter, som war Assmundz moder, dhem ickie wehlat betahla eller betahlat, ehuruwähl dhe då krefde blefwo: Lefwandes? sahl. Grim då sagt, att Assmund nog bekommit hade.

d. 16 October

Uppbudh

Aé: Uppbuden börjar på sid. 247.

Således utj alla föreskrifne måhl och ährender, parterna emillan wara agerat, tahlat och swarat, Ransaakat, befunnit, wittnet resolverat och dömbdt, som föreskrifwet ståår; betygar underteknadh medh mitt nampns egenhändigas underskrifft ocfh Sigills tillsättiande. Actum, Anno loco et tempore uit Supra.

Gudmundus Nordhbergh

(Sigill)

Intet och Mjölkeröds 22 oct 1708
som heder Jacob Nilsson

försålt till Joen Olofsson i Kyrkoryk rusthållet Norra Svandal uti Tanums socken emot 140 cr smt, samma rusthålls kontrakt haver och Joen Olofsson i Kyrkoryk igenom dess son rusthållaren Olof Jonsson i Tyft låtit dess namn underskriva. Dess likes hade ock Erik Torgersson i Utby, tillika med Jöns son Olof Jonsson i Tyft samma kontrakt som vittnen undertecknat. Sammaledes inlade och fru baronessan en attest av Erik Torgersson utgiven, dock utan år och dato, underskriven av Erik Torgersson i Utby, vilkensig högvälb.fru begärde det han med ed måtte verifiera. Ytterligare inlade högvälb. fru en fullmakt dat. d.30 juli 1706 var uti fru baronessan av välb. hr överstel. Boye befullmäktigas uppå dess begäran, att göra och låta med rusthållet Norra Svandals köp, som henne bäst tyckas, dock intet annorlunda sig därmed inlåta, än med hans vetskap sker. Och omdenna fullmakt icke var av det innehåll, att högvälb. fru överstelöjtnanskan kunde uti denna tvistiga saken, om rusthållet Norra Svandals köp, med Joen Olofsson i Kyrkoryk, alldeles göra och låta, tala och svara, och han det för gott och gällt erkänner, vad hon därvid gjorde, åtundade tingsrätten av högv. fru en fullkoml. fullmakt, men som denna saken uppsägas kunde till dom. Allt därför lovade högvälb. fru uppvisa dess kära mans brev samma ärende beträffande, och med någon vidare fullmakt, sade hon sig icke försedder vara, och ville hon där med morgon framkomma som rätten icke kunde förvägra. Ytterligare insinuerade högv. fru baronessan och överstelöjtnanskan dess fullmakt dat.d. 5 oktober 1707, vilken av hr överstel. Andreas Boye själv med egen hand och signete undertecknad var, samt och hr ryttmästare välb. hr Christiern Boye och hr ryttmästare And. Gyldencrantz såsom vittnen, var uti välbemålte hr överstel. Boye förmåles att såsom välb. hr överstel. And. Boye måste med dess i nåder anförtrödde bataljon utgå, dess kungl. majt. förordnandes varder, så gör han högvälb. fru Elisabet Christina Lieven dess k. fru fullmäktig under dess bortovarande att göra och låta uti dess publika och privata sålunda som hon bäst och nådeligast finnandes varder, kunna lända till bägges deras gagn och konsevation, erkännandes han allt sådant, så kraftig och giltig, som det av honom själv förättat, slutet och gjort voro, vilket med dess namn och signetes undersättande bekräftat voro. Än vidare beviste ock högvälb. fru baronessan med hr överstel. Egenhändig brev av d.26 september 1708 ifrån Malmö skriftl. Där uti dessa orden finnes, allenast min Cilla lilla, beder jag dig vad du där å orten gör som du bäst tycker, jag är därmed gärna nöjder, var av som hög. Frun noggsamt befullmäktigad var, uti denna och flera sin käre mans officiella göra och låta, kunde tingsrätten icke förvägra, det hon denna saken emot Jon Olofsson i Kyrkoryk måtte utföra. Emot denna ansökning gjorde Jon

Olofsson i Kyrkoryk exception, att han varit så drucken, den gången detta kontraktet blivit gjort, att han därav alls intet vet, mer än som densomdöder är, och det vill han med sin ed erhålla. Fru baronessan Elisabet Liven svarade sig intet, admittera honom till eden, emot dess klara kontrakt, utan påstod att hennes vittnen Erik i Utby likmätigt dess attest måtte till vittnesedens avläggande admitteras, så skall sig finna, att Jon Olofsson icke allenast vetat av kontraktet, utan befallde sin son Olof Jonsson underskriva hans namn. Jon svarade om det vore Mjölkeröds rusthåll torde han sig väl där till reservera, det att behålla, men ingalunda ville han bliva vid detta, och om Norr Svandal vore så gott nu med åbor och hus behållit, som det var då detta kontraktet skrevs, ville han icke så mycket disputera däremot. Men nu är en del därav öde, och på husen är stor brist, som husesyns instrumentet, för en tid sedan där efter hållit noggsamt utvisar. Högv. fru sade att fuller 1/3 bliver där öde. Men allt vad som därför utgivas till kronan eller rusthållet det haver han klarerat. Sammaledes är och där nu 2^{ne} bröder Jacob Gudesson och Halvard och finnes ingen huseröta, där sig icke Gude och hans son Jacob åtagit att svara till. Olof Jonsson i Tyft tillspordes, om icke han skrivit sin faders namn under samma kontrakt. Han svarade sig underskrivit det faderns namn på hans begäran, men han var drucken, och hans begäran aktade han icke så mycket, som hr överstelöjt. Anmodan därom, vilken han icke torde förvägra hr. överstel. begäran. Han svarade att det var så talat, att emedan hans fader var drucken, lovade hr. överstel. Boye att där han ej voro nöjder om morgonen därefter, då han blev nykter, skulle kontraktet annulleras och eller förändras. Sammaledes tillspordes och Olof om icke skriften lästes upp för Jon och honom, förrän den av honom blev underskriven, Olof bejakade ock det att hon var uppläst förrän han underskrev. Men han hörde intet accorderande därom förrän skriften upplästes, och inlade Olof nu en skrift den han själv författat strax efter kontraktet skrevs, däruti finnes, att hr. överstel. Boye, begärt för rusthållet tillförne 120 rsd smt och Joen bjudit 80. Varav högv. fru förmente varaklart, att de tillförne varit uti ackord om samma rusthåll, det dock Olof nu nekat haver. Jon inlade sin av hr. överstel. undfångne obligation, dat. d. 27 aug. 1699 på 36 rsd, samt en obligation av d. 2 juli 1708 av Johan Ekerot underskriven på hr. överstel. vägnar lydande på 6 rsd smt, så och en obligation av d. 7 sept. som sades vara utgiven 1707, vilkenvar av högv. frun själv underskriven. På 23 rsd 16s smt, som hennes kr. man skulle vara till Jon skyldig, inlade och nu Jon en räkning, där uti han erfordrar efter de 2^{ne} obligationer 56 rsd smt, och dess för rätten 6 rsd smt efter de 3^{ne} obligationer som i år skrivna av Ekeroth, den högv. frun ej nekade skulle betalas, där icke sergeanten

gjort som en skälm, mer hade han ej till att vittna eller betyga. Jon lade fram en attest av fältväbeln manhaftig Sven Rörberg utgiven, bevisandes därmed Joen att honom uti åkern varit något förnär skett, och att Olof hade plöjt upp ett vallstycke, var över tillförne, gårdens körväg varit. Det kan väl vara sade Joen, att uti dryckesmål hade tyckt vara ett skälmstycke, det han berörde vallstycke uppkört, men han mindes inte dessa orden. Länsmannen välbetrodde Sven Svensson berättade, att i våras, var han och rustmästaren Hedman i Säm, samt nämndemannen Olof Joensson i Ljungbytorp, och Simon i Kalleby, och delte åkern emellan bägge gårdarna, vilken delning nu ingendera parten kunde påtala, då och länsmannen denna tvistigheten alldeles bilagt haver. Men Joen sade sig ej vara förnöjder, förrän det besett bliver, att Olof uppkört vallfläcken, varigenom vägen kommer att storligen incommoderas, och obekvämlig göras, vilket Olof icke hade bort sig utan lov företaga, som skattar för ett elakt stycke, vilket hade givit honom tillfälle till denna utlåtelse, och han ännu tyckte föga bättre än ett skalkestycke vara gjort, och begärde att det skulle beses och om vägen vidare flytt göres, då och olikheten i ängen och hagarna jämväl kunde rättas.

Resolutio. Såsom Joen Olofsson i Kyrkoryk är begärandes, det måtte kronans befallningsman välbetrodde Jonas Eriksson, med några av nämnden, så och någon på rusthållets vägnar av herrar officerare, komma till Kyrkoryk vid första lägenhet, och göra bägge gårdarnas i Kyrkoryk, åker och äng jämgott i allt därför såsom bägge gårdarna äro kronan underställda detta ärendet. Hr befallningsmannens åtgörande, med nämndemännen Hans Bryngelsson i Säm och Jurd Pedersson i Gurseröd, och det med kommunikation av herrar officerare, så lagandes, att deras mångfaldiga tvistigheters om olikheten uti åkern och ängen, en gång måtte bliva deciderade och avgjorda, igenom en rättvis och oomtvistelig ägornas delning, och vid samma tillfälle borde hr befallningsmannen och nämndemännen, på se den vallefläcken, som Joen klagat över, att Olof förliden vår upplöjt, och om där medelst, en så skadelig verkan vore skedd, att Joen därest, kan hava gått till det svåra tillmålet, han Olof Siuhlsson på kastat hava, att han uti det målet gjort som en skälm, det och Joen ännu påstod. Och när av delningen tingsrätten bliver kungjord, om dess beskaffenhet, jämväl och om vallfläckens upplöjande, vill sig tingsrätten över denna saken och tillmålet till doms vidare yttra.

§7

Samma dag prövade tingsrätten billigt, belägga Olof Andersson i kr.hem. Ulmekärr samt Marin Hansdotter kr.hem. Gissleröd och Börta Östensdotter ibidem med 3 mark smt plikt vardera, för det de uti nästförlidne skördande gått in uti länsmannens välb. Sven Svenssons på Norra Kärra äppelhege eller trädgård, och där utan lov och minne av äganden borttagit deras äpple och frukt. Skolandes de och ersätta skadan som där finnes

gjort vara, på träden med 1 daler 16 öre smt, och där hos de där tagna äpplen betala med 8 öre smt vardera.

§8

Samma dag anklagades av länsmannen väl. Sven Svensson, dragonen Anders Joensson Svala, somtjänar för rusthållet Vik, uti Tanums socken, för det han som gift man, enkelt hor begånget haver med löskonan Gunilla Joensdotter uti Ejgde, nästförlidne vårtid. Vilket nu båda berörde dragonen och konan vidgingo. Men konan hade ännu icke fött barn. Och som han dragonen dagelig måtte göra konungens tjänst, och det voro för honom allt för svårt, där under att längre hindras ifrån sina salighetsmedels nyttjande, begärde han att få stå sitt straff, fast än konan ännu icke fött barnet. Vilket vid sådan beskaffenhet tingsrätten icke kunde förvägra. Nämnden befrågade, om denne dragon, någon slikt tillförne med hordomssynd voro beslagen. Där till svarades nej. Men hon löskonan hade tillförne med en gift man hor begått, nämligen Truls i Frestorp. Allt där för lämnade tingsrätten konans sak till av dömande, så snart hon varder förlöst av sin börda. Men över dragonens förbrytelse, stannade tingsrätten uti följande resolution.

Såsom dragonen Anders Joensson Svala, som tjänar för rusthållet Vik, något före vårfrutiden, då han en gång uti Ejgde vari, med löskonan Gunilla Joensdotter, enkelt hor begått. För den skull prövar tingsrätten billigt det han Anders Joensson Svala, för sådan sin förbrytelse, efter kgl. straffordningen den anno 1653 den 18 maj första punkten, bör plikta såsom gifter man sin 80 daler smt. Skolandes och där bredvid, efter kgl.majt publicerade kyrkolag 9 kap. 4 punkten stå uti Tanums kyrka 3 söndagar på pliktepallen, och sedan offentlig absolution och avlösning taga. Om barnafödslen varder decision gjord, så snart som konan haver fött barn, och därför kommer att fällas för rätta och avstraffas.

§9

Samma dag anklagade väl. Sven Svensson, Anders Andersson Pigg, för det han skall ej allenast av en soldat Lars Dullkopp benämnd av välborne hr översten Billstens regemente, när det låg uti läger här vid Knäm, en musköt och bajonett, med 32 kulor, och något krut, utan och några dagar dolt och hyst berörde soldat, vilken sedan sig ifrån Raftötången, där Piggen bor, begivit på vägen åt Norge. Men under den resan uti Vetteland blivit fasttagen, då han bekänt sig hava vistats hos en man uti 5 dygn, och där blivit uppehållen och fått för sin musköt mat och penningar. Påståendes alltså länsmannen, det han Anders Andersson Pigg måtte plikta, för sådan handel efter kgl.majt. utgångne plakat. Anders Andersson Pigg svarade, att honom mycket ogrundat denna beskyllningen påläggas, ty att han den personen, aldrig sett mer än 2ne gånger, första gången kom Claus i Björnäs till Raftötången med honom, och hade träffat honom i skogen mellan Mjölkeröd och Raftötången, då han sagt sig kommit ifrån ett partie som gick till Havstenssund vilse, och beklagade sig att

han var illa hungrig. Då dröjde berörde soldat hos honom ej längre, än en timmes tid, medan han fick sig mat, sedan följde Anders Pigg honom på vägen så långt igenom skogen att han fick se vart lägret stod vid Knäm, därest hans överstes folk låg, det han honom viste.

Dagen där efter kom han åter igen, och sade sig träffat sina kamrater, och klagade det han varit något länge ifrån dem, sägandes sig frukta, det han därför fingo straff, och klagade åter det han voro mycket hungrig, när han åter då fått mat, sade Piggen till honom. Det bästa råd jag för eder min vän vet, är att i skynden det i kunnen, eder till edert regemente. Då gick han åter sin väg, och sedan såg han honom aldrig, och fast mindre hyst eller dolt honom, eller handlade med honom om musköt, bajonetten, krut och kulorna. Och när fjärdings och nämndemannen Anders i Hogar, en dag eller 2ne där efter, kom och frågade honom efter musköt, visste han av den samma intet. Dock likväl förnam han det soldaten hade lämnat musköt efter sig i hans gård, på loge rännet, och de andra sakerna med, såsom bajonetten och några kulor med krut, vilket var honom oveterligt. Men hans lille gosse Jacob, hade där blivit dessa sakerna varse, och gick allt därför efter dem, och fick dem åt Anders i Hogar.

Hr befallningsmannen Bengt Månsson berättade soldaten hava sagt för honom, att han uti 5 dygn hade varit hos en bonde dess namn han ej visste, och den bonden hade handlat av honom dess musköt, bajonett, och de andra sakerna. Men när han kommit till befallningsmannen Jonas Eriksson, sade han, att han berättat sig lämnat musköt där, nämligen hos bonden eller i hans gård. Och när Anders i Hogar, förde soldaten söderföre, sade han att soldaten sagt, det han ej sålt bonden musköt, utan handlat där om med pilten Jacob som är mycket ung, och en gosse a 12 eller 13 år. Samma pilt förekom, och nekade sig handlat med honom om musköt, sägandes att han var i hans faders hus, först en gång, och fick mat, och då följde hans fader honom till lägret. Dagen därefter kom han åter igen, och även fick sig mat, och även gick då bort, men han minns inte, om han då hade med sig musköt. Då om natten där efter hade han kommit tillbaka, och hemligen gått uti logen, och på rännet sig lagt, och om morgonen bittida hade han gått sin väg, och efter sig på logerännet lämnat, musköt, bajonetten, och kulorna med krutet, det han och dess broder Anders hade dagen efter förnummit, när de tröskade, men ej sagt det för sin fader. Strax där efter när Anders i Hogar kom, och frågade efter musköt, visste hans fader därom intet, utan då han frågade därom, gick han Jacob, medan hans broder var borta, efter musköt på logerännet, och det andra som han soldaten hade där lämnat. Första dagen soldaten där var, sade sig Jacob av honom, för 2 kavringar bröd, fått 4 kulor, dem gav han då tillbaka med, till Anders i Hogar. Men aldrig sade han, sig handlat om musköt med honom, och ej heller haver han där om något förstånd. Närmare berättelse kunde man härom icke bekomma, ty fadern och sonen, stodo bägge till det högsta därpå, att detta var sakens rätta

sammanhang, och ville fadern sin berättelse med ed bekräfta om erfordras skulle.

Resolutio. Såsom rusthållaren Anders Andersson Pigg på Raftötången i Tanums socken, så väl som pilten, eller gossen Jacob dess son, soldatens Lars Dullkopp av välborne hr översten Billstens regemente, ord och berättelse, om dess musköt, bajonett och några ammunitions sakers försäljande, till någon av dem högeligen beneka och kontradicera. Havandes och berörde soldat, då han om musköt och sakernas abalierande, för befallningsmännen välb. Bengt Månsson, Jonas Eriksson, och Anders i Hogar, på åtskilliga tider och mäns berättelse gjort varit där uti different och skiljaktig, i det han sagt för befallningsmannen Bengt Månsson, att han sålt Piggen musköt och de flera sakerna, men för befallningsmannen Jonas Eriksson, att han sålt musköt och sakerna till Piggens lilla gosse Jacob. Allt därför finner tingsrätten skäligt, låta denna saken bero och vila, till nästa ting, inom vilken tid, någon närmare upplysning, av soldatens berättelse och bekännelse för tingsrätten torde inhämtas kunna huruledes saken egentligen sammanhänger, och med vad skäl han någon av dem må övertyga kunna, att hava med honom om musköt och där flera sakerna handlat. Vilket de förneka, sägandes honom hava sig hemligen om nattetid, dem ovetandes begivit sig uti husen på Raftötången, och även dem ovetandes där lämnat dessa sakerna på logerännet, och uti husen. Skolandes tingsrätten, så snart härom behörig upplysning inkommer, uti saken till ett definitivt slut sig yttra och utlåta.

§10

Samma dag anklagade länsmannen väl. Sven Svensson åtskilliga, för de där deras vägestycken icke hava förfärdigat, och för den skull varda dessa efter följande därför sakfällda till plikt, emedan deras vägestycke, ännu icke voro färdig gjorda.

Jören och Nils uti Buar komparerade nu intet, vilka voro efter länsmannens och nämndemännens Hans Bryngelsson i Säm, och Olof Joensson i Ljungbytorp bevitnade, nu till tinget därför lagligen stämda, blev allt därför Jören i Buar sakfält till 3 mark smt för det hans vägstycke ännu icke är lagat, så och till 3 mark smt för det han nu icke komparerade efter stämning vid tinget.

Sammaledes pliktas och Nils i Buar, för tredska att laga sitt vägsrycke 3 mark smt och 3 mark för uteblivande mot stämning från tinget.

Likaledes sakfälldes Halvard, och Anders i Knäm, till var sina 3 mark smt, för det deras vägstycke ej var förfärdigat, när vägsynen hölls.

I lika måtto blevo och Anders och Sten uti Bräcke sakfällda till var sina 3 mark smt, för det deras vägstycke vid Hessland icke förfärdigat var vid vägsynen och icke ännu.

Sammalunda blev Jöns i Arendal med 3 mark sakfält, för det dess vägstycke vid vägsynen icke var förfärdigat,

Sid 113

No 102 Mål, som avser **Mjölkeröd**. En dräng stäms av pastorskan Mjöberg välborna Anna Lovisa von Stahlen.

Sid 117

No 10 Ovannämnda pastorska stämmer även en åbo på Wahl.

Sid 119 och vidare

No 104- no 108. Mål om **prästerättigheter** för präster i Tanum.

Sid 131

No 118 Mål som berör Rävö och Risängen.

Sid 139

Här förekommer mål om fordran för **auktionsinrop** som skett på Holma.

Sid 147

No 147 Till innewarande Ting hade Nils Corneliussön på Moen under Norkiärr instämt Borgaren Anders Ohlsson i Strömstad at answara honom för then skada sden år 1779 skall tillfogat kde på de så **kallade Norra och Södra Långöarne** med Se..holmen?, kden tå bebodt medelst kreaturs utsläppande på bete och i ...? den bästa gro tiden. Hwarföre tillika sökes skadestånds och Rättegångskostnads ärsättning..... se PRINT av del av målet.

Sid 157

Här förekommer ett par mål som berör handelsman Rutger Smith i Strömstad.

Sid 165

No 161 Berör Hessland och Hogar i Lur.

Sid 167

No 164 Avser dödsboet efter Olof Halfwardsson i **Lilla Holma**. Han hade haft del i sågkvarn i Mörkebacka ström. se PRINT:

Sid 187

Uppbud och lagfartsprot. VT i Vik.

Noteringar med bildhänvisning: Hessland 990, 1000 o 1030, 1060, Mällby 1060,

Sid 205

Inteckningsprotokoll VT i Vik

Bild 1090

Långöarna (Zahn)

Sid 225

ST 19 juni i Vik

Sid 229

No 2 Bonden Hans Olsson i Hogar i Lur socken stämmer nönderna Sven Jöransson och Olof Jacobsson boende på Apelsäter för att de huggit ner 2 träd på hans mark.

Sid 233

No 4 Genom skriftelig inlaga till tingsRätten undertecknad å samtelige Lurs sockenmäns wägnar af Fjorton hemmansboer derstädes neml:n Jon Olsson på Resson, Nils Stenarsson i Östby, Olof Olsson i Björnimb, Diedrich och Engelbrecht i Änneröd, Anders och Simon i **Kihl**, Nils Olsson på Resson, Hans Nilsson i Backa, Anders Hansson i **Öfwerby**, Anders Ifwarsson i Torbal, Hans i Hogar, Tomas i Lursäng och Swen i Söby, hwilken ansökningskrift wid upläsande nu äfwen ärkändes af flere derfrån tillstädes warande rättsökande; få antaga drängen Matthis Engelbrechtsson

Sid 235

Engelbrechtsson från Kasen under Hessland, hwilken them nu redan i några år ej mindre til them sjelfwa, än barn och tjenstefälck, på begäran biträde gjordt med nödige gångkläders förfärdigande och sig däruti en aldeles nöjacktig skickelighet förwärfwat, skolandes denne äfwanförmälte Matthis Engelbrechtsson wid noga efterfrågan och derpå allmänt lämnat intygande, utom pålitelig färdighet i handtwärket, af allom wara känd för ett sedigt, stilla och nycktert wälförhållande, hwarunder hans trohet och flit, så mycket mer bör räknas och the anhålla om låf, att honom till theas biträde få antaga, som the eljest förmåla sig inga gjärningsmän i Lurs sockn, uti skraddare handwäret hafwa att tillgå.

Thenna ansökning har TingsRätten noga och behörigen öfwerwägat, och finner på förberörde grunder, för sin del intet hinder, thet må ju Matthis Engelbrechtsson, till **sokneskräddare i Lur** warda antagen, dock blifwer thetta i ödmjukhet, Konungens Befallningshafwandes närmare bepröfwan= och godtfinnande understäldt, dit ock wederbörande förwisas, att behörigt gjärningsbref utwärka.

Sid 345 *Aé: Generalinnan högwälborna Friherrinnan Fru Maria Elisabeth von Stahlens arbetsbönder under Miölkeröds gård visade trots mot henne, när de valde att köra gödsel för den nye arrendatorn på gården i stället för att lyda hennes order att flytta möbler från gården till Blomsholm. Av eget intresse har jag i följande mål strukit under arbetsböndernas gårdar. Gårdarna var 6 till antalet med sammanlagt 20 arbetsbönder.*

No 67 J anledning af requisition utaf Generalinnan högwälborna Friherrinnan Fru Maria Elisabeth von Stahlen. äro samtel. **arbetsBönderne under Miölkeröds gård** Mattis Svenson, Nils Ohlson och Simon Andersson i Knäm, Hans Andersson i Andal, Pehr Andersson, Elias Larsson, Nils Skog, Olof Hansson, Torgen? Hansson och Johannes Dam? i Öfwer Säm, Peter Toresson, Jon Andersson och Simon Ohlsson i Neder Säm Sörsidan, Olof Ohlsson, Pehr Hansson och Måns Ohlsson i Neder Säm Nolsidan, Elias Månsson, Johannes Andersson, And:s Månson och Olof Anderson i Skiärbo instämde, at **answara för olydno och trilsckhet**, i thet s:derne, oagadt århållen tillsäjelse, och befallning, försumat föl:e währas skiutsa någre Fru Generalinnan och Friherrinnan samt hennes dotter Encka Fru Pastorskan Miöberg tillhörige flyttsaker ifrån Miölkeröd till Blomsholms sätesgård, hwarjemte Fru Generalinnan fordrar de fleste af s:derne för inne-

Sid 347

stående spånad, samt serskilt Pehr Andersson och Nils Skog lagsöker för förl:t års landskylld, påståendes ytterst rätteg:s kostnad.

Enär uprop skiedde, instälde sig för kden Kronolänsman Hellberg, och för s:derne Jon Andersson i Neder Säm, efter fullmagt, hken sednare till ej mindre egit än sine meds:ders förswar genmälte, hwad den åkärade skiutsningen angår, at the förut tillsagde warit utaf nu warande arrendatoren af Miölkeröd, at kjöra giödsell ut å samma dag, som Fru Miöberg af them fordrade skiutsning till en hop sakers transporterande åt Blomsholm, ock som the icke äga sådan hästmagt, at båda befallningarne af them efterkomas kunnat, hafwa sderne, i urwal således stadde, trodt sig billigtwis snarare skyldig upfylla then befalte giödsell kjöringen, then the och fullgiordt, såsom Fru Miöbergs lagliga dispositions rättighet med sistl. Fardagstid, tå hon Miölkeröd afflyttade, uphörde, men beträffande then fordrade spånad och landskylld, ärkjände Jon Andersson Fru Generalinnans rättighet till utbekommande där af.

Uti thet förra ämnet, påstår kde ombudet, at jemligt sdernes innehafwande städjobref, äro the owilckorl:n förpligtade utgiöra skiutsning enär och så ofta Fru Generalinnan slikt påbjuder och af them fordrar, oberäknadt thet arbete the wid Miölkeröds gård åstadkoma skola; ock till styrcko härföre yrkade Länsman Hellberg upwisandet af sdernes ber:de städjobref, såsom

Ny sida

hwarefter theas skyldighet bäst kan pröfwat. Och emedan TR:n företeendet af sama bref äfwen för nödigt ansåg, men hka sde ombudet säger sig nu ej wara försedd, ty och då kde fullmäktigen icke eller är i stånd kunna upgifwa hka af sderne innestå med spånad och beloppet så wäl deraf som Landskyllden, pröfwade wid ett slikt förewettande TR:n skiäl:t, at i målet bewillja upskof till nästa laga höste Ting och 3die dagen, tå parterne hafwa at sig åter inställa, kden så framt målet fullfölljas will, och sderne wid them förelagdt en Rdrs wite, försedde med the nu felande bref och räkningar så wäl som the öfrige skiäl och bewis hwaraf å ömse sidor gagnas will, hwarefter till parternes åtskillnad domstolen sig närmare utlåta will.

Sid 353

No 72 Häradskrifwaren högackad Herr Hans Sev. Mellander fordrar efter föregången instämning betalning för åtskillige inropade och undfångne waror wid **Auctionen** d. 23 sidstl. Martii på

Ny sida

på Strängen, af efterförmälte personer:

Nils i Grålös	1 rdr 42 sk:r	7 r:n
Anders den äldre i Öster Hee	1:-	3:-
Hans i Flöghult	3 :	9:- 8:-
Christen Andersson i Hogar	2:-	37:- 3:-
Johannes på Stenkasen	21:-	3:-
	S:a	8 rdr 16 sk:r

jämte yrkande af Ränta från Fjortonde dagen efter Auctionen och ärsättning med 1 rdr af hwarthera för Rättegångskåstnaden.

Wid företagande här af, infant sig för käranden Kronolänsmannen Wälackad Anders Hellberg efter Fullmactt, men af swaranderne instälte sig ingen mer än Christen Andersson i Hogar genom dess Fader Gästgifwaren härstädes Anders Halfwordsson, som ärkände den affordrade inropsSummans richtighet, men för Anders den äldre i Öster Hee, ärkände nämдемannen Olof Mattisson i Jörlöf hwad honom påföres, och för de öfrige wisade kärande Fullmäcktigen undertecknat udrag af Auctionsprotocollet. Mera anfördes icke.

så underkastar jag mig det ansvar som därpå följja kan, i annor händelse påstås befrielse, och ärsättning för Rättegångskostnaden.

Miölkeröds Tegelbruk

den 29. Oct: 1785

H:W:Lind

Sid 823

Utslag

Sedan kden begifwit sig till swarandens ärbiudande at wilkorligen, ock så wida qwitting af the upgifne 2 Rdr 23 sk. 6 r icke bestrides godtgöra den räkning uppå Ellofwa Rdr 27 sk. 6 r, hwarföre den senare lagsökes; så och ehuru swaranden nu skrifteligen yrkat at kändens räkning bewisas måtte, pröfwar likwäl TingsRn sådant desto mindre nödwändigt då swaranden nu wunnit hwad han sielf sökt; Och alt therförr honom härigenom enligt lag förpliktar, at, sedan des erkände fordran förenemde 2 Rd 23 sk 6 r afgådt återstoden Nije Rdr 4 sk Specie af kden upgifne räkning inom en månad känden betala; dock blifwer Rättegångskostnaden i en så beskaffad sak Parterne emillan qwittad.

Sid 825

No 97 Then utaf Fru Pastorskan Anne Lovisa Miöberg född von Stalen emot **Tegelmästaren Hanniball Lind** äfwen instämd sak, angående ohägn af den senares hästar och skada uti åker och äng till Miölkeröd känden bebor, upropades härefter. Men som den senare tillkännagaf at hon icke låtit syna skadan samt icke eller nu här tillstädes sådane wittnen hwarmed hon swaranden till målet binda kan, sedan swaranden uti des ingifne skrift i nästföregående måhl nekat angifwandet och yrkat bewis, med anhållan at målet sig för denna gången afsäga så låter ock TingsRn thet therwid bero at saken så medelst detta Ting förfalla må och kden det ånyo instämman om hon sig dertill befogad finner.

No 98 *Aé: Även detta mål är en instämning av pastorskan Miöberg. Häri anklagar hon åborna på Knäm för intrång på hennes mark och att de inte infunnit sig för arbete när hon kallat dem.*

No 99 *Ännu ett mål, där pastorskan stämmer. Här gäller det åbor på Sör Säm för att de inte tillrett jorden och sått i rättan tid på Mjölkeröd.*

Sid 835

No 105 Berör bl.a. Olof Mickelsson på **Kloppen** under Hessland.

Sid 843

No 107 Gäller en **dammlucka vid Vammen**. Instämnda är många personer, bl.a. Olof Anundsson i Öfre Nösteröd, gift med en dotter till Tranberg.

No 108 Gäller också **dammen vid Vammen**.